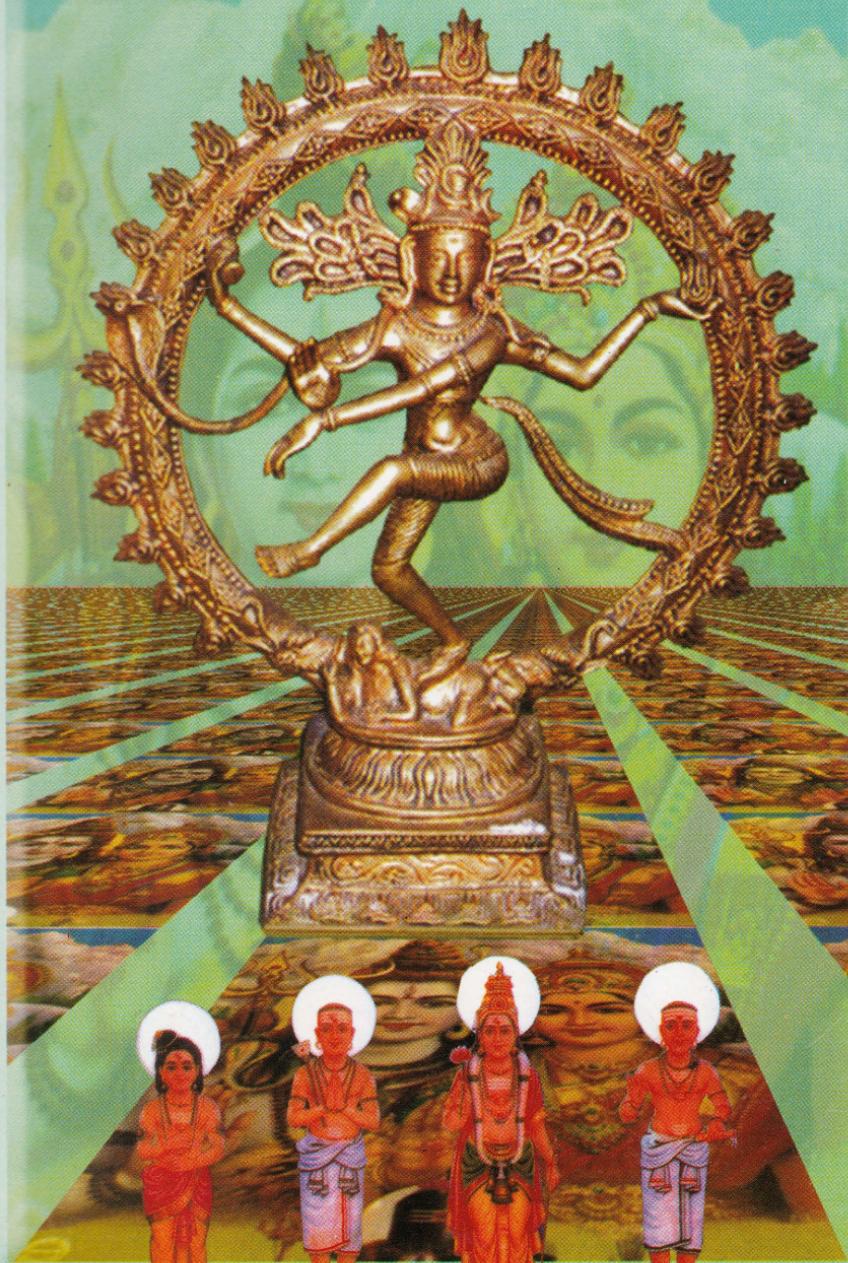

திருமூர்த்திச்செல்வம்

சிவத்தமிழ் வித்தகர்
சிவ மகாலிங்கம்

விரிவுரையாளர், பலாலி ஆச்சிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை

திருமுறைச் செல்வம்

காலாலை யார்ட், திருவ.
நான்மூரை - திருமுறைக்குடி

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்
(விரிவுரையாளர், பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை)

2001 மே. 10

திருமுறைக்குடி

மகாலி, திருமுறை

ஆத்மஜோதி நிலையம்
கன்டா
2001

நூலின் பெயர்:	திருமுறைச் செல்வம்
கட்டுரைகள்:	84 பக்கங்கள்
ஏணையவை:	16 பக்கங்கள்
நூலாசிரியரின் பெயர்:	சிவ. மகாலிங்கம்
முகவரி:	பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை திருநெல்வேலி - யாழ்ப்பாளைம்
மொழி:	தமிழ்
உரிமை :	ஆசிரியருக்கே
முதற் பதிப்பு:	1999
இரண்டாம் பதிப்பு:	திருநெல்வேலி யாழ்ப்பாளைம் இலங்கை
வெளியீடு:	செப்டம்பர் 2001
எழுத்தமைப்பு:	ஆத்மஜோதி நிலையம் 80 Barbados Blvd, Unit #4 Scarborough, ON. M1K 1K9
அச்சுப்பதிப்பு:	மா. கனகசபாபதி
	விவேகா அச்சகம்

சமர்ப்பணம்

அநிவோடு ஆன்மீகத்தையும் ஊட்டி
என்னை வளர்த்துவிட்ட எனது
தந்தையார் திரு. வீ. சிவசுப்பிரமணியம்
அவர்களின் திருவடிக்கு இந்நாலைச்
சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

୧

திருமுறைச் செல்வம்

പൊരുണ്ടക്കമ്മ

பதிப்புரை	V
ஆசிச் செய்தி	VII
வாழ்த்துச் செய்தி	IX
வாழ்த்துப் பா	X
வாழ்த்துகின்றோம்	XI
அணிந்துரை	XII
முன்னுரை	XV
திருமுறைகளின் சிறப்பு	1
உள்ளம் கவர் கள்வன்	6
என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே	11
மீளா அடிமை	17
தெய்வ வாசகம்	22
நானோ இதற்கு நாயகமே	26
பல்லாண்டு கூறுதுமே	33
தவயோகியின் துமிழ் மந்திரம்	38
திருமந்திரம் காட்டும் வாழ்வியற் கருத்துக்கள்	43
திருமந்திரம் காட்டும் தத்துவம்	49
திருமந்திரம் காட்டும் சிவாலய வழிபாடும்	57
- சிவசின்னங்களின் பெருமையும்	
ஜயாறு வாயால் அழை	60
வேல் உண்டே துணை	65
அளவிலாத பெருமையர்	71
திருப்பெருகு சிவஞானம்	77
நிறைவரை	84

பதிப்புரை

இலங்கையிற் சைவச் சிறுவர்களின் சமய அறிவை வளர்ப்பதில் முன்னின்று உழைத்தவர் ஆசிரியர் ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா அவர்கள். சைவக் கல்விக்கு வித்திட்ட நாவலர் பெருமானின் மரபு வழிப்பட்டவராயினும் சமயத்தைப் பொதுமக்களும் விளங்கும் வகையில் எனிமைப்படுத்தி, காலத்துக்கேற்ற முற்போக்குச் சிந்தனைகளைத் தழுவியும் செயற்படுத்தியும் நடந்தவர். மிகவும் முக்கியமாக, சமயக் கல்வியை வகுப்பு அறைக்கு அப்பால் எடுத்துச் சென்று மலைநாட்டு மக்களுக்குத் திறந்த பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்திய முதன்மையாளர்.

கன்டாவிலும் சைவக் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்திய தோடு சமய வகுப்புகளையும் ஆரம்பித்து வைத்தவர்.

ஒன்றாறியோ இந்துசமயப் பேரவையையும் தொடக்கி வைத்தவர். ‘ஆத்மஜோதி’ அவர்களின் சமய அறிவுப் பணிகளைச் செவ்வனே நடைமுறைப்படுத்தும் நோக்குடன் ‘ஆத்மஜோதி’ நிலையம் என்னும் பெயரில் ஓர் அமைப்பைத் தொடங்கியிருக்கின்றோம். இதன் முதல் வெளியிடாக வருகின்ற வரலாற்றுச்சிறப்பு “திருமுறைச் செல்வம்” என்கின்ற இந்நாலுக்கு உரியதாகின்றது.

“திருமுறைச் செல்வம்” தாயகத்தில் 1999ல் வெளியிடப் பெற்றது. அதன் தகுதியும் தேவையும் கருதிக் கன்டாவில் அதனை மறுபிரசரம் செய்கின்றோம்.

நூலை ஆக்கியிருப்பவர் பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை விரிவுரையாளர் சிவத்தமிழ் வித்தகர் திரு. சிவ. மகாலிங்கம் அவர்கள். அவர் ஆன்ற அறிஞர் மட்டுமன்றி, கேளாரும் வேட்ப மொழியும் நாவன்மையும் உடையவர். இறைவன் அளித்த கொடைமூலம் இறைவனுக்குச் சொற்பொழிவுப் படையல் வைக்கும் பக்திப் பணிபுரிந்து வருபவர். சைவத் திருமுறைகள் பற்றிப் பல இடங்களில் அவர் வாரி வழங்கிய செல்வத்துட் செல்வமாகிய செவிச் செல்வத்தின் ஒரு பகுதியே ‘திருமுறைச் செல்வம்’.

இது வளர்ந்தவர்களின் அறிவுக்கு விருந்தாகவல்ல சிவஞானநால். பெரியவர்களின் சமய அறிவைப் புதுப்பிக்க வேண்டிய அல்லது வளர்க்க வேண்டிய ஒரு தேவை கன்டாவில் இருக்கின்றது. அவர்களின் அறிவு வளர்ந்தால் பிள்ளைகளின் அறிவும் வளரும். கோயில்களில் அல்லது பிற சமய நிகழ்ச்சிகளில் பிள்ளைகள் கேட்கும் கேள்விகளுக்குத் தக்க பதில்களை

அனிக்கும் தகைமை பெற்றோருக்கு இருத்தல் வேண்டும். இந்த நோக்கத்துடனேயே நாம் அவ்வப்போது சமய நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றோம்.

பெரியவர் களுக்கு மட்டுமன்றி சிறுவர் களுக்கும் சைவநூல்கள் வெளியிட்டிருக்கின்றோம். அவற்றைத் தம் பிள்ளைகளுக்கு வாங்கிக்கொடுத்துப் படிக்க வைக்கும் பொறுப்பும் சைவப் பெருமக்களின் கடனாகும். கடமை மட்டுமன்று, எமது பாரம் பரியத்தை இளந்தலைமுறையினருக்குப் புகட்டுவது எமது உரிமையுங்கூட.

இந்த உரிமையைப் பயன்படுத்தி நம்முன்னோர் சைவப் பாரம்பரியத்தை எங்ஙனம் வளர்த்தார்கள் என்பதனை “திருமுறைச் செல்வம்” எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்வதை, இறைவனை முன்வைத்து மக்களுக்குப் பணிபுரிவதை கடமையெனக் கருதாது உரிமையெனக் கண்டவர்கள் திருத்தொண்டர்கள்.

திருத்தொண்டர்களின் செம்மனச் சிறப்பையும் தெய்வீகச் சிந்தனைகளையும் செயற்பாட்டுத் திறன்களையும் அருள்மிகுந்த பெருவாழ்வையும் அழகாகவும் அளவாகவும் சித்திரிக்கும் இந்நாலைத் தயவுசெய்து படித்துப் பாருங்கள். அருள் இன்பம் பெறுவீர்கள். பெற்ற இன்பத்தை இளம் சிறார்களுக்கும் ஊட்டி உதவுங்கள்.

இந்த நூலை வெளியிடுவதற்கு அனுமதி தந்த சிவத்தமிழ் வித்தகர் திரு. சி.வ. மகாலிங்கம் அவர்களுக்கும் எழுத்தமைப்புச் செய்து உதவிய திரு மா. கணசபாபதி அவர்களுக்கும் அச்சடித்து உதவிய விவேகா அச்சகத்தாருக்கும் எல்லாம் வல்ல சிவபெருமான் அருள்பாலிக்க இறைஞ்சுகின்றேன்.

ஓம் சிவம்.

வி. கந்தவனம்
காப்பாளர்

இந்துசமயப் பேரவை
கன்டா

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி
கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்
(தலைவர்: ஸ்ரீதூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் - தெல்லிப்பளை)
வழங்கிய
ஆசிச் செய்தி

திருமுறைச் செல்வம் எமது சிந்தைக்கு
நிறைவை அருள்ட்டும்

மதிவளர் சடைமுடி மன்று ளரரை முன்
 துதி செயும் நரயன்மரர் தூய சொல்மலர்ப்
 பெரதிநலன் நுகர்தரு புனிதர் பேரவை
 விதிமுறை உலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

சைவத்தமிழ் இலக்கியங்கள் என்று போற்றப்படும் அருள்நூல்கள் பன்னிரு திருமுறைகளாகும். பரம்பொருளை முக் கரணங் களாலும் அனுபவித் து உணர்ந் த ஞானப் பெருமக்களால் இவை பாடப்பட்டது. இறைவனின் பொருள்சேர் புகழை மற்றுமுழுதாக உணர்த்தி நிற்பன இத்திருமுறைகளே. சிவபெருமானின் திருவடியே சேரப் பெற்றோம் என்ற தெய்வீக உணர்வை ஊட்டி நிற்பன இத்திருமுறைகளே.

சிவனோடு உறவுகொண்டு வாழ்வதுதான் சைவம். இது அன்பையும் அருளையும் அறத்தையும் இணைத்து நிற்பது. இந்த நிலையில் எமகு ஒரு பெருமிதம் ஏற்பட வழிபிறக்கிறது. அந்தப் பெருமிதத்தை அப்பர்சுவாமிகள் திருவங்கமாலையில் அழகாகக் காட்டுகின்றார்.

இறுமாந் திருப்பன் கெளேர சசன்
பல்கணத் தெண்ணப் பட்டுச்
சிறுமான் ஏந்தித்தன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்று - அங்கு
இறுமாந் திருப்பன் கெளேர.

சைவசமயத்தில் பிறந்த நாங்கள் சிவனுக்கே மீளா அடிமைகளாக எழுதப்பட்டவர்கள். இதனை எழுதியவன் பிரமன்; எழுதிய சாசனத்திற்குச் சாட்சியாகக் கையொப்பமிட்டவன் திருமால்.

என்றாயோடு என்னப்பன் ஏழேழ் பிறவியும்
அன்றே சிவனுக்கு எழுதிய ஆவணம்
ஒன்றாய் உலகம் படைத்தான் எழுதினரன்
நின்றான் முகில் வண்ணன் நேரெழுத்தாயே.

இத்தகைய அடிமை வாழ்வினால்தான் எமது வாழ்வு முழுமை யடைகிறது. உள்ளத்துக்கு வலிமை ஏற்படுகிறது. வீரஉணர்வு மேலெழுகிறது. “நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்,” என்ற உறுதிநிலை தலைப்படுகிறது. இதனால் இந்தப் பிறவியிலேயே சிவானுபவம் பெற்றுவிட முடியும். இத்தகைய பெருநிலையை நாம் பெறுவதற்குச் சைவத்திருமுறைகள் வழி காட்டுகின்றன.

பன்னிரு திருமுறைகளை ஓதுவதனால் எமக்கு மன உறுதி பிறக்கின்றது. இந்த உறுதியை ஓரளவு பெற்றவர்கள் அன்றும் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். திருமுறைச் செல்வர் சிவமகாலிங்கம் அவர்களை இவர்களில் ஒருவராக நான் மதிக்கிறேன். திருமுறைகளைப் பற்றி உரையாற்றும் பொழுது இவர் தன்னை மறந்த நிலையில் அருட்கருத்துக்களை ஆங்காங்கு வெளிப்படுத்தி நிற்பதை நான் நன்கு அறிவேன். இன்று தன் கருத்துக்களுக்கு முத்திரை பதித்தாற்போல் நால்வடிவாக்கி இருக்கின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சைவப்பெருமக்கள், திருமுறைச் செல்வர்கள் இவற்றை மதித்து வரவேற்று ஓதி உனரவேண்டும் என்பதே எனது பெருவிருப்பமாகும். எனவே அன்பர் சிவமகாலிங்கம் அவர்களின் இத்தெய்வீகப் பணியை வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

**யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியியல் துறை
 சிரேஷ்ட வீரிவரையாளர்**
திரு. சபா. ஜெயராசா அவர்கள்
வழங்கிய
வாழ்த்துச் செய்தி

சிவநெறியென்பது செம்பொருள் என்றும் “சண்பக நெறி” யென்றும் கூறப்படும். சண்பக நெறியின் அடிப்படையிலே செந்துறை மார்க்கங்கள் அமைகின்றன. இசைவடிவம், உரைவடிவம், ஆடல்வடிவம், எழுத்துவடிவம், சிற்பவடிவம் என்ற பரிமாணங்களைச் செந்துறைமார்க்கம் கொண்டது. அவற்றுள் உரைவடிவ, எழுத்துவடிவ மரபுகளை, சமகாலச் சூழலில் நன்கு பயன்படுத்தி வரும் சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம் அவர்களது நூலாக்கம் சிவச் சிறப்பெய்த எனது நல்வாழ்த்துக்கள்.

03-02-99

சிவம் சுற்றுப் பல்லால் போன்று
 சூலை பரிசீலனை சூலையை விட
 வெளியிட முன்பிடுத் தான் சிவமிடு
 தீடு தாந்தி தாந்தி தீடு
 தூபி தூபி தூபி தூபி
 சிவமொன்று சிவமொன்று
 சிவ சிவமான சிவமிடுத் தாந்தி தீடு
 சிவமொன்று சிவமொன்று சிவமொன்று

சிவம் சிவம் சிவம் சிவம் சிவம்
 சிவம் சிவம் சிவம் சிவம் சிவம்
 சிவமொன்று சிவமொன்று சிவமொன்று
 சிவமொன்று சிவமொன்று சிவமொன்று
 சிவமொன்று சிவமொன்று சிவமொன்று
 சிவமொன்று சிவமொன்று சிவமொன்று
 சிவமொன்று சிவமொன்று சிவமொன்று

—

பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை அதிபர்
கவிஞர் திரு. சோ. பத்மநாதன் அவர்கள்
வழங்கிய
வாழ்த்துப் பா

செந்திநாதையர் மரபினில் ஒரு நூல்!

வேதநா யகன்றன் பெருமையைத் தமிழில் அருளிய ஞானியர் மெய்ம்மைக் காதலால் தந்த திருமுறை என்னும் கடலினில் முகந்து கார்முகிலாய் மேதினி எங்கும் அருள்மழை பொழியும் பணியினை வேட்டநற் றொண்டன் தீதிலா நெஞ்சத் திருவினன் தந்தான் திருமுறைச் செல்வமென் றொருநூல்.

கூற்றையும் எதிர்க்கும் ஆற்றலர், உயர்ந்த
 கொள்கையர், திண்ணிய நெஞ்சர்,
 நீற்றோளி தந்த அழகினாற் பொழிந்து
 நிமிர்ந்தவர், திருவடி பற்றி
 தோற்றவர், ஈசன் பெரும்புகழ் பேசா
 நாளொலாம் வீழ்ந்த நாளொன்னும்
 தோற்றமும் தெளிவும் உடையவர் தந்த
 திருமுறைப் பெருமையை விரிக்கும்.

மந்திர மாகும், தந்திர மாகும், மாமருந்
 தாகும், இத் தமிழர்
 சிந்தனை மரபைத் துருவி ஆராய்ந்து
 திருமுறைச் செல்வம் என் றொருநூல்
 தந்தனன் சைவம் தழைத்திடும் வழிகள்
 சந்ததம் சூழ்ந்திடும் அன்பன்
 செந்திநா தையர் தோன்றிய மண்ணில்
 தோன்றிய சிவமகா லிங்கம்.

—
சிவமயம்

வாழ்த்துகின்றோம்

28-02-1999இல் சைவத்தமிழுலகுக்கு அப்பணமாகும்
திருமுறைச் செல்வம் என்ற நூலாசிரியர் திரு சிவமகாலிங்கம்
அவர்களை தொண்டைமாணாறு சந்திதியான் ஆச்சிரம
சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை
மனநிறைவாக வாழ்த்தியது.

(பல்லவி)

வாழ்த்துகின் றோம்சிவத் தமிழ் வித்தகரை
வாழிய நீடுழி, வாழிசிவ மகாலிங்கம்

(வாழ்த்துகின்றோம்)

(அனுபல்லவி)

ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரை யாளரென
அப்பதவி தனைமிகவே அணிசெய்து விளங்குகின்றோய்

(வாழ்த்துகின்றோம்)

(சரணம்)

திருமுறை களிற்பொதிந்த தெய்வீகச் சிந்தனைகள்
தித்திக்கும் செந்தமிழில் தேசமெங்கும் வழங்கிறிற்போய்
அருமறை ஆகமங்கள் அவைழுழ்கி முத்துமுத்தாம்
அதிதிவ்ய சித்தாந்தம் அறிவூற்றாய்த் தந்துறிற்போய்

(வாழ்த்துகின்றோம்)

சந்திதியான் ஆச்சிரம, சைவ, கலை பண்பாட்டுப்
பேரவையின் தார்மீகப் பணிகளுக் குதவிநிற் போய்
நின்தனது உளத்தூறும் நிரதிசய அமிர்தமதை
நிலவுகம் உய்திபெற நேர்ந்து வழங்கி நிற்போய்

(வாழ்த்துகின்றோம்)

திருமுறைச் செல்வமெனும் சிந்தனா கருவுலம்
சிவார்ப் பணமாகச் சிறந்து வழங்குநின்தன்
அரும்பெரும் வித்தகத்தை ஆர்ந்து சொல்ல வார்த்தையில்லை
ஆயிரம் பிறைகான் அகவை விஞ்சிவாழியவே

(வாழ்த்துகின்றோம்)

அணிந்துரை

பேராசிரியர் கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ண ஜயர்
தலைவர், இந்துநாகரிகத்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்

உலகச் சமயங்களுள் தொன்மையான சைவசமயம், இறைவன் பால் எம்மை நல்லாற்றுப்படுத்தும் சீர்மையும் சிறப்பும் கொண்டது. இச்சமய நெறிக்குரிய அடிப்படையான நூல்களில் சைவத் திருமுறைகள் சிறப்புப் பெறுகின்றன. இவை பற்றிய சிந்தனைகள் பல்வேறு கோணங்களில் மேலும் விரிவடைய வேண்டிய தேவை உள்ளது. இளந்தலைமுறையினர்க்குப் பயன்படத்தக்க வகையில் திருமுறைகள் பற்றிய விளக்கமான கருத்துக்கள் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும். அருளாளர்களும் அன்பர்களும் சமய மரபின்படி இவற்றின் சிறப்பைக் காலந்தோறும் போற்றி வருகின்றனர். திருமுறைகளில் பொதிந்துள்ள அரிய கருத்துக்களை அறிஞர்கள் விரித்துரைக்க முற்படுகின்றனர். அவரவர் அனுபவத் திறனுக்கும் அறிவுக்கும் ஏற்றவாறு திருமுறைகளின் பொருளமைதியையும் கவையையும் அன்பர்கள் பக்தி உணர்வுடன் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். கற்குந்தோறும், கற்குந்தோறும் புதுபுதுச் சிந்தனைகள் திருமுறைகளில் ஊற்று எடுக்கின்றன. எனவே தான் இவை சைவநெறியின் கருவுலமாக அமைந்து அந்நெறி உலகெங்கணும் பரவுவதற்குச் சிறந்த சாதனமாக இருந்து வருகின்றன.

திருமுறைகள் போற்றும் பதியாக விளங்குபவன் சிவபெருமான். “சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால் அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கிச் சிந்தை மகிழ சிவபூர்ணாந்தன்னை முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்” எனவும் “நின் பெருஞ்சீர் பொல்லா வினையேன் புகழுமாறோன்றுகியேன்” எனவும் “பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்” எனவும் திருவாசகத்தில் இடம் பெறும் வாசகங்கள் நமது அறிவினுக் கறிவாயும் உயிரினுக்குயிராயும் உள்ளின்று உணர்த்துபவர் பதியாகிய சிவனே என்பதையும், அவ்வாறு உணர்த்த உணர்ந்த ஒன்றே ஆன்மா என்பதையும், பாசம் என்னும் தளையால் கட்டப்பட்டிருப்பது இவ்வியர் என்பதையும் விளக்குவன். அரிதிலும் அரிய பிறவியாகிய மாணிடப் பிறவியின் மாண்பையும், அப்பிறவி எமக்குக்கிடைத்த அரியபேறு என்பதையும், அப்பிறவியில் நாம் செய்து முடிக்கத்தக்க

பணிகள் யாவை என்பதையும், நாம் அறிந்து அதற்கமைய வாழ எம்மை ஆற்றுப்படுத்துபவையே திருமுறைகள். இத்திருமுறைப் பொக்கிழங்கள் எமக்குக்கிடைத்தது நாம் செய்த தவப்பயனே அன்றி வேறில்லை. வேண்டுவார் வேண்டுவதை இறைவன் தந்தருளவான் என்ற உண்மையைத் திருமுறைகள் எமக்கு உணர்த்துகின்றன. இறைவனது அளப்பருங் கருணைக்கு ஆட்பட்ட அருளாளர்கள் இறைவன் மீது தாம் கொண்ட தூய அன்பின் நிமித்தம் அவன் புகழைப் பாடிப் பரவியதன் பயனாய் வெளிப்பட்ட சிந்தனைகளே திருமுறைகளில் பொதிந்துள்ளன. எனவே அவை எமது நித்திய செல்வங்கள்.

மானிடத்தில் உதித்த மக்கள் மாக்களைப் போலன்றி மக்கட் பண்போடு வாழத் திருமுறைகள் வழிவகுத்துள்ளன என்ற உண்மையை உலகுக்கு உணர்த்தும் வகையில் அமைகின்றது. அன்பர் திரு. சிவமகாலிங்கம் அவர்களது “திருமுறைச் செல்வம்” என்ற இக்கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல், இவர் பலாலி ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் நல்லாசிரியர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் விரிவுரையாளர். சைவத்தையும் தமிழழையும் வளர்ப்பதைத் தமது பணியாக ஏற்றுள்ள பண்பாளர். சைவநெறிப்படி தாழும் வாழ்ந்து மற்றவர்களையும் அந்நெறிப்படி வாழ்விக்கும் நோக்கில் ஆலயங்கள் தோறும் தமது சமயச் சொற்பொழிவுகள் மூலம் மக்களுக்கு அறிவுறுத்தி வருபவர். இப்பணிக்குப் புறம்பாக, சமய சஞ்சிகைகளில் எமது சமய நூல்கள் கூறும் அரிய கருத்துக்களை எளிமையான நடையில் எழுதி வருபவர். தொண்டைமானாறு சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவக்கலைபண்பாட்டுப் பேரவையினர் வெளியிட்டுவரும் சமய சஞ்சிகையாகிய “ஞானச் சுடரில்” தொடர்ந்து எழுதிவந்த ஆக்கங்களோடு மேலும் பல கட்டுரைகளையும் எழுதி “திருமுறைச் செல்வம்” என்ற தலைப்பில் வெளியிட முன்வந்திருப்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். திருமுறை கூறும் சமய விழுமியங்களை இளந்தலைமுறையினரும் மக்களும் எளிதில் உணர இந்நால் துணை செய்கின்றது எனில் மிகையில்லை.

பதினைந்து கட்டுரைகளைத் தாங்கிவரும் இந்நாலில் முதலாவது கட்டுரை “திருமுறைகளின் சிறப்பு” பற்றிக் கூறுகின்றது. மூவர்பாடிய தேவாரங்களிலிருந்து ஆசிரியர் தாம் நயந்தனவற்றை அடுத்து மூன்று கட்டுரைகளில் விளக்குகின்றார். தெய்வ வாசகமாம் திருவாசகத்தின் பெருமையையும் மணிவாசகப்

பெருமானின் அருட்திறனையும் அடுத்துவரும் இருகட்டுரைகள் கூறுகின்றன. தொடர்ந்து ஒன்பதாந் திருமுறை பற்றிய ஒரு கட்டுரை இடம்பெறுகின்றது. திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் ஆசிரியர் கூடிய ஈடுபாடு கொண்டுள்ள காரணத்தால் அடுத்த நான்கு கட்டுரைகளில் அது கூறும் சிந்தனைகளைத் தொகுத்துத் தருகின்றார். பதினேராந் திருமுறை பற்றிய இரு கட்டுரைகளும் பெரியபூராணம் பற்றிய இரு கட்டுரைகளும் ஒன்றிணைந்து இந்நாலினை அணிசெய்கின்றன.

சைவர்கள் சைவநெறிப்படி வாழ வேண்டுமாயின் சமயநாலுணர்ச்சி உள்ளவர்களாக விளங்கவேண்டும் என்பதே நாவலர் பெருமானின் வேண்டுகோள். சைவநெறியை வாழ்விப்பதில் தமது வாழ்நாளை முழுமையாக அர்ப்பணித்த அச்சான்றோனின் வாக்கினை நிறைவேற்றியும் பணியின் ஓரம் சமாக அன்பர் சிவமகாலிங்கத்தின் திருமுறைச்செல்வம் என்ற இந்நாலாக்கம் அமைகின்றது. திருமுறைகள் கூறும் கருத்துக்களை மிகத்தெளி வான் நடையில் ஆசிரியர் எடுத்துக் கூறுகின்றார். இந்நாலினைச் சைவஉலகம் மனமுவந்து வரவேற்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

“கண்காள் காண்மின்களோ” எனவும் “சிவன் எம்மிறை செம்பவள எரிபோல் மேனிப்பிரான் திறமெப்போதும் செவிகாள் கேண்மின்களோ” எனவும் “முக்கே நீ முரலாய்” எனவும் “பிரான் தன்னை வாயே வாழ்த்து கண்டாய்” எனவும் “அரன் கோயில் வலம் வந்து பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி யென்னாத இவ்வாக்கையாற் பயணன்” எனவும் “தலையே நீ வணங்காய்”, “நெஞ்சே நீ நினையாய்”, “கைகாள் கூப்பித் தோழீர்” எனவும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவங்கமாலையில் அறிவுறுத்திய சைவவாழ்வுக்கு “திருமுறைச் செல்வம்” மக்களை ஆற்றிப்படுத்து மாயின் அதுவே இந்நாலின் வெற்றியாக அமையும் என வாழ்த்துவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். ஆசிரியரது இப்பணி அனைவரது பாராட்டிற்குமுரியது.

அன்பர் சிவமகாலிங்கம், இதுபோன்று இன்னும் பல அரிய நூல்களை வெளியிட்டு, சைவவாழ்வு உலகெங்கனும் மேன்மை பெற வழிகாட்டியாக விளங்குவாராக. அவருக்கு சகல நலன்களும் கிட்ட எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரனின் திருவருள் பொலிவதாகுக.

திருநெல்வேலி
வெகுதானிய வருடம் மாசி (14-02-1999)
மகாசிவராத்திரி நன்னாள்

முன்னுரை

இந்த மண்ணில் தோன்றிப் பாதி நூற்றாண்டு காலத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்ற இவ்வேளையில் ஒரு நூலை எழுதிவெளியிட வேண்டும் என்ற விருப்பம் என் மனதில் தோன்றியது. ஏறக்குறைய நாற்பகுக்கு மேற்பட்ட ஆலயங்களிற் பன்னிரு திருமுறைத்தொடர் சொற்பொழிவை நிகழ்த்தியிருந்தேன். 1981ம் ஆண்டு எனது சொந்தக் கிராமமாகிய குப்பிழான் கிராமத்தில் உள்ள கண்ணிமார் அம்பாள் ஆலயத்தில் திருமுறைத் தொடர் சொற்பொழிவை ஆரம்பித்தேன். அந்தச் சொற்பொழிவின் இறுதிநாள் வைவத்தில் இலக்கண வித்தகர் பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் ஜயா அவர்கள் என்னைப் பாராட்டிக் கொரவித்து, வாழ்த்தினார்கள். இதைத் தொடர்ந்து பல ஆலயங்களில் இத்தொடர் சொற்பொழிவை ஆற்றியிருந்தேன். 1991ம் ஆண்டு இனுவில் செக்ராச்சேகரப் பிள்ளையார் ஆலய மகோற்சவ காலத்தில் இத்தொடர் சொற்பொழிவைச் செய்தேன். இறுதிநாள் நிகழ்வில் கலாநிதி சபாஜெயராசா அவர்கள் தலைமையில் தேவஸ்தானத்தினர் “சிவத்தமிழ்வித்தகர்” என்ற பட்டத்தைத் தந்து கொரவித்தார்கள். இந்தச் சிவத்தமிழ் ஆகிய பன்னிரு திருமுறைகளை நூல் உருவில் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற விருப்பம் அன்றிலிருந்து என் மனதில் குடிகொள்ளத் தொடங்கியது. இனுவில் மஞ்சத்தடி முருகன் கோயிலைச் சேர்ந்த அன்பர்கள் சிலர் இந்நாலைத் தாங்கள் வெளியிட்டு வைக்க விரும்பினார்கள். மற்றவர்களைத் தொல்லைப் படுத்தக்கூடாது என்று விரும்பியதனால் இந்நாலை நானே வெளியிட்டு வைக்கிறேன்.

இந்நாலை வெளியிடுவதற்குத் தோன்றாத் துணையாக இருந்து என்ன வழிநடாத்திய எனது குலதெய்வமாகிய குப்பிழான் கற்பக விநாயகப்பெருமானின் பாதார விந்தங்களைப் பணிந்து வணங்குகிறேன். இந்த மண்ணில் தோன்றிய நாள்முதல் தவழ்ந்து, நடந்து, உருண்டு எல்லாம் வணங்கிய பேசும் தெய்வமாகிய கற்பக விநாயகப்பெருமானின் திருவருள் சிறப்பு வார்த்தைகளால் விபரிக்க முடியாது. உரிமையோடு கண்ணீர் விட்டு வணங்கிய அடியவாக்களையெல்லாம் அரவணைத்த அன்புத் தெய்வத்தின் சந்திதானத்திலேயே நாங்கள் வாய்திறந்து பேச ஆரம்பித்தோம். திருமுறைச் செல்வர்களுக்குக் கோயில் அமைத்து திருமுறை விழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெற்ற இடம் எங்கள் ஆலயமாகும்.

மிகப்பெரிய திருமுறை மகாநாட்டை நமது ஆலயமுன்றவில் 1984ம் ஆண்டு நடாத்தினோம். திருமுறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டு நம்மைச் செயற்பட வைத்த பெருமை நமது கிராமத்திற்கும் எங்கள் ஆலயத்திற்குமே உண்டு.

குப்பிமான் கிராமம் தனித் தமிழ்ச் சைவக் கிராமம். சைவமும் தமிழும் வளர்ந்த பூமி; சித்தாந்த கலாநிதி மகான் காசிவாசி செந்திநாதையர் அவதரித்த பூமி; இசைவல்லார் செல்லத்துரை போன்ற பண்ணிசையை வளர்த்த மகான்கள் தோன்றிய ஞானபூமி. இப்பூமியில் தோன்றியவர்களுக்குத் திருமுறைகளிலும் புராண படனத்திலும் நிறைய ஈடுபாடு உண்டு. நமதுநாட்டில் ஏற்பட்ட போர்க்காலச் சூழ்நிலைகளினால் நமது கிராமம் சிதைவுபட்டது. நமது பண்பாட்டு விழுமியங்களும் சிதைவுபட்டே காணப்படுகின்றன. எங்களுடைய குலதெய்வுத்தின் சந்நிதானமும் ஏறக்குறைய ஏழுவருடங்கள் பூசையின்றி பூட்டப்பட்டுக் கிடந்தது. ஆலயம் பூட்டப்பட்டுக் கிடந்த காலத்தில் நமது கிராமமக்கள் பல துண்பங்களை அடைந்தார்கள்.

முன்னவனர் கோயில் பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள் வரரி வளங் குன்றும்
கன்னம் களவு மிகுத்திடும் கரசினி
என்னரும் நந்தி எடுத்துரைத்தானே

என்ற திருமந்திரப் பாடல் ஆலயங்களில் நித்திய நைமித்திய கிரியைகளுக்கு முட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால் நாட்டிற்கும் அரசுக்கும் மக்களுக்கும் வரும் தீமைகளை தெளிவாக விளக்குகிறது. எங்கள் கிராம மக்கள் அனைவருடைய கூட்டுமுயற்சியால் 16-06-1997 அன்று கோயில் மீண்டும் திறக் கப்பட்டு பூசைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. வருடம் தோறும் நடைபெறும் திருமுறை விழாவும் இக்கோயிலில் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

ஆழத்துச் திருச்செந்தூர் என்று போற்றப்படும் அரூள் மிகக் கோயில் தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்திதி முருகன் ஆலயம் ஆகும். இந்த ஆலயச்சூழலில் அன்னதானப் பணியைச் செய்வதோடு அறப்பணிகளையும் செய்து வரும் நிறுவனம் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் ஆகும். 1998ம் ஆண்டு தைமாதம் முதல் சந்நிதியான் ஆச்சிரம கலைபண்பாட்டுப் பேரவையினர் ஞானச்சுடர் என்ற ஆத்மீக சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிட்டு வருகிறார்கள்.

அவர்களின் அன்பான வேண்டுகோளை ஏற்று அம்மலரிற் பன்னிரு திருமுறைத் தொடர்கட்டுரைகளை எழுதி வந்தேன். எனது ஜம்பதாவது பிறந்த தினத்தை ஒட்டி இதனை நாலாக “திருமுறைச் செல்வம்” என்ற பெயரில் வெளியிடுகிறேன்.

இந்நாலுக்கு ஆசியுர வழங்கிய சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுக்கும் வாழ்த்துரைகள் வழங்கிய சந்நிதியான் ஆசிரியம் கலைபண்பாட்டுப் பேரவை யினருக்கும் கல்வியியற் துறையைச் சேர்ந்த சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி சபா. ஜெயராசா அவர்களுக்கும், பலாலி ஆசிரியகலாசாலை அதிபர் கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் அவர்களுக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றிகள். எனது கட்டுரைகளை முறையாகப் படித்துச் சிறந்ததோர் அணிந்துரையை வழங்கிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்துநாகரிகத்துறைப் பேராசிரியரும் தலைவருமாகிய திரு. ப. கோபாலகிருஷ்ண ஜயர் அவர்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள். அட்டைப்பட ஓவியத்தை வரைந்து உதவிய யாழ். இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியரும் எனது நன்பருமாகிய திரு. போ. ஞானதேசிகன் அவர்களுக்கும் எனது உளப்பூர்வமான நன்றிகள்.

அச்சுப்பிரதிகளை ஒப்புநோக்கிப் பார்த்து உதவிய விரிவுரையாள நண்பர் திரு. இ. மருதலிங்கம் அவர்களுக்கும் எனது ஞானவாரிசுகளாக இருக்கின்ற ச. திவாகரன், ம. பிரதீபன் ஆகியோருக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றிகள். இந்நாலின் வெளியீட்டு விழாவைச் சிறப்பாக நடத்துவதற்கு ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள். இந்நாலை அழகான முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த மஹாத்மா அச்கத்தினருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதன்முதலாக அச்சில் வருகின்ற என்னுடைய முதலாவது நூல் இதுவாகும். சைவத்தமிழ்ச் சான்றோர்கள் தரும் ஆதரவும் வாழ்த்தும் எனது இப்பணி மேலும் தொடர வழிவகுக்குமெனக் கருதுகின்றேன். என்னுடைய இத்தகைய செயற்பாடுகளுக்கு எல்லாம்வல்ல பார்வதி பரமேஸ்வரனின் திருவருள் எனக்குள்ளே நின்றுவழிகாட்ட வேண்டுமென இறைவனின் பாதாரவிந்தங்களைப் பணிந்து வணங்குகின்றேன்.

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்
விரிவுரையாளர் - பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை
திருநெல்வேலி - யாழ்ப்பாணம்

உ
சிவமயம்

1. திருமுறைகளின் சிறப்பு

பன்னிரு திருமுறைகள் தமிழ் மொழியில் இறைவனைப் போற்றித் துதிக்கும் தோத்திரி நூல்களாகும். இவற்றை இருபத்தேழு அருளாளர்கள் அருளினார்கள். திருமுறைகளை அருளியோரில் மதுரை சோமசுந் தரப் பெருமானும் ஒருவராக இருப்பது திருமுறைக்குரிய சிறப்பம்சங்களில் ஒன்றாகும். பதினேராம் திருமுறையின் முதலாவது பாடல் திருவாலவாயுடையார் அருளிய திருமுகப்பாகரம் ஆகும். பக்தி இயக்கத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவராக இருந்த காரைக்காலம்மையார் திருமுறை பாடிய ஒரேயொரு பெண்மணியாகக் காணப்படுகிறார். இறைவனுடைய திருவருஞக்குப் பூரணமாக ஆட்டப்ட அருளாளர்கள் மொழிந்த தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மந்திர வாசகங்களே திருமுறைகள் ஆகும். இவை இறைவனைப் போற்றித் துதிக்கக்கூடிய அர்ச்சனை மலர்களாகக் காணப்படுகின்றன. இந்துசமயத்தின் ஆதார நூல்களாகக் காணப்படுகின்ற வேதமந்திரத்துக்கு நிகரானவை அருளாளர்கள் அருளிய திருமுறைப் பாடல்களாகும். சித்தாந்த கலாநிதியாகிய மகான் காசிவாசி செந்திநாதையர் அருளிய “தேவாரம் வேதசாரம்” என்ற நூலில் இந்த உண்மையை அவர் நிறுவியுள்ளார்.

பன்னிரு திருமுறைகளும் சிவனையே முழுமுதற்கடவுளாகக் கூறுகின்றன. தேவாரம் வேதசாரமாக இருப்பதைப் போன்று திருவாசகம், உபநிடத் சாரமாகவும், திருமந்திரம் ஆகம சாரமாகவும் காணப்படுகின்றன. திருமுறைக்காட்டில் வேதங்களால் பூட்டப்பட்டு இருந்த கதவை அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம் பாடியே திறக்கச் செய்தார் என அவருடைய வரலாற்றில் கூறப்பட்டுள்ளது. வேதமந்திரத்துக்கு உள்ள சக்தி திருமுறைக்கும் உண்டு என்பதை இந்தச் சம்பவம் எடுத்து விளக்குகிறது. பக்தியோடு படிப்பவர்களின் உள்ளத்தில் திருவருளைப் பதிய வைக்கும் நூலாக, உடல்நோய், உள்நோய், உயிர்நோய், ஆகிய மூவகை நோய்களையும் நீக்கும் மருந்தாகக் காணப்படும் பன்னிருதிருமுறைகளும் சைவத்தமிழர்களின் பொக்கிஷங்களாகும். இவற்றை உணர்ந்து ஒதுபவர்களுக்கு இம்மைப்பயனும், மறுமைப்பயனும் முழுமையாகக் கிடைக்கும்.

இதனால் உலக வாழ்வில் சகல செல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு கிடைக்கப்படுவதோடு தகைமை சிவஞானமுத்தியும், பரகதியும் கிடைக்கும். சைவர்களுக்கு இருக்கின்ற மூலபண்டாரமாகிய திருமுறைச் செல்வத்தைப் போற்றாமல் குப்பை கூழங்களாக இருக்கின்ற தெருப்பாடல்களை எல்லாம் நாம் போற்றியதன் விளைவே இன்று நாமும் நமது இனமும் படும் துன்பங்கள் அனைத்துக்கும் மூலகாரணமாகும். இறைவன் நமக்கு வாயைத்தந்தது அவன் புகழ்பாடுவதற்கே ஆகும். “வாயே வாழ்த்து கண்டாய்” என அப்பர் பெருமானும் “பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதே எந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்” எனச் சுந்தரரும் “பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்” என அருணகிரியாரும் இதனைத் தங்கள் பாடல் வரிகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் நமது நாளாந்த வாழ்வில் எவ்வளவோ பயன்ற சொற்களைப் பேசித்தால்நூகின்றோம். வார்த்தைகளால் பலரைச் சுட்டுவிடுகின்றோம். வெளிவிடும் வார்த்தைகளைப் பொருளாறிந்து பயன்றிந்து கூறுவதில்லை. உணர்ச்சிவசப்பட்டு வசனங்களைப் பேசிவிட்டுப் பதைமையையும் தேடிக் கொள்கிறோம். எமக்குக் கல்வியையும் அறிவையும், ஞானத்தையும் தந்த இறைவன் புகழைப்பாடுவதற்கே, அவன் நாவை நமக்குத்தந்தான் என்பதை “நாமேல் நடவீர் நடவீரினியே” என மந்திர மாலையாகிய கந்தர் அனுபூதி குறிப்பிடுகிறது. சைவத்தையும் தமிழையும் பாதுகாப்பதற்காகத் தோன்றிய ஆதீனங்களில் மிகவும் பெரியதும் சிறப்புமிக்கதாகவும் திகழ்வது தருமபுர ஆதீனமாகும். இந்த ஆதீனத்தின் முதல்வராகிய குருஞானசம்பந்த சவாமிகள் மனத்துக்கு உபதேசம் செய்யும் பாடல் ஒன்றைப் பாடியுள்ளார். ஆசைகளை விட்டு மலங்களை நீக்கி ஆத்மார்த்த பூசையாகிய சிவபூசை செய்து சிவமூலமந்திரமாகிய ஜந்தெழுத்து மந்திரத்தை ஒதி திருமுறைகளைப் பாடாத உனக்கு இறைவன் ஏன் வாயைத்தந்தான் எனப் பின்வரும் பாடலின் ஊடாக அகவிசாரணை செய்கிறார்.

ஆசையறாய் பாசம்விடாய் ஆனசிவபூசை பண்ணாய்
நேசமுடன் ஜந்தெழுத்தை நீ நினையாய்
சினமே தவிராய் திருமுறைகள் ஒதாய்
மனமே உனக்கென்ன வாய்

வேதங்களைத் தன்னுடைய திருவாயால் அருளிய இறைவன் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் வாயால் தமிழ் வேதமாகிய திருமுறைகளைக் கேட்க விரும்பினான் என்பதையும் தமிழிலே இறைவனுக்குச் செய்யக்கூடிய அர்ச்சனைமலர்களாக இருப்பது திருமுறைப்பாடல்கள் என்பதையும் பின்வரும் பெரியபூராணப்பாடல் விளக்குகிறது.

மற்று நீ வன்மைபேசி வன்றோண்டன் என்னும் நாமம் பெற்றனை நமக்கும் அன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றழிம் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்ககாலத்திலிருந்து சோழர் காலம்வரை எழுந்த பக்தி இலக்கியங்களின் தொகுப்பே பன்னிரு திருமுறைகள் ஆகும். அடியார்களை முருகப்பெருமானிடம் ஆற்றுப்படுத்துகின்ற சிறந்த பாராயண நூலாகிய திருமுருகாற்றுப் படை முதல் சிவனை மறவாச் சிந்தையாளர் களாகிய சிவனடியார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் பெரியபூராணம் வரை திருமுறைச் செல்வம் விரிந்து காணப்படுகிறது. சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் பேரரசனாகத் திகழ்ந்த இராஜராஜ சோழன் திருமுறைகளை நம் பியாண்டார் நம் பிகளைக் கொண்டு தொகுப்பித்தான். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் மரபில் வந்த பெண் ஒருத்தியைக் கொண்டு திருமுறைப் பாடல்களுக்குப் பண்வகுப்பித் தான். சைவ ஆலயங்களில் பண்ணோடு திருமுறைகளைப் பாடுவதற்கு ஒதுவார் மூர்த்திகளை நியமித்தான். இராஜராஜ சோழனின் சிவபக்திக்கும் பெரும்புகழுக்கும் உதாரணமாகத் திகழும் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிற்கிரியைகளில் திருமுறைகள் பாடுவதற்கென நாற்பத்தெட்டு ஒதுவார் மூர்த்திகளை இராஜராஜ சோழன் நியமித்தான் எனக் கல்வெட்டுச் சாசனம் ஒன்று குறிப்பிடுகிறது. சோழமன்னர்களால் எழுப்பப்பட்ட ஆலயங்களில் திருமுறைகள் பாடுவதற்கெனத் தேவார மண்டபங்களும் அவற்றை எழுதுவதற்கென திருக்கைக் கோட்டி மண்டபங்களும் அமைக்கப்பட்டன. பண்ணோடு திருமுறைகள் பாடப்படும்பொழுது அதற்கேற்ப நடனம் ஆடும் “பண்ணும் பரதமும்” என்ற நிகழ்வும் ஆலயங்களில் நடைபெற்றன. ஆலயக் கிரியைகளின் ஒன்றாகிய தோத்திரம் பாடும் நிகழ்வில் திருமுறைகள் படிக்கும் மரபு

ஏற்படுத்தப்பட்டது.

பன்னிரு திருமுறைகளில் முதல் ஏழு திருமுறைகளும் தேவாரம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றன. தெய்வத்திற்குச் சூட்டப்படும் பாமாலை என்பதே தேவாரம் என்பதன் பொருள் ஆகும். ஆரம்பகாலத்தில் சம்பந்தரின் பாடல்கள் திருக்கடைக்காப்பு என்றும் அப்பின் பாடல்கள் தேவாரம் என்றும் சுந்தரரின் பாடல்கள் திருப்பாட்டு என்றும் அழைக்கப்பட்டன. பிற்காலத்தில் மூவாற்தமிழும் தேவாரம் என்ற பொதுப்பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஞானக் குழந்தையாகிய சம்பந்தரின் பாடல்களைக் கொஞ்சதமிழ் என்றும் அப்பர் பெருமானின் பாடல்களைக் கெஞ்ச தமிழ் என்றும், சுந்தரரின் பாடல்களை மிஞ்சு தமிழ் என்றும் அறிஞர் பெருமக்கள் அழைப்பார்கள். குழந்தையானது பெற்றாருடன் கொஞ்சிக்குலாவும் நடையில் அமைந்திருப்பது சம்பந்தரின் பாடல்கள் ஆகும். அடிமை ஒருவன் எஜமானுடன் பேசுகின்ற பணிவுடைமையுடன் கூடிய மொழியில் அமைந்திருப்பது அப்பின் பாடல்கள் ஆகும். தோழமை உணர்வுடனும் உரிமையுடனும் இறைவனோடு தொடர்பு கொள்ளும் பாடல்களாக இருப்பவை சுந்தரரின் பாடல்கள் ஆகும்.

தெய்வ வாசகமாக, அங்பு வாசகமாக, அருள்வாசகமாக, ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் ஞானவாசகமாக அமைந்திருப்பவை மனிவாசகரின் திருவாசகப் பாடல்களாகும். “பாவை பாடிய வாயால் ஒரு கோவை பாடியருஞக” என ஆடவல்லனாகிய நடராஜனே வேண்ட மனிவாசகப்பெருமான் பாடியருளியவை திருக்கேர்வையார் ஆகும். திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் எட்டாம் திருமுறையில் அடங்குகின்றன. திருமாளிகைத் தேவர் முதலாக ஒன்பதின்மர் பாடியருளிய பாடல்களாகிய திருவிசைப்பாவும், சேந்தனார் பெருமான் அருளிய திருப்பல்லாண்டும் ஒன்பதாம் திருமுறையில் வருகின்றன. சித்த புருஷர்களில் மூலவராகவும், தவயோகியாகவும் திகழ்ந்த திருமூல நாயனார் அருளிய மூவாயிரம் பாடல்கள் கொண்ட திருமந்திரம் பத் தாம் திருமுறையாகப் போற் றப் படுகிறது. திருவாலவாயுடையாராகிய மதுரை சோமசுந்தரப் பெருமான் உட்பட பன்னிருவர் பாடிய பாடல்களை உள்ளடக்கியதாகப் பதினேராரம் திருமுறை காணப்படுகிறது. சிவனை மறவாச் சிந்தையாளர்களாக வாழ்ந்த அறுபத்து மூன்று தனி அடியார்களதும் ஒன்பது தொகை

அடியார்களதும் வரலாற்றைப் பக்திச்சுவை நனி சொட்டச்சொட்ட சேக்கிழார் பெருமானால் அருளப்பெற்ற நால் பெரியபூராணம் ஆகும்.

சைவத் தமிழர்களின் பொக்கிஷமாக இருக்கின்ற திருமுறைகளின் பெருமையை சைவப்பெருமக்கள் அனைவரும் அறிந்திருக்க வேண்டும். அருளாளர்கள் அருளிய அனுபுதி வாசகங்களாகிய பன்னிரு திருமுறைப் பாடல்களும் நாம் அனைவரும் மன்னில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கு வழிகாட்டும் ஞானப்பாடல்களாகவே காணப்படுகின்றன. இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வழிகாட்டும் பாடல்களாக இவைஅமைந்துள்ளன. திருமுறைப் பாடல்களை ஒது உணர்ந்து படிக்கின்ற அனைவரும் இறையனுபவத்தை அகத் திலே கண் டுகொள் எலாம். சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூககச் செய்கின்ற மந்திர வாசகங்களே தெய்வத் தமிழ் ஆகிய திருமுறைகள் ஆகும்.

பதினோராம் திருமுறையில் வருகின்ற நக்கீர் அருளிய திருமுருகாற்றுப்படை சங்ககால இலக்கியங்களில் ஒன்றாகும். கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டில் சோழர் காலத்தில் எழுந்த நால் பெரியபூராணம் ஆகும். சங்ககாலம் முதல் சோழர் காலம்வரை திருமுறைகள் எழுந்த காலம் விரிவடைந்து காணப்படுகிறது. திருமுறைகள் அனைத்தும் சிவனையே முழுமுதற் கடவுளாகக் காட்டுகின்றன. திருமுறையின் ஒலி சைவர்களுடைய இல்லங்கள், பாடசாலைகள், ஆலயங்கள், ஸ்தாபனங்கள் அனைத்திலும் ஒலிக்க வேண்டும். திருமுறை ஒலி இல்லங்களில் ஒலித்ததும் வீட்டில் இருப்பவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நோய்நொடிகள் அனைத்தும் நீங்குவதோடு சகல காரியங்களிலும் சித்தியும் ஏற்படும். ஆலயங்களில் தெய்வத் தமிழாகிய திருமுறையை நாள்தோறும் ஒதுவதால் தெய்வ சாந்தித்தியம் மிகுதியாக ஏற்படும்.

2. உள்ளம் கவர் கள்வன்

பண்ணிரு திருமுறைகளிலே முதல் மூன்று திருமுறைகளும் ஞானக் குழந்தையாகிய சம்பந்தர் பாடிய பாடல்களாகும். வேதநெறி தழைக்கவும், மிகுசைவத் துறை விளங்கவும் திருஞானசம்பந்தர் திரு அவதாரம் செய்தார். பரசமயகோளரி, பாலநாவாவாயர், ஆனுடையபிள்ளை, கவுணியர்கோன் எனப் பல நாமங்கள் இவருக்கு வழங்கப்பட்டன. நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தனாகவும், நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் வளர்க்கும் ஞானக் குழந்தையாகவும் இவர் விளங்கினார். இவரைத் திராவிட சிக் எனச் சங்கராச்சாரியார் போற்றுகிறார். “தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்” என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கு அமைய சிவபாதவிருத்யரும் பகவதியாரும் செய்த தவத்தின் பயனாகச் சீர்காழிப் பதியில் ஞானவிளக்காகிய ஞானசம்பந்தர் தோன்றினார்.

அவம்பெருக்கும் புல்லறிவின் அமண்முதலாம் பரசமயப் பவம்பெருக்கும் புரைநெறிகள் பாழ்ப்படநல் ஒழுி தொறும் தவம்பெருக்கும் சண்பையிலே தாவில்சரா சரங்க ளெல்லாம் சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார் திருஅவதா ரஞ்செய்தார்.

எனச் சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணத்தில் சம்பந்தரின் திருஅவதாரத்தைப் போற்றிப் பாடுகிறார். சிவஞான அமிர்தத்தைக் கலந்து ஞானப்பாலை உமையம்மை சம்பந்தருக்கு ஊட்டியதும் சிவஞானம், பரஞானம், கலைஞானம், மெய்ஞானம் ஆகிய சகல ஞானங்களையும் அவர் பெற்றுக்கொண்டார். ஞானத்தைப் பெறுவதற்கான நான்கு படிமுறைகளாகிய கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளித்தல், நிட்டை கூடுதல் ஆகிய தன்மைகள் அனைத்தையும் அவர் பெற்றுக்கொண்டார். குழந்தை தன் பெற்றோருடன் கொஞ்சிக் குலாவுகின்ற நடையிலே கொஞ்ச தமிழ்ப் பாடல்களாகவே இவரின் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

யசர் வேதத்தின் சதருத்தீர்யத்தில் உருத்திரனை, தஸ்கராணம் நமக, (கள்வனுக்கு வணக்கம்) தஸ்கராணம் பதயே நமக, (கள்வர் தலைவனுக்கு வணக்கம்) எனக் குறிக்கப்படுவதைக் காணலாம். ஞானசம்பந்தரும் தனது முதலாவது பாடலில் சிவனை “உள்ளம் கவர் கள்வன்” என்றே குறிப்பிடுகிறார். அருளாளர்கள்

அன்புப் பாதையாலும் இறைவனை அழைப் பார்கள். நிந்தாஸ்துதியாகவும் அவனைப் போற்றுவார்கள். அருணகிரிநாதர் தான் இயற்றிய மந்திரமாலையாகிய கந்தரனுபூதியில் “செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்” என்று முருகனைக் குறிப்பிடுகிறார். தோணிபுரத்து ஈசனாகிய சிவனின் பெருமையைச் செல்லப் பிராணியாகிய கிளியின் வாயால் ஞானசம்பந்தர் கேட்க விரும்பியதை “சிறையாரும் மடக் கிளியே”என்ற அவரது பாடல் விளக்குகிறது. ஞானசம்பந்தரும் அப்பரும் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவாக்கள். ஞானசம்பந்தர் வயதிலே குறைந்தவராகவும், அப்பர் பெருமான் வயதிலே கூடியவராகவும் இருந்தார்கள். ஆனால் இருவரும் கருத் தொருமித் துச் சிவப்பணி செய் தார்கள். அருட்கடலாகிய சம்பந்தரும், அன்புக்கடலாகிய அப்பர் பெருமானும் இணைந்து செய்த பணிகளினாலேயே தமிழ் நாட்டில் சிவநெறி மீண்டும் தழைத்தது. இவர்கள் இருவரையும் சைவநெறி பெற்ற “புண்ணியக்கண்” என்பதை “அருட்பெருகு தனிக்கடலும் உலகுக்கெலாம் அன்பு செறி கடலுமாம் எனவும் ஒங்கும் பொருட்சமய முதற் சைவநெறிதான் பெற்ற புண்ணியக்கண் இரண்டென்றும்” எனச் சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணத்தில் குறிப்பிடுகிறார். ஞானசம்பந்தரை அடியார்கள் முத்துச் சிவிகையில் தாங்கி வருகின்றபொழுது அப்பர்பெருமான் தானும் ஒருவராக அவரைத் தோளில் தூக்கி வந்தார். அப்பர் எங்குற்றார் என்று சிவிகையில் இருந்த சம்பந்தர் கேட்க “அடியேன் இங்குற்றேன் நான் முற்பிறப்பில் செய்த தவத்தின் பயனால் உம்மைத் தாங்கிவரும் பேறுபெற்றேன் என அப்பர் பெருமான் கூறுவதை “ஒப்பிய தவம் செய்தேன் ஆதலினால் உம் அடிகள் இப்பொழுது தாங்கி வரப்பெற்றுயந்தேன்யான்” எனப் பெரிய புராணம் கூறுகிறது.

அருளாளர்களாகவும், அனுபூதிச் செல்வர்களாகவும் திகழ்ந்த நாயன்மார்களுடைய நெஞ்சில் ஈரமும் இருந்தது வீரமும் இருந்தது. திருவீழிமிழலையில் மக்கள் பட்டினியால் வாடிய பொழுது இறைவனிடம் படிக்காச பெற்று சம் பந் தரும் அப்பரும் அவர்களுடைய பசிப்பினியைப் போக்கினார்கள். சமுதாய உணர்வு நிரம்பிய அருளாளர்களாக இவர்கள் திகழ்ந்தார்கள் என்பதை இச்சம்பவம் எடுத்து விளக்குகிறது. இறைவனிலும் இறையருளிலும் அபாரநம்பிக்கை உடையவராகத் திகழ்ந்த ஞானசம்பந்தர் உலகியலில் வரும் துன்பங்கள் ஏதற்கும் அஞ்சாதவராகக் காணப்பட்டார். “நாளும் கோளும் நம்பனடியார்க்கு நலிவு செய்யாது” என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை

கொண்டிருந்தார். இறைவனின் துணை இருப்பவர் களுக்குக் கோள்களின் பகை எதுவும் செய்யாது என்பதனை “ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல அடியார் அவர்க்கு மிகவே” எனக் கோளறு பதிகத்தில் குறிப்பிடுவார். பாண்டிய அரசனின் வெப்பு நோயை நீக்கியதன் மூலம் சிவசின்னங்களில் ஒன்றாகிய திருநீற்றின் பெருமையை உலகநியச் செய்தார். சைவர்களாகிய நமக்குத் திருநீறு கவசம்போல இருக்கிறது. என்றும், காண்பதற்கு இனிதாய் உள்ளதும், அழகைத் தருவதும், பேணி அணிபவர்களுக்குப் பெருமை கொடுப்பதும், நல்ல அறிவைத் தருவதும் திருஆலவாயானின் திருநீறே என்பதையும்

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

என ஞானசம்பந்தரின் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

“பெண்ணிற் பெருந் தக்கயாவள்” என வள்ளுவரும் “மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திடல் வேண்டும்” எனக் கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையும் “மனையறம் காத்த மங்கையர்” எனப் பெரியபூராணப் பெண் அடியார்களைச் சேக்கிழாரும் குறிப்பிடுகிறார்கள். மங்கையர்க் கரசியின் அழைப்பை ஏற்று ஞானசம்பந்தர் பாண்டி நாட்டுக்கு வருகிறார். பாண்டிநாட்டின் எல்லையில் உள்ள மடத்தில் அவர் தங்கியிருந்த பொழுது பாண்டிய அரசனின் அனுசரணையோடு சமணர்கள் அவர் இருந்த மடத்துக்கு நெருப்பு வைத்து விட்டார்கள். திருவருள் துணையினால் தனக்கு நடக்கப்போவதை உணர்ந்த ஞானசம்பந்தர் அந்தக் கொடும் தீயில் இருந்து தப்பித்துக் கொண்டார்கள். தனக்கு வைத்த தீ பாண்டிய அரசனிடம் மெதுவாகச் சென்று அவர் செய்த தவறை அவருக்கு உணர்த்தினால் போதும் என்பதை “பையவே சென்று பாண்டியர்க்காகவே” எனச் “செய்யனே திரு ஆலவாய்” என்ற தேவாரத்தின் இறுதி வரியில் குறிப்பிடுகிறார். பையவே செல்க என்று சம்பந்தர் கூறியதற்குப் பல காரணங்களைச் சேக்கிழார் பெரியபூராணத்தில் குறிப்பிடுகிறார். இதிலே “தென்னா குலப்பழி தீர்த்த தெய்வப் பாவை” எனப் போற்றப்படுகின்ற மங்கையர்க் கரசியாரின் மங்கலநாணைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதையே சேக்கிழார் முதற்காரணமாகக் கூறுகிறார். மந்திரியாகிய

குலச்சிறையார் சைவத்தின் மீது கொண்டிருந்த அன்பு சிவசின்னங்களில் ஒன்றாகிய திருநீற்றின் பெருமை ஞானசம்பந்தரால் உலகம் எல்லாம் பரவ வேண்டுமென்றிருந்த விதி, பாண்டிய அரசன் முற்பிறப்பில் செய்த தவம், அவன் மீண்டும் சிவநெறி அடைய வேண்டும் என்றிருந்த நியதி என்பவற்றைத் துணைக்காரணங்களாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

பாண்டிமாதேவியார் தமது பொற்பில்
பயிலுநெடு மங்கல நாண் பாதுகாத்தும்
ஆண்டகையார் குலச்சிறையார் அன்பினாலும்
அரசன் பால் அபராதம் உறுதலாலும்
மீண்டு சிவநெறியடையும் விதியினாலும்
வெண்ணீறு வெப்பகலப் புகலிவேந்தர்
தீண்டியிடப் பேறுடையனாதா லாலும்
தீப்பினியைப் பையவே செல்க என்றார்

எனப் பெரியபூராணம், பையவே செல்க என்று கூறியதற்கான காரணங்களை வரிசைப்படுத்தித் தருகிறது.

அருளாளர்கள் எப்பொழுதும் உலக சேமத்தின் பொருட்டே பிரார்த்திப்பார்கள். “லோகா சமஸ்தா சுகிரனோ பவந்து” என்ற வடமொழிச் சுலோகம் இதனையே விளக்குகிறது. சமணர்களுடன் புனல்வாதம் செய்கின்றபொழுது “ஆழ்கதீய தெல்லாம் அரன் நாமமே குழ்க வையகமும் துயர்தீர்க்கவே” என்றே ஞானசம்பந்தரும் பாடுகிறார். இறைவனுடைய திருவருஞுக்குப் பாத்திரமானவர்கள் யாருக்கும் எதற்கும் அஞ்சவதில்லை. இறையருள் பக்கப்பலமாக இருப்பதால் அருளாளர்களிடம் இந்தத் துணிவுநிலை தானாகவே ஏற்பட்டுவிடுகிறது. “ஸனர்கட்டு எளியேனலேன் திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே” என ஞானசம்பந்தர் சமணர்கள் தரும் துன்பங்களுக்குத் தான் அஞ்சப் போவதில்லையென மங்கையர்க்கரசியாரைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். பாண்டிய அரசனின் வெப்புநோயை நீக்கிய பின்னர் நின்றசீர் நெடுமாறனாகிய பாண்டிய அரசன் மங்கையர்க்கரசி குலச்சிறையார் சகிதம் ஞானசம்பந்தர் பாண்டி நாட்டுத் தலங்கள் எல்லாம் யாத்திரை செய்து கொண்டு வந்து இந்தியாவின் தென்கோடியில் இருக்கும் இராமேஸ்வரத்தை அடைந்தார். அங்கிருந்து ஈழத்தின் சிவத்தலங்களாகிய திருக்கேதீஸ்வரத்தின் மீதும் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் மீதும் பதிகம் பாடினார். உலகியலில் வரும் துன்பங்களை நீக்குகின்ற

தூலபஞ்சாட்சரமாகிய நமசிவாய மந்திரத்தை உச்சரிக்கும் “காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி” என்ற பதிகத்தைப் பாடியபடியே திருவருட் சோதியிற் கலந்தார்.

ஞானசம்பந்தர் ஆறுமுறை தமது ஊரிலிருந்து புறப்பட்டு ஏறத்தாழ இருநாற்று இருபது திருப்பதிகளுக்குச் சென்று பதிகம் பாடினார். இவ்வாறு ஊர் ஊராகச் சென்று சமயத்தைப் பரப்பும் நிலை தமிழகத்தில் சம்பந்தர் காலத்தில் ஏற்பட்டது. அடியார்களும் உடன்சென்று வழிபடுவதும் மரபாக இருந்தது. ஆரம்பத்தில் சிவபாதவிருதயர் தோளில் தூக்கிச் சென்றார். இறைவன் முத்துப் பல்லக்கு கொடுத்தபின் பல்லக்கிலேயே பல இடங்களுக்கும் சென்றார். இவருடைய பாடல்களில் முழுமுதற்பொருளாகிய சிவபெருமான், அவருடைய அருட்செயல்கள், இயற்கை வருணனை, தொழுதலின் இன்றியமையாமை, அதன் பயன் என்பன காட்டப்பட்டுள்ளன. முதல் ஏழ பாடல்கள் பொது நிலையிலும், ஸ்ட்டாவது பாடல் இலங்கையர் கோனாகிய இராவணன் பற்றியும், ஒன்பதாவது பாடலில் பிரமா, விஷ்ணு ஆகியோர் அடிமுடி தேடிய வரலாறும் பத்தாவது பாடலில் பிறசமயங்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன. பதினேராவது பாடல் முத்திரைக் கவியாக அமைந்திருக்கும். இப்பாடலில் ஞானசம்பந்தரின் பெருமையும் படிப்போர் பெறும் பயனும் கூறப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் பெளத்த சமணக் கொள்கைகள் குடிபுகுந்ததால் ஊழ் நம்பிக்கை மிகுதியாகத் தோன்றியது. வினைகளைப் போக்க முடியாது அனுபவித்தே ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணங்கள் வேரூன்றத் தலைப்பட்டன. இறைவனை வழிபட்டால் வினைகளை நீக்க முடியும் அல்லது குறைக்க முடியும் என்ற கருத்தை ஞானசம்பந்தர் தமது பாடல்களில் பல இடங்களில் வலியுறுத்துகிறார். ஞானசம்பந்தர் தமிழ்மொழி மீதும், தமிழ் இசை (பண்ணிசை) மீதும் நிறைந்த பற்றுக் கொண்டிருந்தார். இவருடைய பாடல் களை திருநீலகண்ட யாழ் ப்பாணர் இசைக்கருவியாகிய யாழிலே மீட்டுப் பாடினார். புராண காலத்தில் இறைவனை மயக்குவதற்கு இசை பயன்பட்டது போல நாயன்மார் காலத்தில் பிறசமயப் பிடியில் இருந்து நம்மவர்களை மீட்பதற்கு ஞானசம்பந்தர் இசையைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தினார். ஞானத்தின் திருவருவாக நான் மறையின் தனித்துணையாக, வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில் வளர்மதிக் கொழுந்தாக எல்லாம் திகழ்ந்த ஞானசம்பந்தர் பல்லவர் காலச் சைவத்தமிழ் உலகிற்கு ஒரு சேனாதிபதியாக இருந்து வழிகாட்டினார்.

3. என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே

சோழநாட்டிலே திருவாழுரிலே புகழனார், மாதினியார் ஆகிய பெற்றோர் செய்த தவத்தின் பயனாகத் திருநாவுக்கரசர் திரு அவதாரம் செய்தார். இவருடைய பிள்ளைத் திருநாமம் மருணீக்கியார் என்பதாகும். வாலிப வயதிலே சமண சமயத்தின் அறக் கருத்துக் களினால் ஈர்க் கப்பட்டு மதம் மாறிய திருநாவுக்கரசரை மீண்டும் சிவநெறிக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை சகோதரியாகிய திலகவதியாரையே சாரும். தம்பியார் சமணசமயத்திற் சேர்ந்திருந்த காலத்தில் அவரை மீண்டும் சிவநெறிக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என விரும்பிய திலகவதியார் நாள்தோறும் திருவதிகை வீர்ட்டானேஸ்வரப் பெருமானிடம் சென்று முறையிட்டார். அடியவர்க் கெளியவனாகிய இறைவன் திலகவதியாரின் கனவிலே தோன்றி உன்னுடைய தம்பி முந்பிறப்பிலே என்னை அடைவதற் காகத் தவமிருந்த வாகீச முனிவன், அவனைச் சூலைநோய் கொடுத் து ஆட்கொண்டருளுவேன் எனக் கூறியருளினார். இறைவன் திலகவதியாருக்குக் கொடுத்த வாக்கின்படியே அவருக்குச் சூலைநோய் கொடுத்து அவரை ஆட்கொண்டருளினார். நாவஸ்ஸவாகி, நல்ல முறையிற் பாடியருளிய இவருக்கு நாவுக்கரச என்னும் நாமம் வழங்கலாயிற்று. சிறிய வயதிலேயே நாவுக்கரசர் நிலையாமைத் தத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்து கொண்டார். பெற்றோரின் இழப்பு, சகோதரிக்குப் பேசிவைத்த மாப்பிள்ளையாகிய கலிப்பகையாரின் இழப்பு என, குடும்பத்தில் அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட துன்பங்களே நிலையாமைக் கருத்துக்களை முதன்மைப்படுத்தும் சமண சமயத்திலே இவரை நாட்டம் கொள்வதற்குக் காரணமாக அமைந்தன. சூலைநோயால் வருந்திய திருநாவுக்கரசருக்குத் திலகவதியார் திருவைந்தெழுத்தோதிக் கொடுத்துத் திருவதிகை வீர்ட்டானேஸ்வரரை வணங்கும்படி ஏவினார். இறைவனைத் தமது உள்ளத் தாமரையிலே நிறுத்திய நாவுக்கரசர் பாடிய முதலாவது பாடல்.

”கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர் கொடுமை பல செய்தன நான் அறியேன்“ என்பதாகும். இவர் சமணர்களோடு இருந்த காரணத்தினால் அவர்களின் பலத்தையும் பலவீனத்தையும் நன்கு

அறிந்து கொண்டார். சமணர்களின் ஏவலின்பேரில் பல்லவ அரசனின் ஆணையோடு வந்த ஏவலர்களைப் பார்த்து “நாமார்க்கும் குடியல்லோம்” என்று கூறக்கூடிய சான்றாண்மை வீரம் இறைவன் திருவருளால் நாவுக்கரசருக்கு ஏற்பட்டது. இறைவனின் அருட்பார்வைக்கு உள்ளான அடியவர்களின் வாழ்வில் என்றும் இன்பமே ஒழிய, துன்பம் இல்லை என்பதை “இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை” என்ற அப்பின் பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன. இறையருளுக்குப் பாத்திரமானவர்களை எந்தத் தீயசக்தியும் தீண்ட முடியாது. பல்லவ அரசன் கொடுத்த தண்டனைகள் அனைத்திலிருந்தும் நாவுக்கரசர் இறையருளால் காப்பாற்றப்பட்டார். சுண்ணாம்பு அறை தென்றல் வீசும் இடமாக மாறியது. நஞ்சு கலந்த பாற்சோறு அமிர்தமாகியது. மதம் கொண்ட யானை நாவுக்கரசரை வலம்வந்து வணங்கியது. கல்லோடு கட்டிக் கடலிலே போட்டபொழுது சிவமூல மந்திரமாகிய பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை இவர் உச்சரித்தார். கல்லைத் தெப்பமாக்கி இவர் கரைசேர்வதற்குப் பஞ்சாட்சர மந்திரமே துணைசெய்தது. “கற்றுணைப்பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும் நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே” என்றே அப்பர் பெருமான் தமது பாடலிற் குறிப்பிடுகிறார். “தர்மத்தைக் காத்தவனை அது காக்கும், கொன்றவனை அது கொல்லும்” என்றே இந்து தர்ம சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. நாவுக்கரசர் தர்மத்தைப் பேணி நடந்தார். அவர் பேணிய தர்மம் அவருக்குத் துன்பங்கள் ஏற்பட்ட பொழுது அவரைப் பாதுகாத்தது.

திருத் தொண்டு நெறிக்கே உதாரண புருஷராகத் திருநாவுக்கரசப் பெருமான் திகழ்ந்தார் என்பதை “திருநாவுக்கரச வளர் திருத் தொண்டின் நெறிவாழ” எனப் பெரியபூராணம் குறிப்பிடுகிறது. “என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற வாக்கையே ஆதாரமாகக் கொண்டு வாக்காலும் வாழ்வாலும் அப்பர் பெருமான் ஒருமித்து வாழ்ந்தார். “நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில் புக்குப் புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடி” தான் சிவாலயங்களிற் செய்த திருத்தொண்டுகளையே தமது பாடலிலும் குறிப்பிட்டார். இவர் கையில் உழவாரம் ஏந்தியவராய்ச் சிவப்பணிகள் செய்தமையால் உழவாரப்படையாளி என்ற பெயரையும் பெற்றார். உலகம் முழுவதும் உய்ய வேண்டும் என்ற உயர்ந்த

நோக்கத்தோடு இவர் கண்களில் இருந்து ஆனந்த அருவிநீர் சொரியத் திரிகரணங்களாலும் இறைபணி செய்தார் என்பதை பின்வரும் பெரியபூராணப் பாடல் அழகாகச் சித்திரிக்கிறது.

மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந் திருவடிவும் மதுரவாக்கில் சேர்வாகும் திருவாயில் தீந்தமிழின் மாலைகளும் செம்பொற்றாளே சார்வான திருமனமும் உழவாரத் தனிப்படையும் தாழும் ஆகிப் பார்வாழத் திருவீதிப் பணிசெய்து பணிந்தேத்திப் பரவிச் செல்வார்.

“உழவாரத்தின் படையறாத் திருக்கரமும் சிவபெருமான் திருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சுக்ம்” எனக் காஞ்சிப்பூராணம் அப்பரின் சிவக்கோலத்தைப் போற்றித் துதிக்கிறது.

அப்பர் பெருமான், தானே நடமாடும் கோயிலாகத் திகழ்ந்தார் எனச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் குறிப்பிடுகிறார். நடமாடும் கோயிலாகத் திரிந்த அப்பர் பெருமான் நமது உடம்பையே கோயிலாக மாற்றி இறைவனை அங்கே வீற்றிருக்கச் செய்யலாம் என்பதை,

காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணியிலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறைய நீர் அமைய ஆட்டிப்
பூசனை ஈசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே

என்ற பாடலின் ஊடாக விளக்குகிறார். இவருடைய கனிந்த உள்ளத்தில் இருந்து வந்த பாடல்கள் கல்மனத்தையும் கனிந் துருகச் செய்பவை ஆகும். இவரைப் “பதிகச் செஞ்சொல்மேய செவ்வாய்” என்று சேக்கிழார் பெருமானும், “ஞானப்பாடல் தொடையறாச் செவ்வாய்” என்று மாதவச் சிவஞானசுவாமிகளும் போற்றுகிறார்கள். இவர் தாண்டகப் பாவினத்தைக் கையாண்டு பல பாடல்களைப் பாடியமையால் இவரைத் தாண்டகவேந்தர் என அழைப்பார்கள். மக்கள் வாழும் இடமெல்லாம் இறைவன் அருள்பாலிக்கும் கோயில்கள் அவசியம், என்பதை “திருக்கோயிலில்லாத திருவிலூர் அடவிகாடே” எனக் குறிப்பிடுகிறார். இறைவனுடைய நாமத்தை உச்சரிக்காதவர்கள் அவனுடைய பெருமையைப் பேசாதவர்கள், திருக்கோயிலை

நாள்தோறும் வலம்வந்து வணங்காதவர்கள் திருநீற்றை நெற்றியிலே அனியாதவர்கள் ஆகிய அனைவரும் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றவர்கள் என்பதைத் திருநாவுக்கரசரின் பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில்

தீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசா ராகில்

ஒருகாலுந் திருக்கோயில் குழா ராகில்

உண்பதன்முன் மலர் பறித்திட்டு உண்ணா ராகில்
அருநோய்கள் கெட வெண்ணீ றணியா ராகில்

அளியற்றார் பிறந்தவா ரேதோ என்னிற்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்

பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே.

திருநாவுக்கரச நாயனார் வயது முதிர்ந்த நிலையில் திருக்கயிலைக்குப் போகப்புறப்பட்டார். நடந்து சென்றார், கால் தேய்ந்தது. தவழ்ந்து சென்றார் கைதேய்ந்து, உருண்டு சென்றார் மார்பும் தேய்ந்தது. உடல் தளர்ந்த நிலையிலும் உள்ளம் தளராமல் மனத்தில் இருந்த விருப்பம் தேயாமல் உடல் முழுவதும் தேயும்படி புரண்டு சென்றார். பின்னர் அதுவும் முடியாத நிலையில் அசைவற்றுக்கிடந்தார். அந்நிலையில் கயிலைப் பெருமான் முனிவர் வடிவத்தோடு தோன்றி அன்பனே கயிலை மனிதர் காணும் தன்மையது அன்று திரும்பிச் செல்க என்றார். வாக்கீசப் பெருந்தகையார். “ஆனுநாயகன் கயிலையிலிருக்கை கண்டல்லால் மானுமிவ்வடல் கொண்டு மீளேன்” என்று மறுத்தார். திருக்கயிலைக்காட்சி இவருக்குத் திருவையாற்றிலே கிடைத்தது. மாதொரு பாகனாக இறைவன் அப்பருக்குக் காட்சி கொடுத்தார். இறைவனுடைய தரிசனத்தைப் பெற்ற பூரிப்பில் “மாதர்ப் பிறைக்கண்ணியானை மலையான் மகளொடும் பாடி” என்று தொடங்கும் திருவையாற்றுப் பதிகத்தை அப்பர் பெருமான் பாடனார். நிலையாமை உணர்ச்சி மக்கள் உள்ளத்திற் பதியும்வண்ணம் அப்பர் பெருமான் தனது பாடல்களில் விளக்குகிறார். இவ்உடம்பு புழுக்களை நிறைத்து வைத்திருக்கின்ற ஓர் வண்டி (பண்டி) என்றும் இதன் மேற்புறத்தில் தோலாலால்மூடி ஒன்றோடொன்று மாறுபட்ட ஒன்பது வாயில்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன என்றும், இவ்வாறு பொய்யே உருவான உடம்பினுள் தங்கி இருக்கின்ற

தமக்கு ஜம்புலன்கள் நீங்காத சங்கடங்களை வருவிக்கின்றன என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். ஜம்புலன்களினால் அலைக்கப்பட்டுப் பிறவிப் பயனை இழந்து வாழ்முடியாது என்றும் ஆரூர் மூல்டானர் என்னும் சிவபெருமானுக்கு அப்பர் முறையிடுவதைப் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

புழுப்பெய்த பண்டி தன்னைப் புறமொரு தோலான் முடி ஒழுக்கறா ஒன்பது வாய் ஒற்றுமை யொன்றுமில்லை சமக்குடை இதனுள் ஜவர் சங்கடம் பலவும் செய்ய அழிப்பனாய் வாழ்மாட்டேன் ஆரூர் மூல்டனீரே.

இவர் தமக்கு முதலிலே வாழ்ந்த சில சிவனடியார்களின் பெயர்களைத் தமது பாடலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். சண்டேஸ்வரர், சாக்கிய நாயனார், கண்ணப்பர், கணம்புல்லர், அமர்நீதி நாயனார், நமிநந்தி அடிகள், சம்பந்தர், திலகவத்யார், அப்புதி அடிகள் ஆகியோரைத் தமது பாடலிலே போற்றியுள்ளார். சிந்தையையும் உடல் உறுப்புக்களையும் பொறி புலன்களையும் இறைபணியிலே ஒருவன் ஈடுபடுத்தினால் அகங்கார, மமகாரம் நீங்கி தன்னுள்ளே சிவத்தைக் கண்டு சிவனாக மாறுவான் என்றார். பக்கரணமெல்லாம் சிவகரணமாகும். சிந்தை முழுவதும் சிவமாகமாறி விடும் என்றார்.

தந்தையுந் தாயுமாகித் தானவன் ஞானமுர்த்தி
முந்திய தேவர் கூடி முறைமுறை இருக்குச் சொல்லி
எந்தை நீ சரணம் என்றிங்கிமையவர் பரவியேத்தச்
சிந்தையுட் சிவமதானார் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே

என்ற பாடல்கள் சிந்தையைச் சிவமயமாக்கி ஆட்கொள்ளும் திறனை எடுத்து விளக்குகிறது.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் நாவுக்கரசரை நாவின்மிஶை அரையன், நல்லிசை நாவினுக்கரையன், நற்றுமிழ் நாவினுக்கரையன் திருநிறை செம்மையே செம்மையாய்க் கொண்ட திருநாவுக்கரையன் என்றெல்லாம் போற்றிப் பாடியுள்ளார். நம்பியாண்டார் நம்பி “நாவுக்கரையர் பிரான் தன் அருந்தமிழே” என அப்பர் பெருமானைப் போற்றுவார். சேக்கிமார் சுவாமிகள் தமிழ்வேந்தர், பெருந்தவத் தொண்டர், ஞானஅரசு, தமிழாளியார் என்றெல்லாம் அப்பர் பெருமானைப் போற்றுவார்.

அப்பர் பாடல்களில் இன்ப அன்பின் முழுநிறை அனுபவம் நிறைந்து ஓளிவீச்கிறது. திருநாவுக்கரசாரின் திருவருட்கவிதைகளிலே தோய்வோர் உலகத் தளையினின்றும் ஓய்வோர் ஆன்மீக வாழ்வின் அடிப்படையாகிய குறிக்கோளை ஆய்வோர் அத்தகைய உயிர்ப்பு அருள்விழிப்பு அப்பரின் அருள் வாக்கில் மலர்கின்றது. தொண்டு புரிந்த கிழவர் ஆகிய அப்பர் பெருமானைத் “தொண்டுக் கிழவர்” என வையகம் போற்றுகிறது. வாக்கும் வாழ்வும் ஒருமித்து வாழ்ந்த அப்பரடிகளின் வாழ்க்கை அன்பு, பக்தி, தொண்டு, தியாகம் ஆகிய அனைத்தையும் விளக்கிக் காட்டும் உதாரண புருஷருக்குரிய வாழ்வாகவே காணப்படுகிறது.

எல்லாவற்றையும் வெல்லுவது அறிவேயாதவின் “வேல்” என்பது அறிவு (ஞானம்) என அழைக்கப்படும். அறிவின் தன்மை அஞ்சாமையாகும். அஞ்சாமையாவது வீரம், மற்றும் அறிவின் தன்மை கூர்மை, பலவகையான வில்லங்கங்களினின்று விடுதலையடையச் செய்வதும் அறிவேயாம். ஆழந்திருப்பதும் வெற்றியைத் தருவதும் ஆணவமலத்தையும் வினைத் தொகுதியையும் அறவேயறிப்பதும் அறிவேயாம். அறிவு குறுகியிருத்தலாகாது. நீண்டிருத்தல் வேண்டும் ஆதலினால் தான் வேல் நீண்டிருக்கிறது.

கந்தரவங்காரம் (விரிவுரை)
திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

மனம் தூய்மை இன்றிச் செய்யும் தெய்வவழிபாடு பயன்தராது பொய், களவு, கொலை, கோபம், கள், காமம் ஆகியவை மனித இனத்தை நாசமாக்கி வீழ்த்தி விடும். “கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்” என்று வாழும் வாழ்க்கை பயனற்றது. எல்லாம் வல்ல எங்கும் நிறைந்த இறைவனை மனம் மொழி மெய்களால் போற்ற வேண்டும். அன்பு, இருக்கம், தொண்டு ஆகியவற்றைக் கொண்டவர்கள் வாழ்வே சிறந்தது - இவையே சித்தர் பின்பற்றிய நெறிகள் உலகிற்கு உணர்த்திய நெறிகள்.

சித்தர் பாடல்கள் - அறிமுகமும் ஆய்வும்
பேராசிரியர் மு. வை. அரவிந்தன்

4. மீலா அடிமை

மிஞ்சு தமிழ்ப் பாடல்களால் தோழமை மார்க்க நெறியில் இறைவனோடு தொடர்புவைத்த அருளாளராகச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் காணப்படுகிறார். இவர் சோழநாட்டின் திருநாவல் ஊரிலே அந்தனர் குலத்திலே சடையனார், இசைஞானியார் செய்த தவத்தின் பயனாகத் திரு அவதாரம் செய்தார். முப்போதும் சிவனைத் திருமேனி தீண்டிப் பூசிக்கின்ற தவவாய்ப்புப் பெற்ற சிவாச் சாரியாராகிய சடையனாரும், அவருடைய தர்ம பத்தினியாக, கற்புநெறி தவஹாது வாழ்ந்த இசைஞானியாரும் இந்த உலகத்தில் தீமையானது அகன்று நன்மை செழிக்கச் செய்வதற்காக பெற்றெடுத்த தவக்குழந்தையே சுந்தரர் என்பதை பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் விளக்குகிறது.

மாதொரு பாகனார்க்கு வழிவழி அடிமை செய்யும்
வேதியர் குலத்துள் தோன்றி மேம்படு சடையனார்க்கு
ஏதமில் கற்பின் வாழ்க்கை மனைஇசைஞானியார் பால்
தீதகன்றுலகம் உய்யத் திரு அவதாரம் செய்தார்.

கலியுக வரதனாகிய கந்தவேள் பெருமானை “அழகன்” என அடியார்கள் ஆரூமையோடு அழைப்பார்கள். கருவிலே திரு உள்ளவராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அழகும் அறிவும் ஒருங்கே வாய்க்கப்பெற்றவராக வளர்ந்து வந்தார். இவருடைய தோற்றுப் பொலிவாலும் அழகாலும் கவரப்பெற்ற நரசிங்கமுனையர் என்னும் சிற்றரசர் இவரை வளர்த்து வந்தார். அரசருக்குரிய கோலமும் அந்தனருக்குரிய சீலமும் கொண்டு இவர் வளர்ந்து வந்தார் என்பதை “மன்னவர் திருவும் தங்கள் வைதிகத் திருவும் பொங்க” எனப் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகிறது. இறைவன் சுந்தரரைத் தோழனாக ஏற்றுக்கொண்டதால் இவருக்குத் தம்பிரான் தோழன் என்ற திருநாமமும் கிடைக்கப் பெற்றது. சுந்தரரைத் திருமணப்பந்தலிலே தடுத்தாட்கொண்ட பொழுது இறைவனுக்கும் சுந்தரருக்கும் இடையே நடந்த உரையாடலைப் பெரியபுராணம் மிகஅழகாகச் சித்தரிக்கிறது. அடிமை ஒலையை இறைவன் காட்டியதும் சீற்றும் கொண்ட சுந்தரர் கோபாவேசத்துடன் இறைவனைப் பார்த்து “பித்தன்” என்று கூறியதைப் பெரியபுராணம் பின்வருமாறு சித்தரிக்கிறது.

மாசிலாமரபில் வந்த வள்ளல்வேதியனை ஞாக்கி நேசமுடன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியால் சிரிப்பு நீங்கி ஆசிலந்தணர்கள் வேறோ ரந்தணர்க்கடிமை ஆதல் பேச இன்றுன்னைக் கேட்டோம் பித்தனோ மறையோன் என்றார்.

இறைவன் தெய்வ சாந்தித்தியத்தோடு வீற்றிருந்து அருள்புரியும் இடம் கோயில் என்பதைச் சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்டு திருவெண்ணெய் நல்லாருக்குக் கூட்டிச் சென்று மறைந்ததின் ஊடாக அனைவருக்கும் உணர்த் தியுள் ஓர். தமிழிலே திருமுறைபாடுதல் இறைவனுக்குச் செய்கின்ற அர்ச்சனை என்பதை “அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும், ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுகென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்” எனப் பெரியபுராணம் சித்திரிக்கிறது. இறைவனிடம் அன்புகொண்ட அடியவர்கள் அன்புப் பாசையால் இறைவனை உரிமையோடு அழைப்பார்கள். இறைவனுடைய வேண்டுதலை ஏற்று இறைவன் மீது சுந்தரர் பாடிய முதலாவது பதிகம் “பித்தா பிறைகுடி பெருமானே அருளாளா” என்பதாகும்.

இறைவன் வெளிப்படும் இடங்களில் சிவனடியார்களும் ஒன்றாகும். சிவனடியார்களின் பெருமையைத் திருத்தொண்டர் தொகையில் “தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” எனச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார். ஞானசம்பந்தரை “எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்றும் அப்பர் பெருமானை “திருநாவுக்கரையன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்றும் திருமலையை “நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்” என்றும் கண்ணப்பரை “கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்” என்றும் திருத்தொண்டர் தொகையில் குறிப்பிடுகிறார். தென் நாடு செய்த தவத்தின் காரணமாகவும் திருத்தொண்டர் தொகையாகிய சிறந்த நூலைத் தருவதற்காகவும் சுந்தரர் திருஅவதாரம் செய்தார் என்பதை “மாதவம் செய்த தென்திசை வாழ்ந்திடத் தீதிலாத் திருத்தொண்டத் தொகை தர” எனப் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகிறது. தில்லையிலே திருநடனம் புரியும் நடராஜப் பெருமானின் திருக்கூத்துத் தரிசனத்தைக் கண்டு கண்ணில் ஆண்த அருவிநீர் சொரிய, சுந்தரர் நிற்கும் காட்சியை “தெண் ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன் திருநடம்

கும்பிடப்பெற்று” என்ற பெரியபுராணப் பாடல் விளக்கி நிற்கிறது.

நாம் செய்த கர்மவினைக் கேற்பவே நமக்கு பிறவி கிடைக்கிறது. செய்தவினையை நாம் ஒவ்வொருவரும் அனுபவித்தே தீர் வேண்டும் என்றே இந்துசமய தத்துவம் கூறுகிறது. திருக்கைலாயத்தில் சுந்தரர் கமலினி, அனிந்திதை என்ற பெண்கள் மீது மையல் கொண்டார். உலகியல் இன்பத்தில் பற்றுக்கொண்ட கமலினி பரவையாராகவும், அனிந்திதை சங்கிலியாராகவும் பூவுலகத்தில் தோன்றினார்கள். திருவாரூர் தியாகராஜப் பெருமானுடைய சந்நிதானத்தில் பரவையாரைக் கண்ட சுந்தரர் அவர்மீது மையல் கொண்டு காதல் வயப்பட்டு நிற்கும் காட்சியை “கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ காமன் தன் பெருவாழ்வோ” என்ற பெரியபுராணப் பாடலும் அழகன் முருகன் தான் சுந்தரனாக வந்திருக்கிறானோ என ஏங்கி நிற்கும் பரவையின் மனநிலையை “முன்னே வந்தெதிர் தோன்றும் முருகனோ பெருகொளியால்” என்ற பெரியபுராணப் பாடலும் தத்ருபமாக இலக்கிய நயத்துடன் இவர்களிடம் ஏற்பட்ட காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்துவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

தோழமை நெறியில் இறைவனோடு தொடர்பு கொண்ட சுந்தரர் உரிமையோடு இறைவனிடம் பொன் பொருள் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டதை “செல்வத்தை மறைத்து வைத்தீர் எனக்கொருநாள் இரங்கீர்” என்ற பாடல் வரிகள் உணர்த்தி நிற்கிறது. இறைவனிடம் பெற்ற நெல்லை வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கு “நீள நினைந்தடியேன் உமை நித்தலும் கைதொழுவேன்” என்ற பாடலைப் பாடிப் பூதகணங்களை உதவிக்காகப் பெற்றார் எனச் சுந்தரின் வரலாறு கூறுகிறது. திருவொற்றியூரிலே சுந்தரர் சங்கிலியாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். சங்கிலியாருக்குக் கொடுத்த சத்தியத்தை மீறியதால் இவருக்கு இரு கண்களும் குருடாயின. கண்பார்வையை இழந்த நிலையில் சுந்தரர் பாடிய பாடல்கள் அவருடைய பக்தி வைராக்கியத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டும் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. அடியவர்களின் துன்பத்தை ஆண்டவன் தீர்க்காவிட்டால் அவரை வழிபடுவதால் யாது பலன்? என அன்புப் பாசையால் இறைவனோடு சுந்தரர் மோதுவதை அவருடைய பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத்தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி
ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாதிருப்பீர் திருவாரூரீர் வாழ்ந்து போதீரே

சுந்தரருக்காக பரவையிடம் பரமசிவன் நள்ளிரவில் திருவாரூர்
வீதியெல்லாம் நடந்து திரிகின்றார். இறைவனைப் பெண்ணிடம்
தூது அனுப்பிய சுந்தரரின் செய்கைமீது ஏயர்கோன்கலிக்
காயநாயனார் வெறுப்புக் கொள்கிறார். ஏயர்கோனுக்குச்
குலநோயை ஏற்படுத்தியதன் ஊடாகச் சுந்தரரின் பெருமையை
அவருக்கு இறைவன் உணர்த்தி வைக்கிறார்.

சைவ நாற்பாத நெறியில் சுந்தரர் யோக நெறி நின்று
இறைவனுடைய திருப்பாதங்களோடு இணைந்தார். இறைவனை
உள்ளத்துள்ளே ஓர்ந்து உணர்வது யோகம் என்பதை “ஓர்ந்தனன்
ஓர்ந்தனன் உள்ளத்துள்ளே நின்ற ஒண்பொருள் சேர்ந்தனன்
சேர்ந்தனன்” என்று பாடுவார். இறைவனை நாள்தோறும்
சிந்திப்பவர்களின் சிந்தனையில் அவன் என்றுமே வாழ்வான்
என்பதை “சிந்தித்தென்றாலும் நினைந்தெழுவார்கள் சிந்தையில் எழும்
சிவன் தன்னை” என்று சிவனைப் போற்றுவார். அழகான பூக்களும்
நீரும் கொண்டு இறைவனை நாடோறும் பூசிப்பவர்க்குத் தூய
அறிவு உண்டாகும். அன்பர்களுடைய நெஞ்சத்தை இறைவன்
கோயிலாகக் கொள்வான் என்பதை “நறுமலர்ப் பூவும் நீரும்
நாடோறும் வணங்குவார்க்கு அறிவினைக் கொடுக்கும் ஆரூர்
அப்பன்” என தனது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். இறைவனை
நம்பிக்கையோடு வழிபட்டவர்கள் வாழ்விலே துன்பப்பட்டதில்லை
என்பதை “நம்பினார்க்கருள் செய்யும் கற்பகம் என்றும்” “அடியாரை
ஊழ்வினை நலியவொட்டார்” என்றும் தனது பாடலில் விளக்குகிறார்.
உலகாயதராக வாழ்பவரைப் பாடாதே உலகம் முழுவதையும்
இயக்கும் பரம்பொருளளையே பாடு என்பதனை

“பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதே எந்தை
புகலுார் பாடுமின் புலவீர்காள்”

எனத் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். இல்லற வாழ்வின்
ஊடாகவும் இறைவன் பாதத்தை அடைய முடியும் என்பதற்கு
சுந்தரரின் வாழ்வு உதாரணமாகக் காணப்படுகிறது. மானு—

அனுகுமுறைகளில் ஒன்றாகிய தோழமை நெறியின் ஊடாக இறைவனோடு இணைந்த சுந்தரரின் வரலாறு இறைவனுடைய பாதங்களோடு இணைய விரும்பும் மானிடர்களுக்கு திசைகாட்டும் வாழ்வாக அமைந்துள்ளது. அவருடைய தெய்வத் தமிழை ஊனும், உயிரும் உயிர்க்குயிராகிய இறைவனும் அனுபவித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதை இராமலிங்க சுவாமிகளின் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது:

தேன்படிக்கும் அமுதாம் உன் திருப்பாட்டைத் தினந்தோறும்
நான்படிக்கும் போது எனை நான்றியேன் நாவொன்றோ
ஊன் படிக்கும்? உளம் படிக்கும் உயிர் படிக்கும்
உயிர்க்குயிராம்

தான் படிக்கும் அனுபவம் காண் தனிக்கருணைப் பெருந்தகையே.

பிரார்த்தனை ஆலயத்தில் மட்டும் சிலபோது நிகழ்கின்றது. ஆன்டவனை ஆலயத்துள் வைத்துப் பூட்டி அர்ச்சகர் உடமையாக்கிவிட்டு வந்து விடுகிறோம் வாழவிரும்புகின்ற வாழ்கின்ற சமுதாயத்தில் சமயவாழ்வு இருக்க வேண்டும் வீட்டில் சமய வாழ்வு இருந்தால் நாட்டில் சமயப் பண்பு மிகும். சமயம் கற்றுக்கொடுக்கக் கூடியதன்று வீடுகளில் கோயிலின் சூழல் அமையுமேயானால் திருக்கோயில்கள் திருவருளின் பெட்டகமாகத் திகழும்.

- “முருகன் மணவாளன்”: செ. தனபாலசிங்கன்

தெய்வம் உண்டென்று இருந்தால் நாம் ஈடேறலாம். நம்பிக்கை வாழ்க்கையின் அடிப்படை. மனைவியை நம்பினால் மட்டுமே வீட்டில் வாழ முடியும். அதேபோலக் கடவுளை நம்பினால் தான் உலகில் வாழ்வாங்கு வாழ முடியும் கடவுளை நம்பி வாழ்கின்ற வாழ்வில் ஒழுக்க நியதி இருக்கும். அது வாழ்வைச் செம்மையாக்கும். கல்லில் தெரிந்த கடவுள் கருத்தில் தெரியும். வாழ்த்துப் பொருளாக இருந்த கடவுள் வாழ்வுப் பொருளாகும். ஆலயப்பொருளாக இருந்த இறைவன் ஆன்மாவின் பொருளாவான்.

- முருகன் மணவாளன்: செ. தனபாலசிங்கன்

5. தெய்வ வாசகம்

பாண்டிநாட்டின் தலைநகரமாகிய மதுரைக்கு அருகில் உள்ள திருவாதவூர் என்னும் கிராமத்தில் நாட்டை ஆளும் அரசர் களுக்கு அமைச்சர் வேலையைப் பரம்பரையாகச் செய்துவரும் அமாத்தியப் பிராமணர் குலத்தில் சம்புாதசிரயருக்கும் சிவஞானவதியாருக்கும் புத்திரராக மாணிக்கவாசகர் திருஅவதாரம் செய்தார். இவருக்கு பெற்றோர் திருவாதவூரர் என்னும் திருநாமத்தைச் சூட்டினார்கள். இவருடைய ஆட்சிச் சிறப்பை அறிந்த அரசன் இவருக்குத் “தென்னவன் பிரமராயன்” என்ற பட்டத்தை வழங்கினான். பாண்டிய அரசன் தனது படையின் பலத்தைப் பெருக்குவதற்காகக் குதிரைகள் வாங்கி வருமாறு பொன்பொருள் என்பவற்றைக் கொடுத்துத் தனது முதல் அமைச்சர் பரிவாரங்களுடன் அனுப்பிவைத்தான். திருப்பெருந்துறையிலே மணிவாசகரை ஆட்கொள்வதற்காக இறைவன் குருவடிவம் தாங்கி, சிஷ்யர் களுடன் காத்து நிற் கிறார். குருநாதருடைய அருட்பார்வைக்கு ஆட்பட்டதும், அனலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல் மணிவாசகனார் உள்ளம் உருகினார். முகமெல்லாம் கண்ணீர் மழைபொழியத் தன்னை அடிமை கொள்ள வேண்டுமென இறைவனிடம் இறைஞ்சி நின்றதை “இவ்வடிமை தன்னை வெவ்வினையகற்றியாள வேண்டு மென்றிறைஞ்சி நின்றார்” எனத் திருவாதவூரடிகள் புராணம் விளக்குகிறது. மணிவாசகரின் பக்குவ நிலையை அறிந்த இறைவன் தனது அருட்பார்வையினால் பாசக்கட்டவிழும் பக்குவராகிய சீடருக்குத் தீட்சை கொடுத்து அவரை ஆட்கொண்டார் என்பதை” சிந்தனைக்காரிய மேலைச்சிவத்துடன்றிவு சேரப் பந்தனையொழிவர் தம்மேற் பரிந்தருட்சிவத்துடன்றிவு சேரப் பந்தனையொழிவர் தம்மேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்து” எனத் திருவாதவூரடிகள் புராணம் பகர்கிறது.

சேனைகள் குழந்துவரச் சிவிகையிலே பவனி வந்த தென்னவன் பிரமராயன் பரமசிவனால் திருப்பெருந்துறையில் ஆட்கொள்ளப்பெற்ற பின்பு கெளபீன உடையும் திருமேனி நிறையத் திருநீறு பூசிய கோலமும், மயிர் விரிக்கப்பெற்ற சிரசும் ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழியும் கண்களும் உடையவராக மாறிக் குருநாதரிடம் தன்னைப் பூரணமாக ஒப்புவித்த நிலையிற் காட்சி தந்தார். குதிரை வாங்கக் கொண்டுசென்ற பொருளையெல்லாம் சிவசேவைகளிற்

செலவழித்துவிட்டார். மணிவாசகரைப் புடம்போட்ட தங்கமாக மாற்ற விரும்பிய பரமசிவன் அவருக்குப் பல சோதனைகளைக் கொடுத்தார். காட்டில் உள்ள நரிகளை எல்லாம் குதிரைகளாக்கிப் பாண்டி நாட்டுக்குப் பரமசிவனே தலைமைச் சேவகனாக இருந்து அவற்றைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார். அன்று இரவே குதிரைகள் எல்லாம் நரிகளாக மாறிப் பாண்டி நாட்டையே காடாக மாற்றிவிட்டன. பாண்டிய அரசன் அளவில்லாத ஆத்திரம் கொண்டான். இவ்வாறு மாறிமாறியமைந்து வந்த பாண்டியனது மனப்பாங்கையொட்டித் திருவாதவூரூக்குப் போற்றுதலும் தண்டனையும் மாறிமாறி ஏற்பட்டன. தீயிட்டு உருக்குமளவு பொன் ஒளிவீசுவது போன்று இன்னல்கள் அதிகரிக்குமளவு பக்தியானது தீவிர பக்தியாக (மணிவாசகரிடம்) மாற்றும் பெற்றது. மணிவாசகருக்கு நடந்த துன்பங்களினால் பாண்டிநாட்டின் வைகைநதி பெருக்கெடுத்தோடி மதுரை மாநகரையே அழித்தது. பிட்டுவாணிச்சி அம்மையாக்கிய செம்மனச்செலவிக்கு இறைவனே கூலியாளாக வந்து பிரம்படிப்பட்டான். பாண்டிநாட்டிலே இவ்வளவு அனர்த்தங்களும் ஏற்பட்ட பின்பே பாண்டிய அரசனுக்கு ஞானம் ஏற்பட்டது. பாண்டிய அரசன் தான் அறியாமையினால் மணிவாசகருக்குக் கொடுத்த தண்டனைகளுக்காக அவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டான். மணிவாசகனார் அனைத்து உலகப் பற்றுக்களில் இருந்தும் விடுபட்டு மீண்டும் திருப்பெருந்துறைக்குத் தனது பரமாசாரியாரை நோக்கி ஓடிவந்தார்.

தன்னை ஆட்கொண்டு அருளவேண்டுமென்று குருவடிவம் தாங்கி நின்ற இறைவனிடம் மாணிக்கவாசகனார் இரந்து வேண்டிநின்றார். இறைவனும் மாணிக்கவாசகருடைய வாயால் தெய்வ வாசகமாகிய திருவாசகத்தைக் கேட்கவிரும்பினார். திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று வணங்கி அன்பு வாசகமாகிய திருவாசகத்தை அருளி, ஈற்றில் பொன்னம்பலத்துக்குச் சென்று அங்கு புத்தரையும் வாதில்வென்று திருச்சிற்றம்பலமுடையானுடைய திருவருளிற் கலப்பாயாக என்று இறைவன் மணிவாசகரை வேண்டியதை “மன்னுமன்புடையார் தெய்வவாசகம் புகலுமாறும்” எனத் திருவாதவூரடிகள் புராணம் விளக்குகிறது. மணிவாசகனார் திருவாசகத்தைப் பாட நடராஜனே தன்கைப்பட எழுதித் திருச்சிற்றம்பலமுடையார் என்று கையெழுத்தும் இட்டார். திருவாசகத்தின் பொருளை விளக்குமாறு அடியார்கள் கேட்க ஆடவல்லானின் திருவருவத்தைக் காட்டி அவன்தான் பொருள்

என்று கூறியவர் பாலில் நீர் கலந்தாற் போல ஆடவல்லானின் திருவருட்டோதியில் இரண்டறக் கலந்தார்.

துன்பங்கள் பலவற்றைத் தொடராக அனுபவித்த மணிவாசகரின் தீவிர பக்தியால் தோன்றிய தேனூறும் மதுரவாசகங்களே திருவாசகமாகும். மணிவாசகர் பலதுறைகளில் இராஜனாகத் திகழ்ந்தார். பாண்டிய அரசனின் முதலமைச்சராய் இருந்த காரணத்தினால் புவிராஜன் ஆனார். பக்திரசம் ததும்பும் திருவாசகத்தைத் தந்ததினால் கவிராஜன் ஆனார். சிறந்த தவவாழ்வு வாழ்ந்ததினால் தவராஜன் ஆனார். பெறுதற்கரிய பராபக்தியைப் பெற்றதினால் பக்தராஜன் ஆனார். புவிராஜனாக, கவிராஜனாக, தவராஜனாக, பக்தராஜனாக எல்லாம் திகழ்ந்த மணிவாசகனார் இறுதியில் நடராஜனுக்கே சொந்தமானார்.

திருவாசகம் ஜம்பத்தொரு பதிகங்களையும், அறுநாற்று ஜம்பத்தாறு பாடல்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. சிவபூராணம், போற்றித் திருவகவல், கீர்த்தித் திருவகவல், திருவண்டப்பகுதி ஆகிய நான்கு நீண்ட அகவல் கள் காணப்படுகின்றன. சிவபூராணம் தத்துவ விளக்கத்தில் தலைசிறந்து விளங்குகிறது. சிவபூராண வரிகள் ஒவ்வொன்றும் அர்ச்சனை மலராக இறைவன் பாதத்தில் சமர்ப்பிக்கக்கூடிய மந்திர வாசகங்களாகக் காணப்படுகின்றன. திருவாசகத்தோடு இணக்கம் வைக்கின்ற கயவர்களும் கடவுள் மயமாகி விடுகின்றனர். நமசிவாய என்னும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை இடையறாது உச்சரிப்பவர்கள் சிவசொருபம் ஆகின்றனர். உயிர் நோயாகிய பிறவிநோய் நீங்குவதற்கு ஆடவல்லானாகிய நடராஜனைத் துதிக் கின்ற சிவபூராணத்தை உணர்ந்து ஒதுவதோடு உள்ளக்கமலத்திலே நடராஜனை உணரவும் வேண்டும் என்பதனை

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓன்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபூரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக் கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

என்ற சிவபூராணப் பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன. இறைவன் பரமாசாரியவேடம் தாங்கி மணிவாசகரை ஆட்கொண்ட இடம்

திருப்பெருந்துறை ஆகும். திருச்சதகம் திருப்பெருந்துறையில் அருளப்பெற்ற பாடல் ஆகும். பக்தி வைராக்கிய விசித்திரத்தை வெளிப்படுத்தும் அருட்பாடல்களாகவே திருச்சதகப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இறைவனின் சர்வவியாபகத் தன்மையை “வான் ஆகி மண் ஆகி வளி ஆகி ஒளி ஆகி” என்ற பாடல் விளக்குகிறது. “தன்னை அறிந்தவன் தத்துவ ஞானி” என்பதே இந்துமதக் கோட்பாடாகும். தெய்வத்தை உணராது தீவினையில் அழுந்தும் நெஞ்சுக்கு அறிவுறுத்துவதாகக் கீழ்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை ஏத்தாதே
குழ்கின்றாய் கேடு உனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீ அவலக் கடலாய வெள்ளத்தே.

வினைகளைச் சாம்பலாக்கும்

வெயில் கொஞ்சதுகிறது. வெயிலில் பஞ்சை வைத்தால் அது வெதும்புமேயன்றிச் சாம்பலாகாது. குரிய காந்தக் கண்ணாடியை வெய்யிலிலே வைத்து அதன்கீழே வருகிற வெய்யிலில் பஞ்சை வைத்தால் அது எரிந்துவிடும். அந்த ஆற்றல் நேர் வெய்யிலுக்கு இல்லை. பரந்து விரிந்து இருக்கின்ற வெயிலின் ஆற்றலை ஈர்த்து மிகுதிப்படுத்தித்தன்கீழே அனுப்புவதனால் குரிய காந்தக் கண்ணாடியின் கீழே வருகிற வெய்யிலுக்கு பஞ்சைக் கொஞ்சதுகிற ஆற்றல் ஏற்படுகிறது. ஆலயத்திலுள்ள மூர்த்தி குரிய காந்தக் கண்ணாடியைப் போன்றது. மற்ற இடங்களிலே இறைவனை வழிபட்டால் வினைகள் வெதும்பும். ஆலயத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்கு முன்வழிபட்டால் வினைகள் வெந்து சாம்பலாகும். ஆதலால் ஆலய வழிபாடு இன்றியமையாதது.

- வாரியார் பொன்மொழிகள்

நடராஜ மூர்த்தத்தின் ஆனந்தக் கூத்திலே தான் உலகின் தோற்றமும் இயக்கமும் மறைவும் எல்லாம் நடைபெறுகின்றது என்று உருவகித்தார்கள் நம்நாட்டு ஞானிகள். அந்தக் கூத்தை அறிவுதான் ஞானம். அது இறைவன் அருளிலிருந்து தான்வரவேண்டும். எல்லாமே தெய்வல்லை எல்லாம் ஆனந்த மயம் என்பது சமயக்கொள்கை.

‘திருமூலர் தவமொழி’ - ராஜாஜி சோமு

6. நானோ இதற்கு நாயகமே

பஞ்சப் புலன்களின் இயக்கத்திற்கு மூலகாரணமாயிருப்பது என்னமே ஆகும். என்னம் தூய்மை உடையதாக இருந்தால் வாக்கும் செயலும் தூய்மையுடையதாக இருக்கும். “உள்ளத்திலே உண்மை ஒளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்” என்பது பாரதியின் வாக்கு ஆகும். சிந்தனை ஆரோக்கியம் உடையதாக இருக்க வேண்டும். “உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது” என்றே முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தர் குறிப்பிடுகிறார். அகக்கரணங்கள் புறக்கரணங்கள் ஆகிய யாவற் றையும் இறைவழிபாட்டுக்குப் பயன்படுத்துவதே பக்தியோகத்திற்குரிய சாதனமாகும், மனத்தையும் பொறிகளையும் அடக்கி

“சும்மா இரு சொல் அற என்றலுமே

அம்மா பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே”

என அருணகிரியார் கந்தர் அநுபூதியிலே காட்டும் மார்க்கம் ஒரு வழியாகும். மனம், பொறி ஆகிய அனைத்தையும் இறைவழிபாட்டுக்கே பயன்படுத்துதல் பிறிதொரு மார்க்கமாகும். சிந்தனை, காட்சி, வந்தனை, வார்த்தை ஆகிய அனைத்தும் இறைவனை நோக்கியே இருத்தல் வேண்டும் என்பதை

“சிந்தனை நின் தனக்கு ஆக்கி நாயினேன் தன்
கண்ணினைநின் திருப்பாதப் போதுக்கு ஆக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே ஆக்கி வாக்கு உன்
மனிவார்த்தைக்கு ஆக்கி”

என்ற திருவாசகப் பாடல் தெளிவாக விளக்கி நிற்கிறது.

ஆத்ம ஞானத்திலே தாகம் கொண்டவர்கள் அடிக்கடி அகவிசாரணை செய்து கொள்வார்கள். உண்மையான பக்தன் ஒருவன் இறைப்பித்துப் பிடித்தவனாகவே காணப்படுவான். மனிவாசகர் தனது நெஞ்சைப் பார்த்துக் கேட்கிறார். தோன்றாத் துணையாக இருக்கின்ற இறைவனைப் பற்றாமல் பினம் போலக் கிடக்கின்றாயே! அவனைப் பற்றிநிற்கின்ற பக்தரின் செயற்பாடுகளை உன் செயலில் காணவில்லையே என்று தனது மனதை விசாரிக்கின்றார். ஆனந்தக் கூத்தனது திருவடியில் அன்பு இல்லை. அன்பின் மேல்டால் நீ ஆடுவதில்லை. எலும்பு உருகப்

பாடுவதில்லை. உணர்ச்சியின் வேகத்தால் பதை பதைப்பு அடைவதில்லை, வணங்குவதில்லை பாதக்கமலத்தை தலையில் தரிப்பதில்லை. கடவுள் நாட்டம் கொள்வதில்லை. கடவுளைப் போற்றிப் பாடிக்கொண்டு வீதி வீதியாகப் போவதில்லை. இறைவனது துணையைத் தேடாமல் யாது செய்யப் போகிறாய் எனத் தனது மனத்தை விசாரிப்பதை பின்வரும் திருவாசகப் பாடல் விளக்குகிறது.

ஆடுகின்றிலை கூத்து உடையான் கழற்கு
அன்பிலை என்பு உருகிப்
பாடுகின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
பணிகிலை பாதமலர்
குடுகின்றிலை குட்டுகின்றதும் இலை
துணையிலி பின நெஞ்சே
தேடுகின்றிலை தெருவுதோறுலறிலை
செய்வது ஒன்று அறியேனே

உலகியலில் அழுந்தி வாழும் மானிடர்களாகிய நாம் இறைவனை உள்ளம் உருகி வழிபட்டால் அவனுடைய திருவருளைப் பெறலாம் என்பதை

யானேபொய் என்நெஞ்சும்பொய் என்னுன்பும்பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே
என்ற மணிவார்த்தை வரிகள் விளக்கி நிற்கின்றன.

இறைவனைத் தாற்றுவது போலப் போற்றுவது நிந்தாஸ் துதி ஆகும். அன்பு உள்ள இடத்திலே தான் உரிமைவரும் என்பது உலகியல் நடைமுறையாகும். இறைவனிடம் அன்பு செலுத்தி வணங்கும் அடியவர்கள் தமக்குத் துன்பம் ஏற்படுகின்ற பொழுது உரிமையோடு இறைவனிடம் மோதுவார்கள். எதிரிகளிடத்தில் வருவது கோபமாகும். அன்பு உள்ளவர்களிடத்தில் ஏற்படுவது கவலையாகும். தாய் பிள்ளையைக் கண்டிக்கலாம். ஆனால் தண்டிக்கக்கூடாது. மணிவாசகர் அன்புப் பாசையில் இறைவனுடன் மோதுவதை நீத்தல் விண்ணப்பப் பாடலில் காணலாம். “என்னை நீ வெறுத்துப் புறக்கணித்தால் உன்னை நான் அவமானம் செய்வேன்” என்கிறார். “நீ யானைத் தோலைப் போர்த்த பித்தன், புலித்தோலை உடுத்த பித்தன், நஞ்சு உண்ட பித்தன், ஊர்ச்சுகுகாட்டுத் தீயில் விளையாடும் பித்தன் என்னை

ஆண்டு புறக்கணித்த பித்தன்” என்றெல்லாம் உன்னைப் பழிக்கு ஆளாக்குவேன். பழி ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமானால் என்னை ஆட்கொண்டு அருள்செய்ய வேண்டுமென்று இறைவனை வேண்டுவதை பின்வரும் நீத்தல் விண்ணப்பப் பாடல் விளக்குகிறது:

சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத்

தொழும்பையும் ஈசந்து என்று
விரிப்பிப்பன் என்னை விடுதி கண்டாய்

விடின் வெம் கரியின்
உரிப்பிச்சன் தோல் உடைப்பிச்சன்

நஞ்சு ஊண் பிச்சன் ஊர்ச் சுடுகாட்டு
எரிப்பிச்சன் என்னையும் ஆளுடைப் பிச்சன்
என்று ஏசுவனே.

“மாதங்களில் நான் மார்கழி” என்று கிருஷ்ணபரமாத்மா கீதையில் மார்கழி மாதத்தின் பெருமையைப் போற்றுகிறார். நாடு செழிக்க, நல்ல மழை பொழிய வேண்டும். நம்பனடியார் நமக்குத் துணைவராகக் கிடைக்க வேண்டும் என்று கண்ணிப் பெண்கள் இறைவனை வேண்டிப் பிடிக்கும் விரதமே பாவை நோன்பு ஆகும். திருவெம்பாவைப் பாடல் திருவண்ணாமலையில் மணிவாசகரால் பாடப்பெற்றது. உள்ளத்தூய்மை உடையவர்கள் தான் இதனைப் பாடத்தகுதி உடையவர்கள் என்பதை “சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை” என்ற திருவெம்பாவைப் பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன. அதிகாலை 4மணி பிரம்ம முகர்த்தம் ஆகும். இறைவனை வணங்கித் திருவருளைப் பெறுவதற்கு மிகவும் உதவும் நேரம் இதுவாகும். அதிகாலையில் துயில் எழுந்து தனது கடமைகளைச் செய்யவர்களுக்கு அஷ்டலட்சுமி கடாட்சம் பூரணமாகக் கிடைக்கும். இறைவனை வணங்க மிகஉகந்த நேரமாகிய அதிகாலையில் துயில் கொள்வது அவப்பொழுது ஆகும். “கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே” எனத் தவப்பொழுதாகிய அதிகாலை நேரத்தை அவப்பொழுதாக மாற்றுக்கூடாது எனத் திருவெம்பாவைப் பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

காந்தத்தினைச் சார்ந்த இரும்பு தானே காந்தமாகிவிடும். இவ் வாறு இறைவனைச் சார்ந்து நிற்கும் மனம் இறைசொருபமாகிவிடும். தியானிப்பவன் தியானிக்கப்படும் பொருளாக மாறிவிடுவான் (தயானத்யாத்துரு தேய ரூபா) என்றே

லலிதா சகஸ்ரநாமமும் கூறுகிறது. ஞான விளக்கம் இல்லாத என்னிடம் இறைவன் அருள்பித்தைக் கிளப்பிலிட்டு கல்போன்ற என் மனத்தைக் கணியாகப் பக்குவப்படுத்தினார் என்பதை மணிவாசகர் திருவம்மானைப் பாடலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

கல்லாமனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சு ஏற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனி ஆக்கித் தன் கருணை
வெள்ளத்து அழுத்தி விணைக்கிற்ற வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம்பலம் மன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதும் காண் அம்மானாய்.

நாய் போன்ற என்னைக் கருவியாகக் கொண்டு இறைவன் தன் புகழ் பாடுவித்தான். அலைபாயும் மனத்தை உடைய பேய்போன்ற எனது மனக் குறைபாடுகளைப் பொறுக்கும் பெருமை உடையவனாகத் திகழ்கிறான். எனது பணிவிடைகளை இகழாது ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை உடைய அவன் எனக்குத் தாய் போன்றவன். இராசவண்டாகிய திருக்கோத்தும்பியிடம் இறைவனிடம் சென்று ரீங்காரமிட்டு அவன் பெருமையை எடுத்துக் கூறும்படி வேண்டுவதைப் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

நாயேனைத் தன் அடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேனது உள்ளாம் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீ ஏதும் இல்லாது என் செய்பணிகள் கொண்டருளும்
தாய் ஆனாசற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

வினாவிடை அமைப்பில் பாடப்பெற்றிருக்கும் பாடல் திருச்சாழல் ஆகும். குடியிருப்பது சுடுகாட்டில் அணிவது புலித்தோல் தாய் தந்தையில்லாதவன், தனியாள் இவனும் ஒரு தெய்வமா? என வினா கேட்கப்படுகிறது. உலகம் இருப்பதும் இயங்குவதும் அவனுடைய செயல்பாட்டிலே தானே நடக்கிறது. பின்வரும் திருச்சாழல் பாடல் மேற்கூறிய கருத்தை தெளிவாக்குகிறது.

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்ஆடை
தாயும்இலி தந்தைஇலி தான்தனியன் காண்ஏடி
தாயும்இலி தந்தைஇலி தான்தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகு அனைத்தும் கற்பொடிகாண் சாழலோ.

திருமுறைச் செல்வம்

ஆலயக் கிரியைகளின்போது சர்வவாத்தியமும் ஒலிக்கப்படல் வேண்டும் என்று காமிகாகம் கூறுகிறது. வீணை, யாழ் முதலிய இன்னிசைக் கருவிகளின் துணையோடு இறைவனைத் தோத்திரம் பாடி வழிபடுதலே வழிபாட்டு முறையாகும். கைகளைத் தலைமேல் குவித்து அழுதும், விழுந்தும் புரண்டும் பாடி இறைவனை வணங்குதலே பக்திவயப்பட்டு வழிபடும் முறையாகும். இவ்வாறு பலவிதங்களில் இறைவனைப் பாடிப்பரவி வணங்கும் முறையை,

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்

என்ற திருப்பள்ளியெழுச்சிப்பாடல் விளக்குகிறது.

அடியவனாகிய என்னை ஆட்கொண்ட இறைவன் என்னைக் கைவிட்டால் நான் யாரிடம் சென்று தஞ்சம் புகுவேன். என்னை வா என்று அழைத்து உனது அன்பர் கூட்டத்துடன் சேர்க்காவிட்டால் நான் மரணத்தைத் தழுவுவேன். அப்படி அடியவனாகிய நான் மரணமடைந்தால் உலகத்தவர் உம்மை ஏனனம் செய்வார்கள் என்பதை

தெருளார் கூட்டம் காட்டாயேல்
செத்தே போனால் சிரியாரோ

என்ற திருவாசகத்தின் கோயில் முத்த திருப்பதிக வரிகள் தெளிவாக விளக்குகிறது.

பக்தி வைராக்கிய விசித்திரத்தின் வெளிப்பாடாகத் திருப்பெருந்துறையில் அருளிய வாழாப்பத்துப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. மிகவும் அன்போடும் உரிமைப்பாட்டோடும் பாடும் பாடல்களை இங்கே காணலாம். தஞ்சம் என்று புகுந்த அடியவனைக் கைவிடுதல் சரியானதா? என்னை ஆட்கொண்ட இறைவனுக்கே என்மீது கருணை இல்லாவிட்டால் எனது துன்பத்தை யாரிடம் கூறுவேன். இந்த உலகில் நான் வாழ்வதில் எதுவித அர்த்தமும் இல்லை. அடியவனாகிய என்னை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுமது கடமை என இறைவனை வேண்டுவதைப் பின்வரும் வாழாப்பத்துப் பாடல் விளக்குகிறது.

பாரோடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்று நான் மற்று இலேன் கண்டாய்

சீரோடு பொலிவாய் சிவபுரத்து அரசே
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
 ஆரோடு நோகேன் ஆர்க்கு எடுத்து உரைக்கேன்
 ஆண்டநீ அருள் இலையானால்
 வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருக என்றாருள் புரியாயே.

இறைவனிடம் முற்றிலும் சரணாகதி அடைதல் அல்லது அடைக்கலம் புகுதல் என்பது பரபக்தி நெறி ஆகும். மணிவாசகர் தன்னை ஆட்கொண்ட திருப்பெருந்துறையிற் பாடிய பாடலே குழுத்தபத்து ஆகும். இறைவனிடம் மணிவாசகனார் அன்புப் பாசையால் உரிமை உணர்வுடன் துதிக்கும் பாடல்களைக் குழுத்தபத்திலே காணலாம். திருப்பெருந்துறையில் என்னுடைய உடல், பொருள், ஆவி முன்றையும் ஒன்றுசேர ஆட்கொண்டு பின்பு எனக்கு இடையூறு செய்யலாமா? இறைவா! நீ செய்கிற நன்மைக்கும்தீமைக்கும் நானா கருவிப் பொருள் என்பதை நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
 நானோ இதற்கு நாயகமே
 என்ற குழுத்தபத்து வரிகள் தெளிவாக விளக்கி நிற்கின்றன.

இறைவனைத் தாயாகவும் தந் தையாகவும் கருதி அருளாளர்கள் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்கள். அப்பர் பெருமான் “அப்பன் நீ அம்மை நீ” எனப் பாடுகிறார். அருணகிரியார் “எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையும் நீ” என்கிறார். உலகியல் இன்பங்களில் ஈடுபட்டு வாழ்நாளை வீழ்நாளாகக் கழிக்கும் தனக்குத் தாயாகவும், தந்தையாகவும் வந்து சிவபோகத்தைத் தந்த இறைவனைச் சிக்கெனப் பிடிக்கும் நிலையை “அம்மையே அப்பா ஒப்பு இலா மணியே” என்ற பிடித்த பத்துப்பாடல் உணர்த்தி நிற்கிறது. மணிவாசகனார் திருப்படை எழுச்சியில் ஒரு பெரியபடை தயாரிக்கிறார். தொண்டர்கள் பக்தர்கள் யோகிகள், சித்தர்கள் ஆகிய அனைவரும் சேர்ந்த படை இவருடைய படை ஆகும். இத்தகைய படை எழுச்சி பெற்றால் அல்லப்படை வராது என்கிறார்.

தொண்டர்காள் தூது செல்லீர்
 பக்தர்காள் குழப் போகீர்

என்ற திருப்படை எழுச்சிப் பாடல் இதனை விளக்குகிறது.

மணிவாசகர் அருளிய திருவாசகத்தின் இறுதிப்பதிகம் அச்சோப்பதிகம் ஆகும். இறைவன் தனக்கு அருளிய திருவருளின் சிறப்பை மலங்களை நீக்கித் தன்னைச் சிவமாக்கி ஆட்கொண்ட உயர்வை, அச்சோப்பதிகப் பாடல்கள் விளக்குகின்றன. உலக வாழ்வு என்னும் சிறுமையில் உழன்ற தன்னைப் பீடித்திருக்கும் மலங்களை நீக்கித் தன்னையும் ஓர் பொருளாக ஆக்கி இறைவன் ஆட்கொண்ட பெருமையை திருவாசகத்தின் இறுதிப்பாடலும் அச்சோப் பதிகத்தின் இறுதிப்பாடலுமாகிய பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

செம்மை நலம் அறியாத சிதடரோடும் திரிவேண
மும்மை மலம் அறுவித்து முதல் ஆய முதல்வன் தான்
நம்மையும் ஓர் பொருள் ஆக்கிநாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மை எனக்கு அருளியவாறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே.

திருக்கோயில்

பகவின் உடம்பு முழுவதும் பால் பரந்து இருப்பினும் கொம்பைப் பற்றி இழுத்தால் பால் வருமா? வாலைப்பற்றி வருடினால் பால் கிடைக்குமா? கிடையாது மடியில்கை வைத்தால் தான் பால் கிடைக்கும். அதுபோல் இறைவன் கருணை எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் திருக்கோயில் பகவின் மடிபோன்றது ஆகும். யந்திரத்துடன் கூடியதும் முன்னோர்கள் வழிபட்டதுமாகிய ஆலயத்தில் உள்ள மூர்த்தியை என்புருக அன்புடன் வழிபட்டால் இறைவனுடைய அருள் கிடைக்கும்.

வெளித்தோற்றும்

ஒரு மனிதனின் வெளித்தோற்றுத்தை மட்டும் கண்டு நல்லவனென்றோ தீயவனென்றோ உறுதி செய்துவிடாதே. பலாப்பழம் முள்ளுமுள்ளாக மேலே தோற்றுமளிக்கும். உள்ளுக்குள் கவையுள்ள களைகள் பல உண்டு. வீணை கோணல், ஆனால் இனிய நாதம் உண்டு. எட்டிப்பழம் மேலே பளபளவென்றிருக்கும். தொட்டாலே கசக்கும். நாவற்பழம் கருமை ஆனால் இனிக்கும். பாம்புக்குட்டி பளபளவென்றிருக்கும். கொடிய விடத்தைத் தரும். அம்பு நேராக இருக்கும் உயிரை வாங்கும்.

- வாரியார் பொன்மொழிகள்

7. பல்லாண்டு சூறாதுமே

ஒன்பதாம் திருமுறையில் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு என்னும் இருவகையான பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இவை சோழர் மூட்சிக்காலத்தில் எழுந்த தோத்திரி நூல்களாகும். திருவிசைப்பா இருபத்தெட்டுப் பதிகங்களையும், இருநூற்று எண்பத்தெட்டுப் பாடல்களையும் தன் அகத்தே கொண்ட நூலாகும். இதிலே பதினெண்து பதிகங்கள் சிதம்பரம் நடராஜப் பெருமான் மீது பாடப்பெற்றவை ஆகும். சைவர்களாகிய நாம் வணங்கும் திருத்தலங்கள் எல்லாம் கோயில் என்ற பொதுப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டாலும் சிதம்பரம் நடராஜப் பெருமானது திருத்தலமே கோயில் என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றுள்ளது. சிவகாமி அம்பாள் சமேதராக, தில்லைநடராஜன் ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் திருத்தலம் இதுவாகும். நமது அருளாளர்கள் அனைவரும் இத்தலத்திற்குச் சென்று உள்ளம் உருகிப் பாடியுள்ளார்கள். திருவிசைப்பாப் பாடல்கள் அனைத்துக்கும் பண்வகுக்கப் பெற்றுள்ளது.

கண்டராதித்தர், திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த் தேவர், பூந்துருத்தி நம்பிகாட நம்பி, வேணாட்டடிகள், திருவாலி அமுதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர், ஆகிய ஒன்பது பேர் திருவிசைப்பா பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்கள். சேந்தனார் பெருமான் திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டும் பாடியுள்ளார். திருக்கோயில்களில் நடைபெறும் கிரியைகளில் தோத்திரம் பாடுதல் என்னும் நிகழ்வு ஒன்றும் இடம்பெறுகிறது. ஆகம முறைப்படி கிரியைகள் நடைபெறும் கோயில்களில் அபிஷேகம், அலங்காரம், நிவேதனம், தீபாராதனை, அர்ச்சனை, தோத்திரம், வாழ்த்து என்ற ஒழுங்கில் கிரியைகள் நடைபெறும். தோத்திரம் பாடும் நிகழ்வுகளில் பஞ்சபுராணம் பாடுவதே மரபாகும். பஞ்சபுராணம் பாடும்போது தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் ஆகிய ஐந்து திருமுறைகளில் இருந்தும் ஒவ்வொரு பாடல்களைப் பாடுவார்கள். கிரியைகளில் தோத்திரம் பாடும்பொழுது 8250 பாடல்கள் கொண்ட மூவர் தேவாரத்தில் ஒரு பாடலும் 656 பாடல்கள் கொண்ட திருவாசகத்தில் ஒருபாடலும், 288 பாடல்கள் கொண்ட திருவிசைப்பாவின் ஒரு பாடலும் 13 பாடல்கள் கொண்ட திருப்பல்லாண்டில் ஒரு பாடலும் 4286

பாடல்கள் அடங்கிய பெரியபூராணத்தில் ஒரு பாடலும் பாடுவது வழக்கம் ஆகும். திராவிட வேதமருளிப்பாடுக என்ற ஆலயக் கிரியை நிகழ்வில் ஒன்பதாம் திருமுறையில் இரண்டு பாடல்கள் பாடப்பெறுவது சிறப்பானதோர் அம்சமாகும். ஆனால் நம்முடைய ஆலயங்கள் சிலவற்றில் வாழ்த்தும் முடிந்த பின்பே பஞ்சபூராணம் ஒதப்படுகிறது. இது ஆகமவிதிக்கு முரணான செயல்ஆகும்.

சௌவத் தமிழர்களுடைய வரலாற்றிலே பொற்காலமாகப் போற்றப்படுவது சோழர்காலமாகும். சோழமன்னர்கள் கடல்கடந்த நாடுகளையும் கைப்பற்றி சோழப் பேரரசை அமைத்து ஆட்சி செய்து வந்தார்கள். சோழப்பெருமன்னர்களின் பெரும்புகழிற்கும் சிவபக் திக்கும் உதாரணமாகத் திகழும் கோயில்கள் தஞ்சைப் பெருவடையார் கோயிலும் கங்கைகொண்ட சோழேஸ்வரமும் ஆகும். இராஜராஜனால் கட்டப்பெற்றது தஞ்சைப் பெருவடையார் கோயில், அவனுடைய மகன் இராஜேந்திரனால் கட்டப்பெற்றது கங்கைகொண்ட சோழேஸ்வரம் ஆகும். இந்த இரண்டு தலங்கள் மீதும் திருவிசைப்பா பாடல்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன. இராஜேந்திரசோழன் இலங்கை முழுவதையும் தனது ஆட்சிக்கு உட்படுத்திப் பொலந்துவையை இராஜதானியாகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்து வந்தான். பொலந்துவைக்கு ஜனநாத மங்கலம் என்ற பெயர் இடப்பட்டது. இங்கு தனது தாயாரின் பெயரால் “வானவன் மாதேவி ஸஸ்வரம்” என்ற சிவன் கோயிலையும் கட்டுவித்தான்.

திருவிசைப்பாவில் அதிகமான பாடல்களைப் பாடியவர் கருவூர்த்தேவர் ஆவார். இவர் அந்தணர் குலத்தைச் சேர்ந்த சித்த புருஷர் ஆவார். அட்டமா சித்திகஞும் கைவரப்பெற்ற மறைஞானியாக இவர் திகழ்ந்தார். இவர் பாடிய பத்துத் திருப்பதிகங்களில் ஒரு பதிகம் கங்கைகொண்ட சோழேச்சரத் திருத்தலத்துக்கு உரியதாகும். இங்கே வீற்றிருந்து திருவருள் புரியும் இறைவனின் பெயர் கங்கைகொண்ட சோழீச்சரர். இறைவியின் பெயர் பெரியநாயகி என்பனவாம். பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை தனதுநாவினால் நாள்தோறும் உச்சரிக்கும் அடியார்களுக்குக் கங்கைகொண்ட சோழேஸ்வரத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் அற்புதத் தெய்வம் சகல உலகியல் செல்வங்களையும் வாரி வழங்குவான் என்பதைப் பின்வரும் திருவிசைப்பாப் பாடல் விளக்குகிறது:

அற்புத்த தெய்வம் இதனின் மற்றுண்டே
 அன்பொடு தன்னையஞ் செழுத்தின்
 சொற்புத்த துள்வைத் துள்ள மள்ளுறுந்
 தொண்டருக் கெண்டிசைக் கனகம்
 பற்பதக் குவையும் யைம்பொன் மாளிகையும்
 பவளவாயவர் பனைமுலையுங்
 கற்பகப் பொழிலு முழுதுமாங் கங்கை
 கொண்ட சோழேச்சரத்தானே.

கண்டராதித்தர் இராஜராஜ சோழனின் குருவாயிருந்தார். நீர் கலந்த பாலில் நீரே முதலில் ஆவியாதல் போல புண்ணிய பாவம் இரண்டினில் பாவம் முதலில் நீங்கிவிடும் என்பதை “பண்ணிய தழல்காய் பாலளா நீர் போல பாவமுன்பறைந்து” என்ற தனது பாடல் வரிகளின் ஊடாக விளக்குகிறார். திருச்சாட்டியக் குடி ஏழ் இருக்கை இறைவனின் பெருமையைப் பின்வருமாறு தனது பாடலில் தெளிவாக விளக்குகிறார். இறைவனுக்கு மாலை பாம்பு, பாத்திரம் மண்டைஒடு, ஊர்திஎருது, மஞ்சனம் அன்பரின் கண்ணீர், தேவியர் மலையரசனின் மடப்பாவை, இன்னிசை சாமவேதம், சடைமுடி, உறைவிடம் அடியார் உள்ளம் என்பதை அவரின் பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

பாந்தள் பூணராம் பரிகலம் கபாலம்
 பட்டவர்த்தனம் ஏருது அன்பர்
 வார்ந்த கண் அருவி மஞ்சனசாலை
 மலைமகள் மகிழ்ச்செரும் தேவி
 சாந்தமும் திருநீறு அருமறை கீதம்
 சடைமுடி சாட்டியக் குடியார்
 ஏந்தெழில் இதயம் கோயில் மாளிகையேழ்
 இருக்கையுள் இருந்த ஈசனுக்கே.

திருமாளிகைத் தேவர் சிதம்பரத்தில் பெரிய மடம் அமைத்துத் தொண்டு புரிந்து வந்தார். இவர் வடமொழியிலும் புலமைமிக்க வராகையால் பாடல்களில் வடமொழிக் கலப்பு நிறைய உண்டு. இவர் சிவனை வணங்காதவர்களோடு தான் இனங்குவதில்லை என்றும் அவர்களைக் காண்பதில்லை என்றும் கூறுவார். சிவனுக்கு அன்பில்லாதவர்களைத் துட்டர், பிணக்கர், பேயர், கள்ளர், கயவர், என்றெல்லாம் பேசுவார். சோழநாட்டின் அந்தனர் குலத்தில் தோன்றியவர் பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி ஆவார். இவர் மூவர்

தேவாரங்களை ஒதும் வழக்கம் உடையவர். சிவனடியார் மீது நிறைந்த பக்தி கொண்டவர். தில்லைச் சிற்றம்பலத்துக்கு முதற்பராந்தக சோழன் பொன் வேய்ந்தமையைக் குறித்து “ஆடகப்பொன் வேய்ந்தமைந்த அம்பலம்” என்று குறிப்பிடுகிறார். சோழ அரசராகிய கண்டராதித்தர் தனது நாளாந்த சிவபூசையின் முடிவில் இறைவனின் திருச்சிலம்போசை கேட்டு ஆனந்திக்கும் வழமையுடையவர். பாரானும் பெருமையிலும் பார்க்க பரம்பொருளின் புகழ்பாடுவது சிறப்புடையது என நினைத்து தனது அரச பதவியையே துறந்து விட்டு ஆலயங்கள் எல்லாம் சென்று இறைவன் புகழ்பாடினார்.

வேளாட்டடிகள் தனது பாடல்களில் பல உதாரணங்களைக் காட்டித் தனது அடிமை நிலையை விளக்குவார். ஒரு மாட்டுக்குப் புல்லும் ஒரு மாட்டுக்கு வைக்கோலும் இடுதல் போல அகத்திய முனிவருக்கு வேதங்களை உணர்த்திவிட்டு அடியேனைப் புறக்கணிக்கலாமா? என்று இறைவனைப் பார்த்து உரிமையோடு முறையிடுகிறார். திருவாலி அமுதனார் பிறப்பால் வைணவராயினும் தில்லைச் சிற்றம் பலமுடையார் மீது பக்தி பூண் டு சைவசமயத்தவராகவே வாழ்ந்து வந்தார். இவர் பாடிய நான்கு பதிகங்களில் முதற் பதிகம் பாதாதிகேசமாக இறைவனை வர்ணனை செய்து பாடப்பெற்றுள்ளது. இரண்டாம் பதிகம் நாயகன் நாயகி பாவத்தில் பாடப்பெற்றுள்ளது. மூன்றாம் பதிகத்தில் நடராஜனின் திருநடனச் சிறப்பு போற்றப்படுகிறது. நான்காவது பதிகமும் அகத்துறைப் பாடலாகவே அமைந்துள்ளது.

புருடோத்தம் நம்பி பாடிய இரண்டு பதிகங்களும் அகத்துறை மரபில் அமைந்துள்ளது. பாம்பும் மதியும் கொன்றையும் குடிவந்தவரைக் கண்டுதான் காதலித்ததாகவும் வளையல்கள் கழன்று விழுந்தாலும் அவர் அருகில் நின்றாற்போதும் என்ற நிலையில் தலைவி கூற்றாக வைத்துத் தனது பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். சேதிராயர் என்பவர் சிற்றரசனாக இருந்தார். இவர் தில்லைச் சிற்றம் பலத்தின் மீது ஒரு பதிகம் பாடினார். சிவபெருமானைக் கண்டு காதல் கொண்டு வருந்தும் தன் மகளின் நிலைக்காகத் தாய் இரங்கும் தன்மையில் கொண்ட பாடல்கள் இவருடைய பாடல்களாகும்.

சேந்தனார் திருவிசைப்பா பதிகங்களில் மூன்றும், திருப்பல்லாண்டும் பாடினார். சிதம்பரத்தில் ஓடாது நின்ற தேரை ஓடச் செய்வதற்காக இவர் பாடிய பாடல்கள் திருப்பல்லாண்டு ஆகும். இப்பாடல்கள் இன்றும் இந்தோனிசியாவில் திருமண

வீடுகளில் ஓதப்படுகிறது. இறைவனிடம் உள்ளம் உருகி வழிபாதவர்கள் ஆலயத்தை விட்டு அகன்று விடுங்கள் என்பதை “மன்னுகதில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள் வஞ்சகர் போய்கல” என்ற திருப்பல்லாண்டுப் பாடல் விளக்குகிறது. ஆலயம் அடியவர்களுக்கு உரிய இடமேயொழியக் கொடியவர்களுக்கு உரிய இடமில்லை என்பதையும், இறைவனை வணங்கி இறைவனின் திருவருளைப் பெறும் அடியவர்களுக்கு துன்பம் ஏதும் இல்லை என்பதையும் பின்வருமாறு திருப்பல்லாண்டுப் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது:

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டும் கொடுத்தும் குடிகுடி ஈசற்கு
ஆட்செய்மின் குழாம் புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள் அளவில்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருளென்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தாயலாந் தில் மன் னர்களின் முடிகுட்டு விழாவில் திருப்பல்லாண்டுப் பாடல் இன்றும் பாடப்படுகின்றன. சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு பாடப்பெற்ற திருவிசைப்பாவும், திருப்பல்லாண்டும் சோழர் காலத்தில் தோன்றிய பக்தி இலக்கியங்களில் சிறப்பிடம் பெறும் பாடல்களாகும்.

நல்லவன்

எல்லோர்க்கும் நல்லவனாகவும் எல்லோரையும் மகிழச் செய்கின்றவனாகவும் ஒருவன் இருக்க முடியாது. சந்திரன் குளிர்ந்த அமுத கிரணங்களை உலகிற்கு வழங்குகின்றான். முழுநிலவைக் கண்டு எல்லா உயிர்களும் உவகையுறுகின்றன. ஆனால் முழுநிலவைக் கண்டு தாமரை மலர்கள் குவிந்து விடுகின்றன. சந்திரன் தாமரைக்கு என்ன தீங்கு செய்தான்? ஒன்றுமே இல்லை. சந்திரனைப் போல் உலகுக்கு நன்மை செய்யும் நல்லோரைக் கண்டு சில புல்லோர்கள் இகழ்வார்கள். வெறுப்பார்கள், பகைப்பார்கள். அதனால் நல்லோர்க்கு ஒன்றும் குறைவு உண்டாகாது.

- வாரியார் பொன்மொழிகள்

8. தவயோகியின் தமிழ் மந்திரம்

இந்து சமயத்தில் காலத்துக்குக் காலம் பக்தர்கள், சித்தர்கள், ஞானிகள் எனப் பலர் தோன்றி எமது சமயத்தை வளப்படுத் தினார்கள். நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், வடநாட்டு பக்திநெறி யாளர்கள் போன்றோர் பக்தர்களாகவும், சங்கரர், இராமானுஜர், மத்துவர், மெய்கண்டார் போன்றோர் தத்துவஞானிகளாகவும், பதினெண் சித்தர்கள், நவநாதசித்தர்கள், ஈழத்துச் சித்தர்கள் போன்றோர் சித்தபுருஷர்களாகவும் திகழ்ந்தார்கள். இதனைத் தாயுமான சவாமிகள் “மூலன் மரபில் வந்த வித்தகச் சித்தர் கணமே” எனத் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். சித்த புருஷர்கள் அட்டமா சித்திகளும்கைவரப்பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். “கடவுளைக் காண முயல்பவர்கள் பக்தர்கள் என்றும் கடவுளைக் கண்டு தெளிந்தவர்கள் சித்தர்கள்” என்றும் சித்தர்களுக்கு வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. “எழும்பாமல் வாசனையைக் கொன்றோன் ஞானி ஏகாமல் வாசனையை அடித்தோன் சித்தன்” எனச் சட்டை முனிச்சித்தர் ஞானிகளுக்கும் சித்தர்களுக்கும் இடையேயினால் வேறுபாட்டை விளக்குகிறார். வாசனை என்பது கர்மவினை ஆகும். பிரபஞ்சவாழ்வின் இரகசியத்தைச் சித்தர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். சித்தர்கள் உலகத்தில் வாழ்ந்தாலும் உலகாயதராக வாழுமாட்டார்கள். இவர்கள் உலகத்தோடு ஒட்டியும் ஓட்டாமலும் வாழ்ந்து வருவார்கள்.

திருமூலர் திருக்கைலாயத்தில் சுந்தரநாதன் என்ற இயற்பெயருடன் நந்திதேவரின் மாணவராக இருந்து வந்தார். அகத்திய முனிவரைக் காண்பதற்காகத் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த தவயோகி காவிரி நதிக்கு அருகில் இருக்கும் சாத்தனூர் என்ற கிராமத்தை அடைந்தார். இங்கே பசுக்களை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த மூலன் ஆகிய இடையன் சடுதியாக இறந்துவிட்டான். தமது எஜமானனைச்சுழி இருந்து கண்ணீர் வடித்த பசுக்களின் வேதனையைக்கண்ட தவயோகி தான் திருக்கைலாயத்திற் கற்ற கூடுவிட்டுக்கூடுபாடும் சித்தைப் பயன்படுத்தி, தனதுஉயிரை மூலனுடைய உடம்பிற் புகுத்தி எழுந்தார். மூலன் ஆகிய இடையனின் உடம்பிற்குள்ளே புகுந்தார். திருமூலர் என்ற பெயரைப் பெற்றார்.

இடையனின் மனைவி பசுக்கூட்டங்களுடன் வீடு திரும்பிய தவயோகியாகிய திருமூலரை எதிர்கொண்டு அன்புடன்

வரவேற்றாள். பசுக்கள்படும் துன்பத்தைத் துடைக்க திருமூலர் விரும்பினாரே ஒழிய இடையனின் மனைவியின் அழைப்பை ஏற்க அவர் தயாராக இல்லை. காலையிலே வீட்டிலிருந்து புறப்பட்ட இடையன் வேறு, மாலையிலே அவனுடைய உடம்பினுள்ளே புகுந்து வந்திருக்கும் தவயோகி வேறு என்பதை அறியாத இடையனின் மனைவி சஞ்சலமுற்றாள். தனது கணவருக்குப் பித்தம் கொதித்ததோ? பேய் பிசாச பித்தத்தோ? சித்தம் கலங்கியதோ? ஏன் அவர் நிலைமாறி நிற்கின்றார் என வேதனைப்பட்ட இடையனின் மனைவி ஊரில் உள்ள பெரியவர்களிடம் தனது துன்பத்தை முறையிடுகிறாள். அவர்கள் சிவபோகப் பேரின்பத்தை புசித்திருந்த மகாஞானியை கேசதாதி பாதமாக உற்று நோக்கினார்கள். அவருடைய தெளிந்த சிவயோகநிலையை இடையனின் மனைவிக்கும் உணர்த்தினார்கள். இதனைச் சேக்கிழாரின் பெரியபூராணப் பாடல் பின்வருமாறு விளக்குகிறது.

பித்துற்ற மயலன்று பிறிதொரு சார்புளதன்று
சித்தவிகற்பம் களைந்து தெளிந்த சிவயோகத்தில்
வைந்த கருத்தினராகி வரம்பில் பெருமையிலிருந்தார்
இத்தகமை அளப்பரிதால் யாராலும் என உரைப்பார்.

தவயோகி திருமூலர் திருவாவடுதுறையில் உள்ள அரசமரத்தடியில் யோகநிஷ்டையில் தியானத்தில் அமர்ந்தார். மூவாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்த இவர் ஆண்டுக்கொருமுறை கண்விழிக்கின்றபோது கூறிய ஆப்த வாக்கியங்களே திருமந்திரம் ஆகும். தமிழ் ஆகமம் என்று திருமந்திரம் போற்றப்படுகிறது. இது தமிழிலுள்ள ஒப்பற் சாத்திர நூலாக இருப்பதோடு முத்திக்கு வழிகாட்டும் பெருஞானக் களஞ்சியமாகவும் உள்ளது. திருமூலநாயனாரைப் போற்றித் திருமந்திரத்தைப் பற்றிச் சிந்திப் பவர்களுக்குப் பிறவிநோய் இல்லை என்பதை “திருமூல தேவனையே சிந்தை செய்வோர்க்கு கருமூலம் இல்லையே காண்” என்ற பாடல்வரிகள் விளக்கி நிற்கிறது. திருமந்திரம் ஒன்பது தந்திரங்களால் பிரிக்கப்பட்டு உள்ளது. சிவாகமங்கள் இருபத் தெட்டில் காரணாகாமம் முதல் மகுடாகமம் வரையுள்ள ஒன்பது ஆகமங்களின் சாரத்தை திருமந்திரத்தில் காணலாம் என்பார்.

தோத்திரத்திற்குத் திருவாசகம் சாத்திரத்திற்குத் திருமந்திரம் என்பது சான்றோர் வாக்கு ஆகும். திருமந்திரம் வேதப்பொருளும்

சிவாகமசாரமும் ஒருங்கே சேர்ந்து உருவாக்கப்பட்ட அருமைத் திருநால் ஆகும். சதாசிவநாயனாரால் வெளியிடப்பட்ட ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டில் நந்தியெம்பெருமானுக்குக் கிடைத்தவை ஒன்பது ஆகமங்களே ஆகும். இந்த ஒன்பது ஆகமங்களையும் நந்தியெம் பெருமான் குருகுலத்தில் போதித்து வந்தார். இக்குருகுலத்தில் படித்த சுந்தரநாதனாகிய திருமூலரும் ஒன்பது ஆகமங்களின் சாரத்தையே ஒன்பது தந்திரங்களாக வகுத்துக் கூறினார். திருமந்திரத்தின் செய்யுள்களில் கடவுள் வாழ்த்து, வேதாகமச் சிறப்பு, திருமூலர் வரலாறு என்பன கூறப்பட்டுள்ளன. முதலாம் தந்திரத்தில் உபதேசம், யாக்கை, நிலையாமை, செல்வ நிலையாமை, கொல்லாமை, கல்வி கல்லாமை, முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் தந்திரத்தில் அட்டவீர்ட்டம், இலிங்கபுராணம், பஞ்சகிருத்தியம், கர்ப்பக்கிரியை, சிவநிந்தை முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. மூன்றாம் தந்திரத்தில் அட்டாங்கயோகம், அட்டமாசித்தி முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. நான்காம் தந்திரத்தில் திருவம்பலச் சக்கரம், நவகுண்டம், வயிரவ மந்திரம் முதலியனவும், ஜந்தாம் தந்திரத்தில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், என்பனவும் சத்திநிபாதம் முதலியனவும் ஆறாம் தந்திரத்தில் குருதரிசனம், திருநீறு, தூறவு, தவவேடம், ஞானவேடம் முதலியனவும், விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஏழாம் தந்திரத்தில் ஆறுநாதாரம், சிவபூசை, குருபூசை, சமாதிக்கிரியை, பசு இலக்கணம் முதலியனவும் எட்டாம் தந்திரத்தில் அவத்தைகள், வாய்மை, அவா அறுத்தல் பக்தி முதலியனவும், ஒன்பதாம் தந்திரத்தில் பஞ்சாட்சரம், சிவதரிசனம், சூனிய சம்பாஷணை தோத்திரம் முதலியனவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

திருமூலர் மூவாயிரம் ஆண்டுகள் ஞானிவித்தையில் இருந்து வருடத்திற்கொரு பாகரமாக மூவாயிரம் பாகரங்கள் அடங்கிய திருமந்திரத்தை அருளிச் செய்தார் என்று கூறப்படுகிறது. சாதாரண மக்கள் பொருஞ்ஞார்ந்தோ உணராமலோ பல்லாயிரக்கணக்கில் சொற்களைப் பேசுவார்கள். ஆனால் ஞானவாங்களோ பலகாலும் ஞானிவித்தையில் இருந்து எதைச் சொல்ல வேண்டுமோ, எவ்வாறு சொல்ல வேண்டுமோ, அதை மட்டுமே கூறுவார்கள். வெளிமுகமாகச் செல்லும் ஆண்மாவை உள்முகப்படுத்தி அங்கே இன்ப ஊற்றைக் காணச் செய்வதே திருமூலர் போன்ற மகான்களின் சிந்தனையாகும்.

அண்டசராசரமெல்லாம் வியாபித்திருக்கும் பரம்பொருளை

இந்தப் பிண்டமாகிய உடம்பிலே ஞானிகள் கண்டார்கள். தவயோகி திருமூலர் மனித உடம்பிற்குள் நிற்கும் மெய்ப்பொருளை நேரிலே கண்டார். தான் அடைந்து அனுபவித்த அந்தப் பேரின்பத்தை உலக மக்கள் அனைவரும் பெறவேண்டும் என்று விரும்பிய திருமூலர்

யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின்
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வை மந்திரம்
தான் பற்றப் பற்றத் தலைப்படும் தானே

எனத் தமிழ் மந்திரத்தில் அருளுகிறார்.

வினைப் போகம் முடியும் வரையும் ஆன்மாவின் பிறவிச் சக்கரம் கழன்று கொண்டே இருக்கும். எடுத்த பிறப்பில் தவவாழ்வு வாழாத காரணமே பிறவிக்கு வித்தாக அமைந்து வருகிறது. மனிதப்பிறவி இறைவனை வாழ்த்தி வணங்குவதற்குரிய அரிய பிறவி ஆகும். இறைவனைப் பாடிப்பரவி வணங்குவதற்காகவே அரிய இப்பிறவியை இறைவன் நமக்குத்தந்தான் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரச் செய்யுள் தெளிவாக விளக்குகிறது.

பின்னை நின்று என்னே பிறவி பெறுவது
முன்னை நன்றாக முயல்தவம் செய்கிலர்
என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது வாழ்க்கையிற் செய்யக்கூடிய அடிப்படை அறங்கள் பல உண்டு. தினந்தோறும் பூசையிலே ஒரு பச்சிலையை எடுத்து அர்ச்சனை செய்வது எனிய காரியமே ஆகும். சைவசமயி ஒவ்வொருவரும் நாளாந்தம் தனது ஆத்ம ஈடேற்றத்துக்காக ஆத்மார்த்த பூசை செய்ய வேண்டும். எல்லாத் தெய்வங்களும் வீற்றிருக்கும் தெய்வப் பிராணி பகு ஆகும். பகுவுக்கு ஒருபிடி உணவைக் கொடுப்பது சிறந்த தர்மம் ஆகும். பகு ஒரு பூரண யக்ஞப் பிராணி. அதிலிருந்து வெளிவரும் அனைத்துப் பொருள்களும் புனிதமானவையாகப் போற்றப் படுகின்றன. உண்ணும் உணவில் ஒருபிடியைத் தர்மத்துக்கு வழங்கு என்பதே அறக்கட்டளை ஆகும். பிடி அரிசித் திட்டத்தினால்

திருமுறைச் செல்வம்

பல அறப்பணிகள் நமது நாட்டிற் செயற்பட்டு வந்தன. மனித விழுமியங்களில் மிக உயர்வானது மற்றவர்களுடன் இனிய வார்த்தைகளைப் பேசுவதே ஆகும். ஆண்டவனை வழிபடுவதும் பிறநியிர்களிடத்திற் கருணை செலுத்துவதும் இனிய பேச்சும் மனிதர்கள் பேணவேண்டிய உயர்விழுமியங்களாகும். இந்த அடிப்படையில் அறங்களை ஒவ்வொரு மனிதனும் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை

யாவர்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை
 யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கொரு வாயுறை
 யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போதொரு கைப்பிடி
 யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கின்னுரை தானே

எனத் திருமந்திரம் கூறுகிறது.

உடம்பைப் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைத் திருமந்திரம் பல பாடல்களில் எடுத்து விளக்குகிறது. அழிந்து போகின்ற இந்த உடலை உயிர் இருக்கும் வரை ஆரோக்கியத்தோடும் உறுதியோடும் பாதுகாக்க வேண்டிய காயசித்தி உபாயத்தைத் திருமந்திரப் பாடல்கள் தெளிவாக விளக்குகின்றன. உத்தமனாகிய இறைவன் வீற்றிருக்கின்ற உடம்பை அலட்சியம் செய்யக்கூடாது. கோயிலைப் பரிசுத்தமாகப் பாதுகாப்பது போல உடம்பையும் ஆரோக்கியத்தோடு பேணவேண்டும். இறைவன் வீற்றிருக்கும் கோயிலில் போதை வஸ்துக்களையும், புலாலையும் இட்டுச் சுடுகாடு ஆக்கக்கூடாது. இந்த உடம்பினுள் இறைவன் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்றான் என்பதை உணர்ந்த பின்பு இதைத் தெய்வம் வீற்றிருக்கும் ஆலயமாகப் போற்றுகின்றேன் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்தேன்
 உடம்பினுள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
 உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டானென்று
 உடம்பினை யானிருந்து ஓம்புகின்றேனே.

9. திருமந்திரம் காட்டும் வாழ்வியற் கருத்துக்கள்

இந்துசமயம் மண்ணில் நல்லவன்னைம் வாழ்வதற்கு வேண்டிய பல வாழ்வியற் கருத்துக்களைக் கூறுகிறது. இந்து மதம் மனிதப் பிறவியையும் உலகியல் வாழ்க்கையும் வரப் பிரசாதமாகவே கொள் கிறது. சாபக் கேடாகவோ தண்டனையாகவோ கூறவில்லை. வாழ்க்கைப் படிநிலைகளாகப் பிரமச்சரியம் கிருஹஸ்தம் வானப்பிரஸ்தம் சந்நியாசம் என்பவற்றை இந்துதர்மம் கூறுகிறது. இந்துக் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் குருகுலக் கல்வியின் முடிவில் குரு சிவத்யங்குக்கு வழங்கும் அறிவுரையில் “சந்ததித் தொடர்பு அற்றுப் போகாமல் இருப்பதற்காக நீ கிருஹஸ்ததர்மத்தை மேற்கொள்வாயாக” எனத் தனது மாணவனை இல்லற தர்மத்துக்கு வழிப்படுத்தி விடுகிறார். மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில் மனு இல்லறத்தானைக் காற்றுக்கு ஒப்பிடுகிறார். காற்று இல்லாமல் ஏந்த ஒரு ஜீவராசியும் வாழ முடியாது போல இல்லறத்தானின் துணை இல்லாமல் மற்றைய ஜீவராசிகள் எதுவும் இயங்க முடியாது எனக் கூறுகிறார். தேவயக்ஞும் பிதிரியக்ஞும், ரிஷியக்ஞும், அதிதியக்ஞும், பூதயக்ஞும் ஆகிய பஞ்சமகா யக்ஞங்களும் இல்லறத்தான் செய்யவேண்டியவை என்றே தர்மசாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இதனைத் தமிழ்மறையாகிய திருக்குறளைத் தந்த திருவள்ளுவர் இறந்தவர்களையும் தெய்வத்தையும் விருந்தினரையும், சுற்றத்தாரையும், தன்னையும் ஓம்புதல் இல்லறத்தானின் கடமையென்பதை.

“தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்றாங்கு ஜம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை”

எனக் கூறிகிறார்.

ஒருவன் ஒருத்தியோடு கூடி இல்லறத்தை நல்லறமாக நடாத்த வேண்டும் என்று இந்துசமயத் திருநூல்கள் கூறுகின்றன. கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல், காமம், பொய் ஆகிய ஜந்து குற்றங்களைப் பஞ்சமா பாதங்கள் என நமது சமய நால்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளன. பெண்ணாசையால் அழிந்த இராவணனின் வரலாற்றை நாம் இராமாயணத்தின் ஊடாக அறிகின்றோம். காமவெறியிலே அறிவிழந்து பிறர் மனைவி மீது இச்சைப்பட்டு

நாசம் அடைகிற பாவிகளைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் சாடுகிறது. முற்றத்தில் இருக்கும் காய்ச்ச பலாவின் கனியை உண்ணாமல் ஈச்சம் பழத்துக்கு இடருற்று அலைவதோடு ஒக்கும் என இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது:

ஆத்த மனையாள் அகத்தில் இருக்கவே
காத்த மனையாளைக் காழும் காளையர்
காய்ச்ச பலாவின் கனி உண்ண மாட்டாமல்
�ச்சம் பழத்துக்கு இடர் உற்றவாயே.

“வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான் தீனை விதைத்தவன் தீனை அறுப்பான்” என்பது நம் மவர் களிடம் நிலவும் முதுமொழியாகும், “தன்வினை தன்னைச் சுடும் ஓட்டப்பம் வீட்டைச் சுடும்” என்பது பட்டினத்தார் வாக்கு ஆகும். ஒவ்வொரு தாக்கத்திற்கும் சமமானதும் எதிரானதுமான மறுதாக்கம் உண்டு என்பதே விஞ்ஞானி நியூட்டனின் கூற்றும் ஆகும். பழைய வினைகளின் தாக்கத்தினால் நாம் இப்பிறவியில் சில துன்பங்களை அனுபவித்து வருகிறோம். இதனைக்,

காய்த்தமரம் அதுமிக்க கல்லடிபடும்
கன்மவினை கொண்டு காயம் தண்டனை பெறும்

எனச் சித்தருடைய பாடல் ஒன்று குறிப்பிடுகிறது. “முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்” என்ற முதுமொழியைத் திருமந்திரமும் எடுத்து விளக்குகிறது. கற்ப நெறியில் வாழும் பத்தினிப்பெண், ஈசனுடைய அடியவர்கள் கற்றறிந்த மேதைகள் மனம் நோக்க தீமைகள் செய்தால் தீமை செய்தவருடைய உயிரும் உடமையும் ஒரு வருடத்திற்குள் அழிந்துவிடும் என்பதை பின்வரும் தமிழ்மந்திரம் எடுத்துச் சூறுகிறது:

பத்தினி பக்தர்கள் தத்துவ ஞானிகள்
சித்தம் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவர்
அத்தமும் ஆவியும் ஆண்டொன்றில் மாண்டிடும்
சத்தியம் ஈது சதாநந்தி ஆணையே.

ஆன்மா அறிவித்தால் அறிவது. புலன்களினாலேயே ஆன்மா அறிவைப் பெறுகிறது. பொறிகளின் துணை இல்லாமல் அறிவைப்

பெறமுடியாது ஆன்மாவை அறிவான பொருள் என்று கூறுவது பொருந்தாது. இதனை,

பொறியின்றி ஒன்றும் புணராத புந்திக்கு
அறிவென்ற பேர் நன்றா
எனத் திருவருட பயன் விளக்குகிறது.

படைத்தற் கடவுளாகிய பிரமன் கட்டிய வீடே இந்தச் சரீரம் ஆகும். இந்தச் சரீரத்தின் உள்ளே மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐந்து பகக்கள் காணப்படுகின்றன. இந்த ஐம்புலன்களை சரியாக நெறிப்படுத்தாது போனால் இவை ஐந்தும் மேய்ப்பான் இல்லாத பகக்களைப்போல வெறிகொண்டு திரியும். ஐம்புலப் பகக்களை மேய்ப்பதற்குரிய ஞானம் கிடைத்து வெறியும் அடங்கினால் இந்த ஐந்து பகக்கஞும் பேரின்பமாகிய ஞானப் பாலைப் பொழியும். கள்ளப் புலன்களாகவும் வஞ்சப் புலன்களாகவும் இருந்து ஐம்புலன்களும் ஞான விளக்குகளாக மாறிவிடும்.

பார்ப்பான் அகத்திலே பாற்பச ஐந்துண்டு
மேய்ப்பாரும் இன்றி வெறித்துத் திரிவன
மேய்ப்பாரும் உண்டாயும் வெறியும் அடங்கினால்
பார்ப்பான் பச ஐந்தும் பாலாச் சொரியுமே.

என்ற திருமந்திரப் பாடல் மேற்கூறிய உண்மைகளை விளக்கி நிற்கிறது.

பேதைகள் உலகியல் இன் பங்களில் ஆசையை வைப்பார்கள். ஆனால் ஞானிகள் நிலையில்லாத பொருட்களில் பற்று வைப்பதைத் தவிர்த்து நிலையான பரம்பொருளிடத்தில் பற்றை வைத்தார்கள். நிலையான இன்பத்தைத் தரக்கூடிய இறைவன் மேல் வைக்கும் பற்றே நிலையான பற்று என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். உலகப் பற்றுக்களை விடுவதற்கு இறைவனைப் பற்றிப் பிடிப்பது ஒன்றே வழி என்பதை “பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு” என்றே தமிழ் மறையாகிய திருக்குறளும் கூறுகிறது. செல்வம், உடல், இளமை ஆகியவற்றில் நாம் நிறையப் பற்றுவைத்து வாழ்கிறோம். வயதிலே முதியவர்களைப் பார்த்து வயதிலே இளையவர்கள் கிழடு, பழக என நையாண்டி செய்வதும் உண்டு. “காவோலை விழக்குருத்தோலை சிரிக்கிறது” என நம்மவர்களிடம் ஒரு முதுமொழியும் உண்டு. இளமையிலே கரும்பு பிழிந்த சாறாக

திருமுறைச் செல்வம்

விரும்பிய பெண்ணுக்கு முதுமையிலே காஞ்சிரங்கொட்டை யாக பயனற்ற பொருளாக மாறிவிடும் பரிதாபகரமான நிலை ஏற்படும் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் தெளிவாக விளங்குகிறது.

விரும்புவர் முன்னென்னை மெல்லியன் மாதர்
கரும்பு தகர்த்துக் கடைக்கொண்ட நீர்போல்
அரும்பொத்த மென்முலை ஆயிமையார்க்குக்
கரும்பொத்துக் காஞ்சிரங் காயும் ஒத்தேனே.

அருள் இல்லாதவர் கருக்கு தெய்வ உலகத் தில்
இடமில்லாததுபோல பொருள் இல்லாதவர்களுக்கு இந்தப்
பூவுலகத்தில் இடமில்லை என்பதை வள்ளுவரின் திருக்குறள்
பல இடங்களில் விளக்குகிறது. பொருள் இல்லாதவரை எல்லோரும்
என்னி நகையாடுவார்கள். பொருள் உள்ளவர்களை அனைவரும்
போற்றித் துதிப்பார்கள். இல்லாரை எல்லோரும் என்னுவர்.
செல்வரை எல்லோரும் செய்வர் சிறப்பு. எனத் திருக்குறள் இதனை
விளக்குகிறது. புடைவை மானத்தைக் காக்க வல்லது போல
பொருளும் ஒருவருடைய மானத்தைக் காக்க வல்லதாகும்.
பொருள் இல்லாதவர்களை விட்டு உறவினர்கள் நன்பர்கள்
அனைவரும் விலகி விடுவார்கள். பொருளாதார வசதி
இல்லாதவர்களால் தானதருமங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது.
உலகியலில் அவர்கள் வெறும் நடைப்பினங்களாகவே
காணப்படுவார்கள். “பணமில்லாதவர்கள் பினம்” என்பதே
முதுமொழி ஆகும்.

புடைவை கிழிந்தது போயிற்று வாழ்க்கை
அடையப் பட்டார்களும் அன்பிலர் ஆனார்
கொடையில்லை கோளில்லை கொண்டாட்டம் இல்லை
நடையில்லை நாட்டில் இயங்குகின்றார் கட்கே

எனத் திருமந்திரம் பொருளில்லாதவனின் பரிதாபகரமான
நிலையைத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

இறைவன் வெளிப்படும் இடங்களில் ஒன்றாகச் சிவனடியார்
வழிபாட்டை பெரியபூராணம் குறிக்கிறது. தொண்டர்களின்
உள்ளத்தில் இறைவன் வீற்றிருப்பதால் அவர்களுடைய பெருமை
பேசுவதற்குப் பெரியது என்பதை “தொண்டர் தம்பெருமை பேசவும்
பெரிதே” என ஒளவையார் குறிப்பிடுகிறார். நடமாடும் கோயிலாகத்

திகழ்கின்ற சிவனடியார்களுக்குச் செய்யும் பணி படமாடும் கோயிலாகிய இறைவனுக்குச் செய்கின்ற பணிக்குச் சமனாகும் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது.

படமாடக் கோயில் பகவற் கொன்றீயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங்கு ஆகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன்று ஈயில்
படமாடக் கோயில் பகவற்கது ஆமே.

ஓவ்வொருவருடைய நாளாந்தச் செய்கையும் தெய்வீகத் துலாக் கோவில் நிறுக்கப்படுகிறது என்றே இந்து தர்மசாஸ்திர நூல்கள் கூறுகின்றன. உலகியல் சட்டங்களில் உள்ள ஓட்டைகளைப் பயன்படுத்தி பிரபஞ்சவாழில் நாம் செய்கின்ற தவறுகளில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் தெய்வைநீதிக்கு யாரும் தப்ப முடியாது. பெரிய கங்காணியாக இருக்கின்ற இறைவன் உலகில் நடைபெறும் சகலசெயற்பாடுகளையும் நாளாந்தம் அவதானித்துக் கொண்டே இருக்கிறான். இறைவனின் சர்வவியாபகத்தை உணராதவர்கள் களவுகள் பல செய்வார்கள். எல்லாப் பொருட்களிலும் இறையருள் கலந்திருப்பதை உணர்ந்தவர்கள் களவைத் தவிர்த்து நடப்பார்கள்.

கண்காணி யில்லென்று கள்ளாம் பல செய்வார்
கண்காணி யில்லா மிடமில்லை காணுங்கால்
கண்காணி யாகக் கலந்தெங்கு நின்றானைக்
கண்காணி கண்டார் களவொழிந் தாரே.

என்ற திருமந்திரப் பாடல் இறைவனின் பெருமையையும் வியாபகத்தையும் சிறப்பாக எடுத்து விளக்குகிறது.

திருமந்திரத்தில் அரசியல் கருத்துக்கள் பல கூறப்பட்டுள்ளன. நாட்டை ஆளும் அரசனுக்குக் கல்வி அறிவு மிகவும் அவசியம் என்பது தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கல்வி அறிவில்லாத அரசனை திருமூலர் யமனுக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார். கல்வி அறிவில்லாதவனை யமனுக்கு ஒப்பிட்ட திருமூலர் அடுத்த வரியில் யமனிலும் மோசமானவனாக அவனைக் குறிப்பிடுகிறார். அரசன் அறத்துக்கு மாறாகவும் செயற்படுவான். ஆனால் யமன் தர்மம் தவறி என்றுமே செயற்படமாட்டான்.

கல்லா அரசனும் காலனும் நேரொப்பர்
 கல்லா அரசனிற் காலன் மிகநல்லன்
 கல்லா அரசன் அறம் ஓரான் கொல் என்பான்
 நல்லாரைக் காலன் நனுக நில்லானே

எனத் திருமந்திரம் இதனைச் செப்புகிறது. தமிழ் மறையாகிய திருக்குறள் போல தமிழ் மந்திரமாகிய திருமந்திரத்திலும் வாழ்வியற் கருத்துக்கள் பல காணப்படுகின்றன. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு வழிகாட்டும் ஞானத் திருநாலாகத் திருமந்திரம் காணப்படுகிறது.

கரும்பை ஒரு ஆண்டு முழுவதும் உழைத்துப் பயிரிட வேண்டும். அங்ஙனம் வளர்த்து வெட்டிய கரும்பை ஆட்டி, சாறு எடுத்து சர்க்கரைக் கட்டியைப் பெற்றபின் சாறு நீக்கிய சக்கையை எரிக்கின்றபோது “என் கரும்பு எரிகின்றதே” என்று யாரும் வருந்த மாட்டார்கள். அது போல் கரும்பனைய இந்த உடம்பை வருத்தி உடம்பாலாகிய சிவபோகத்தைப் பெற்றுவிட்ட பெரியோர் உடம்பு நீங்குவது பற்றி வருந்துவதில்லை

ஒரு நால் ஆயிரம் மணிகளைக் கோத்து வைத்திருக்கின்றது. ஆயிரம் மணிகளையும் அசைக்க வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு மணியாகப் பிடித்து அுசைப்பது அறிவுடைமையாகாது. ஆயிரம் மணிகளுக்குள்ளும் ஊடுருவி நிற்கும் நூலைப் பிடித்து அசைத்தால் ஆயிரம் மணிகளும் தாமே அசையும். அதுபோல் எல்லா உயிர்களுக்குள்ளும் உயிருக்குயிராய் ஊடுருவி நிற்கும் இறைவனை வாழ்த்தினால் எல்லா உயிர்களும் வாழும்.

பிறர் குற்றத்தை மன்னித்து விடுவது மனிதத் தன்மை. மறந்து விடுவது தெய்வத்தன்மை. படிப்பாலும் பணத்தாலும் கடவுளைக் காணமுடியாது, பக்தியினால்தான் கடவுளைக்காண முடியும். தனக்குள்ளே கடவுள் இருக்கத் தரணியெங்கும் சிலர் கடவுளைத் தேடுகிறார்கள். எந்த நேரம் இறைவனுடைய திருநாமம் நினைக்கப்பட்டதோ, அது நம்முடைய நேரம். எது தருமத்தில் செலவழிந்ததோ, அது நம்முடையது.

- வாரியார் வாக்கு

10. திருமந்திரம் காட்டும் தத்துவம்

மனிதன் முழுமனிதனாக வாழ்வதற்கு உடற்பலம், மனோபலம், ஆத்மபலம் ஆகிய மூன்றும் அவசியம் ஆகும். தீயனவற்றை விலக்கி நல்லனவற்றைச் செய்து வாழ்தலே சமய வாழ்வு ஆகும். இந்துசமயத் திருநூல்கள் அனைத்தும் மனிதன் விலங்கியல்லை விடுத்து தெய்வீக நிலைக்கு உயர்வதற்கு வழிகாட்டுகின்றன. மகாஞானிகளாகவும் உள் ஞானர்வு உடையவர்களாகவும் தெய்வ அருள் பெற்றவர்களாகவும் வாழ்ந்த அருளாளர்களின் அனுபூதி வாசகங்களே பன்னிரு திருமுறைகள் ஆகும். இறை அனுபவத்தை ஒவ்வொரு மனிதனும் பெறுவதற்கு வழிகாட்டும் ஞானத் திருநூல்களாக திருமுறைகள் திகழ்கின்றன. சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டில் காரணம் காமிகம், வீரம், சித்தம், வாதுளம், காலோத்தரம், கப்பிரபேதம், மகுடம், வியாயளம் ஆகிய ஒன்பது ஆகமங்களின் சாரமாக தமிழ் மந்திரமாகிய திருமந்திரம் காணப்படுகிறது. வேதப்பொருளும் சிவாகமசாரமும் ஒருங்கே சேர்ந்து உருவாக்கப் பட்ட அருமைத் திருநூல் திருமந்திரம் ஆகும். தோத்திரத்திற்குத் திருவாசகம் சாத்திரத்திற்குத் திருமந்திரம் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு ஆகும்.

இறையருளை நிறைவாகப் பெற்ற மகாஞானிகளின் வாயில் இருந்து வந்த வார்த்தைகள் அனைத்தும் ஆப்த வாக்கியங்களாக, மந்திரங்களாக போற்றப்படும் என்பதை

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளர்ந்த

மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப

எனத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. மந்திரம் நினைப்பவரைக் காக்கும்தன்மை உடையது ஆகும். மனத்தை உயர்த்தி மனிதரைத் தேவராக்குவதுடன் உயிர்க்குயிராய் உள்ள இறைவனை ஒளிப்பொருளாகக் காட்ட வல்லதும் மந்திரம் ஆகும். திருமந்திரம் தமிழில் உள்ள ஒப்பற் சாத்திர நூலாக இருப்ப தோடு முத்திக்கு வழிகாட்டும் பெருஞானக் களஞ்சியமாகவும் உள்ளது. வெளிமுகமாகச் செல்லும் ஆன்மாவை உள்முகப் படுத்தி அங்கே இன்பஹாற்றைக் காண்பதற்கு இறையின்பத்தை உணர்வதற்குத் திருமந்திரம் வழிகாட்டுகிறது.

சித்த புருஷர்களில் மூலவராகத் திருமூலர் காட்டப்படுகிறார். “மூலன் மரபில் வந்த வித்தகச் சித்தர் கணமே” எனத் தாயுமான சுவாமிகள் இதனைக் குறிப்பிடுகிறார். தமிழில் சித்து என்ற சொல் “அருள் விளையாட்டு” என்று பொருள்படும். சித்தர்களுடைய அருள்விளையாட்டுக்களை மறைஞானம் என்றும் அழைப்பார். சமயம் என்ற எல்லைக்குள் நின்று சிவனைப் பாடிய பக்தர்கள் சைவர் எனப்பட்டனர். சிவனைத் சித்தனாகக் கொண்டு சமயச் சார்பற்ற நிலையில் பாடிய யோகியர் சித்தர்கள் எனப்பட்டனர். அருவாக உலகெங்கும் விரிந்துள்ள உயிரில் இறைவனைச் சித்தர்கள் கண்டார்கள். “உள்ளாம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பாலயம்” என்பது சித்த புருஷர்களின் கோட்பாடாகும். சித்தர்கள் மருத்துவம், வானியியல், மாந்திரிகம், இரசவாதம் முதலிய பல துறைகளில் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார்கள். அறிவியல்பு குறியீட்டு எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்படுவன போல சித்தர் இலக்கியங்களில் மந்திர எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சித்தர்கள் கிடைக்கின்ற இலைகளையும், வேர்களையும் பயன்படுத்தி மருத்துவம் செய்தனர். சித்தர்கள் கண்ட வைத்தியம் சித்த வைத்தியம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தேரையர் என்ற சித்தர் நீர்க்குறி சாஸ்திரம் என்ற நூலை எழுதினார். சலத்தைப் பரிசோதனை செய்து மருத்துவம் செய்யும்முறை இங்கே விளக்கப்பட்டுள்ளது. திருமூலருடைய மாணவர் பரம்பரையில் வந்த போகர் என்பவர் மூலிகைச் செடிகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக ரோமாபுரி வரை சென்றார் என வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

பதினான்கு அறிவு நூல்கள் (மெய்கண்ட சாத்திரங்கள்) எனப் போற்றப்படும். தற்காலம் நம்மிடம் இருக்கும் நூல்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னாரே தமிழ் நாட்டில் அறிவுநூலாக (சாத்திரமாக) திகழ்ந்தது திருமந்திரமே ஆகும். பதினான்கு அறிவுநூல்களில் திருவுந்தியாரும் திருக்களிற்றுப்படியாரும் திருமந்திரத்தின் வழிவந்தவை எனக் கூறப்படுகிறது. இவ்விரண்டு நூல்களில் உள்ள கருத்துக்களும் வாக்கியங்களும் திருமந்திரத்தை ஒட்டியே அமைந்து கிடக்கின்றன. திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார் ஆசிரியர்கள் திருமூலர் ஞானபரம்பரையில் வந்த ஒருவரால் உபதேசம் பெற்றவர் என்றே கூறப்படுகிறது. திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ள மெளன் மடம் மூலர் மரபில் வந்த ஒருவரால் ஏற்பட்டது ஆகும்.

திருமந்திரம் சிவனையே முழுமுதற் தெய்வமாகக் காட்டுகிறது. சிவனுக்கு ஒப்பான தெய்வம் வேறு எதுவும் இல்லை என்பதே தவயோகியின் கருத்தாகும். சகல புவனங்களையும், அண்டங்களையும் கடந்து ஒளிமயமாகச் சதாபிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பது சிவவடிவமே ஆகும். புனிதமானவர்களுடைய இதயத் தாமரையிலே வீற்றிருந்து அருள்புரியும் வடிவம் இதுவே ஆகும் என்பதனை பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது:

சிவனோடொக்குந் தெய்வந் தேடினும் இல்லை
அவனோடொப்பர் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவனச் சடை முடித் தாமரையானே.

வேதத்தின் அந்தத்தில் இருக்கின்ற உபநிடதங்கள் வேதாந்த தத்துவத்திற்கு மூலமாக இருப்பதுபோல சிவாகமங்களின் அந்தத்தில் இருக்கின்ற ஞானபாதம் சைவசித்தாந்த தத்துவத்திற்கு மூலமாகக் காணப்படுகிறது. சிவாகமக் கருத்துக்களை தெளிவபடுத்தி எழுந்த நூலாகிய திருமந்திரத்திற் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள் செறிந்து காணப்படுகின்றன. சைவசித்தாந்தம் என்ற சொற்றொடர் முதன்முதலிற் திருமந்திரத்திலேயே கையாளப் படுகிறது. “தற்பரங் கண்டுளோர் சைவசித்தாந்தரே” எனத் திருமந்திரம் இதனைக் குறிப்பிடுகிறது. சைவசித்தாந்த தத்துவம் பதி, பசு, பாசம் ஆகிய மூன்று பொருட்களையும் உள்பொருள் எனக் கூறுகிறது. பதி என்பது இறைவனையும், பசு என்பது ஆன்மாக்களையும், பாசம் ன்பது ஆன்மாக்களைச் சுட்டி நிற்கும் தளையையும் குறிப்பிடுகிறது. பதி யாகிய இறைவன் கருணையோடு ஆன்மாக்களை அணுகும்போது ஆன்மாக்களைப் பிணித்துள்ள தளை தானாகவே நீங்கிலிடும். ஆன்மாக்களும் மயங்கி நிற்காமல் மயக்கம் நீங்கி இறைவனை உணரும் என்பதனைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது:

பதி பசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றில்
பதியினைப் போல் பசு பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றனுகாப் பசு பாசம்
பதியனுகில் பசு பாசம் நில்லாவே.

திருமந்திரம் தத்துவ நூலாகவும், யோக நூலாகவும், வைத்திய

நூலாகவும் திகழ்வதோடு மாத்திரமல்லாது பஞ்சபூதங்களின் நுட்பங்களை விளக்கும் சிறந்த அறிவியல் நூலாகவும் திகழ்கிறது. இரசாயனம், பெளதிகம், வானசாஸ்திரம் ஆகிய எல்லாத் துறைகளையும் திருமந்திரம் விளக்குகிறது. திருமூலர் சாதாரண மனித அறிவின் எல்லைக்குள்ளும் அதற்கு அப்பாலும் விரிந்து பரந்து நிற்கிற தத்துவங்களையெல்லாம் மெய்யணர்வினாற் கண்டு பேசுகின்ற மகாஞானியாகத் திகழ்ந்தார். தெரிந்ததில் இருந்து தெரியாததை விளக்க வேண்டும் என்ற உளவியல் தத்துவத்திற்கு அமைய, அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட விடயங்களை விளக்குவதற்கு அறிவுக்குப் புலனாகின்ற உண்மைகளை உதாரணம் காட்டுவார். சூரிய காந்தக் கல்லுப்போல இருக்கின்ற குவிவுவில்லை சூரியனுடைய கதிர்களை இழுத்து வைத்திருக்கக்கூடிய சக்தி வாய்ந்ததாகும். சூரிய காந்தக் கல்லின் கீழ்ப் பஞ்சை வைத்துச் சூரியனுடைய கதிரை அந்தக் கண்ணாடியின் ஊடாகச் செலுத்தினால் பஞ்ச தீப்பற்றிக் கொள்ளும். இவ்வாறு ஆன்மாவில் இறைவனின் திருவருட் சக்தி படிந்தால் ஆன்மாவைப் பீடித்திருக்கும் மும்மல அழுக்கு நீங்கிவிடும். ஆன்மாவின் பக்குவநிலைக்கு ஏற்ப இறைவனே குருவாக வந்து ஞானத்தை வழங்குகிறான் என்பதே சைவசித்தாந்திகளின் கொள்கை ஆகும். குருவைச் சூரியனுக்கும், குருவருளைச் சூரியனுடைய கதிருக்கும், ஆன்மாவைச் சூரியகாந்தக் கல்லுக்கும் மும்மல அழுக்கைப் பஞ்சக்கும் உவமைகாட்டி விளக்கும் பாடலாக பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் காணப்படுகிறது:

சூரியகாந்தமும் குழ்பஞ்சம் போலவே
சூரிய காந்தம் குழ்பஞ்சைச் சுட்டிடா
சூரியன் சந்தியிற் சுடுமாறு போல்
சூரியன் தோற்றமுன் அற்ற மலங்களே.

உடம்பை உறுதியாக வைத்திருப்பதற்கான பயிற்சிகளில் யோகப் பயிற்சியும் ஒன்றாகும். யோக புருஷராகிய திருமூலர் தாம் யோகப் பயிற்சியினால் அடைந்த பலன்களைத் தமிழ் மந்திரமாகிய திருமந்திரத்திலே தந்துள்ளார். அழிந்து போகின்ற உடம்பை உயிர் இருக்கும் வரை ஆரோக்கியத் தோடும் உறுதியோடும் இயங்கும்படி பாதுகாக்கிற பயிற்சிக்குக் காயசித்தி உபாயம் என்ற பெயர் வழங்கப்படுகிறது. அண்ட சராசரம் எல்லாம்

வியாபித் திருக்கின்ற பரம்பொருளாகிய இறைவனை இந்தப் பிண்டமாகிய உடம்பின் உள்ளே காணலாம் எனத் திருமந்திரம் கூறுகிறது. கோயிலைப் பரிசுத்தமாகவும் புளித்மாகவும் பாதுகாப்பது போல இந்த உடம்பையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது:

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்தேன்
உடம்பினுக்குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டானென்று
உடம்பினை யானிருந்து ஓம்புகின்றேனே

உடம்பு என்பது ஒரு ஆலயம் உள்ளம் என்பது ஆலயத்திற்குள் உள்ள கர்ப்பக்கிருக்கத்துள் இறைவன் வந்து வீற்றிருக்கிறான். பஞ்சேந்திரியங்கள் இந்த உடம்பாகிய கோயிலுக்கு ஏற்றிய ஜந்து விளக்குகள் ஆகும். ஞானம் பெற்றவனுக்கு ஜந்து புலன்களும் அணையாத விளக்குகள் ஆகும். ஞானம் பெற்றாதவர்களுக்கு அவை கள்ளப்புலன்களாகும் ஞானம் பெற்றவர்களுக்கு அவையே சிவலிங்கத்தைக் காட்டும் அணையாத விளக்குகளாகும். சீர்த்தைக் கோயிலாக்கி அதற்குள்ளே பூசைக்குரிய ஸ்தானங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. குருமுகமாகத் தெரிந்து கொண்டு செய்ய வேண்டிய ஆத்மார்த்த பூஜையின் இரகசியத்தைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது:

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பாலயம்
வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய் கோபுரவாசல்
தெள்ளத் தெளிர்ந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே

குருவருளின்றித் திருவருள் இல்லை என்றே சைவசித்தாந்தம் கூறுகிறது. ஆத்ம ஞானம் தானாக விளங்காது அதை விளங்க வைக்க குருவின் துணைதேவை. அறியாமை என்ற இருளினால் ஒளிமழுங்கிய கண்களை ஞானம் என்கிற துலக்கு மாற்றல் வாய்ந்த கருவியால் திறக்கவல்ல திறமையாளன் எவனோ அவனே குருவென உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன. சச்சிதானாந்தப் பொருள் ஒருவனுடைய குரு என்னும் மேனியின் மூலமாக இயங்கி மந்திரோபதேசம் செய்கிறது. ஆதலால் தன் குருவையே

திருமுறைச் செல்வம்

சச்சிதானந்தமாக கருதுபவன் தான் முன்னேற்றம் அடைகிறான். குரியனின் ஒளி இல்லாமல் குரிய காந்தக் கல்லில் நெருப்புத்தோன்ற முடியாததுபோல அருள்வடிவமாகிய குருவின் துணை இல்லாமல் ஆன்மாக்களுக்கு உண்மை ஞானம் தோன்றாது என்பதை

ஞானமிவனொழிய நண்ணியிடும் நற்கலனல்
பானு வொழியப்படின்

என்ற திருவருப்பயன் விளக்குகிறது. மூவகை ஆன்மாக்களில் சகலருக்கு இறைவன் குருவடிவாக வந்து ஆட்கொள்வான் என்றே சைவசித்தாந்தம் கூறுகிறது. குருவின் உருவத்தில் வந்து நமக்குத் திருவருள் புரிகின்ற இறைவனின் திருமேனியைத் தரிசிப்பதே ஞானத்துக்கு வேண்டி ஆரம்பப் பயிற்சியாகும். குருவின் திருநாமத்தைச் செப்புவது, குருவின் திருவாய் மொழிகளைச் செவியில் கேட்பது, அவருடைய திருஉருவத்தைச் சதா தியானிப்பது ஆகிய எல்லாம் மெஞ்ஞானம் பெறுவதற்கு உரிய வழிகளாகும் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது:

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருஉரு சிந்தித்தல் தானே.

பிறப்பிலே கலந்து உயிரை ஆட்டி வருகிற கர்மபலனை சைவசித்தாந்தம் சங்சிதம், பிரார்ப்தம், ஆகாமியம் என மூன்றாக வகுத்துக் கூறும். முற்பிறவிகளில் செய்த வினைகளின் பயன்கள் சேர்ந்து தங்கியுள்ள குவியல் சங்சிதம் என்றும், இக்குவியலில் இருந்து இப்பிறவியில் அனுபவிப்பதற்கு என்று முனைந்து நிற்கும் பகுதி பிரார்ப்தம் என்றும் அழைப்பார். இறைவனுடைய திருவருளை நாடிப்பெற்ற ஆன்ம ஞானத்தைத் தேடிக் கண்டால் சங்சித வினை, ஆகாமிய வினை ஆகிய இரண்டும் நீங்கிவிடும். இறைவன் அருளை நாடினால் ஆன்மஞானம் கிடைத்துவிடும். மேற்கூறிய உண்மைகளை பின்வரும் திருமந்திரம் தெளிவாக விளக்குகிறது:

தன்னை அறிந்திடும் தத்துவ ஞானிகள்
முன்னை வினையின் முடிச்சை அவிழ்ப்பார்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள்
சென்னியில் வைத்த சிவனருளாலே.

திருமந்திரம் ஒழுக்கத்தை உபதேசிப்பதோடு ஆன்மாட்டத் துக்கும், ஞானத்தோடு இணைந்த பக்தி வாழ்க்கைக்கும் வேண்டிய பயிற்சியைத் தருகிற நூலாக அமைந்துள்ளது. திருமூலர் இறையருளால் தாமே அனுபவித்து உணர்ந்த விடயங்களை நூலின் பொருளாக்கி அமைத்துள்ளார். எனவே திருமந்திரத்தை “அனுபவ ஞானத் திருநூல் எனப் பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

திருமந்திரத்தில் சூனிய சம்பாஷணை என்ற பகுதியில் மறைஞானக் கருத்துகள் பல காணப்படுகின்றன. குழு உக்குறிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் மறையைச் சித்தர்களே அறிமுகம் செய்தார்கள். சாதாரண நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு எளிமையான தோற்றும் அளிக்கும் சொற்களால் ஆழந்த பொருளைப் பொதித்து வைத்துப் பாடுவர்களே சித்தர்கள் ஆவார்கள். இதனை ஏழாற்றும் எளிமை எனக் குறிக்கலாம். திருமந்திரத்திலும் இப்படியான சொற்களைப் பயன்படுத்திப் பாடப்பெற்ற பாடல்கள் பல உண்டு. அஞ்ஞான இருள் படர்ந்த இந்த உடம்பின் ஒரு மூலையிலே திருவருள் ஆகிய குமரி இருக்கிறாள் மலங்களால் பீடிக்கப்பட்ட ஆன்மாவுடன் கூடுவதற்கு திருவருள் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்நோக்கி காத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. மலங்களை நீக்கி திருவருள் சக்தியை ஆன்மாவில் படியச் செய்து ஆன்மாவைத் திருவருள் தனவசப்படுத்துகிறது என்ற உண்மையை பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது:

இருட்டறை மூலையில் இருந்த குமரி
குருட்டுக் கிழவனைக் கூடல் குறித்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம் பல காட்டி
மருட்டி அவனை மணம் புரிந்தாளே.

சிற்பி ஒருவனின் கைத்திறனினால் செய்யப்பட்ட யானையின் உருவம் மரத்தை மறைத்து யானையைக் காட்டுகிறது. மரம்தான் என நினைப்பவனுக்கு யானையின் உருவம் தெரியாது யானையை காண்பவனுக்கு மரம் தெரியாது. இவ்வாறு இறைவனின் வியாபகத்தை அனைத்துப் பொருள்களிலும் கண்டவர்களுக்குப் பஞ்சபூதங்கள் நிலையில்லாத பொருள் என்பது தெளிவாகத் தெரியும். ஆனால் பிரபஞ்ச மயக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இறைவனின் சர்வவியாபகம் விளங்காது.

திருமுறைச் செல்வம்

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதற்புதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற்புதமே.

வினைப்போகம் நம்மை அழுத்தும்வரை இறை சிந்தனை நமக்கு ஏற்படாது. இறைவனுடைய திருவருள் இல்லாமல் அவனை நாம் வணங்கவும் முடியாது என்பதை “அவனருளாலே அவன் தான் வணங்கி” என மணிவார்த்தையாகிய திருவாசகம் குறிப்பிடுகிறது. நம்மைப் பீடித்திருக்கின்ற வினையின் தாக்கம் குறைய வேண்டுமானால் சிவனுடைய நாமத்தை நாம் நாள்தோறும் உச்சரிக்க வேண்டும். சிவநாமத்தைத் தொடர்ந்து கூறினால் நமது தீவினைகள் முற்றாக நீங்கிலிடுவதுடன் சிவகதியும் நமக்குக் கிடைத்துவிடும். சிவவனைக்கம் தரித்திரம், துக்கம் ஆகியவற்றை நீக்குவதோடு சகல செல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வை நமக்குத்தரும். சிவஞான முத்தியும் பரகதியும் கிடைப்பதற்கு வழிசெய்யும். மூவாயிரம் பாடல்களுக்கும் முடியாக இருப்பதுபோல அமைந்திருக்கும் இந்தத் திருமந்திரப் பாடல் மானிடர்களாகிய நாம் அனைவரும் சிவகதி அடைவதற்கு வழிகாட்டும் மந்திரப் பாடலாகவே காணப்படுகிறது.

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே.

மனிதர்களில் மூன்று பிரிவுகள் உண்டு. மனிதரில் விலங்கு, மனிதரில் மனிதர். மனிதரில் தேவர்; ஆசையுள்ளம் படைத்தவன் விலங்கு. அன்புள்ளம் படைத்தவன் மனிதன். அருள் உள்ளம் படைத்தவன் தேவர். தேவன் என்ற சொல்லுக்கு ஒளியுடையவன் என்பது பொருள். தீவ்ய என்ற பகுதியடியாகத் தேவன் என்ற சொல் பிறந்தது. தனக்கென்று வாழ்கின்றவன் விலங்கு. பாதி தனக்காகவும் பாதி பிறருக்காகவும் வாழ்கின்றவன் மனிதன். பிறருக்கென்று வாழ்கின்றவன் தேவன். ஆசை வாழ்க்கை இருள் குழிந்தது. அன்பு வாழ்க்கை இன்பமயமானது. அருள் வாழ்க்கை ஒளிமயமானது. திருவள்ளுவர் மனிதரில் தேவர். அதனால் அவரைத் திருவள்ளுவ தேவர் எனப் பெரியவர்கள் கூறுவார்கள். மற் றும் தெய் வப் புலவர் என் று திருவள்ளுவரையும் சேக்கிழாரையுமே குறிப்பிடுவது ஆன்றோர் மரபு.

- வாரியார் விருந்து

11. திருமந்திரம் காட்டும் சிவாலய வழிபாடும் சிவசின்னங்களின் பெருமையும்

ஆன்மாவைப் பீடித்திருக்கும் மலங்கள் நீங்கி ஆன்மா இறைவனை அடையச் சிவாலய வழிபாடும் தேவை என்றே இந்து சமயநூல்கள் கூறுகின்றன. மானிடப் பிறப்பின் உயர் இலட்சியம் பரம புருஷார்த்தமாகிய வீடுபேறே ஆகும். ஆலயங்கள் இறைவனின் திருவருள் சுரக்கும் இடங்கள் ஆகும். பகவின் குருதி எங்கும் பரந்தோடுகின்ற பாலானது அதன் மதியில் பக்குவமாகிச் சுரப்பது போல இறைவன் திருக்கோயில்களில் தெய்வ சாந்தித்தியத்துடன் நீக் கமற நிறைந் திருந் து திருவருளைப் புரிகின்றான். திருக்கோயில்களைத் தேடித் திரிந்து வணங்குபவர்களின் உள்ளத்தை இறைவன் கோயிலாகக் கொள்வான் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது:

நாடும் நகரமும் நல் திருக்கோயிலும்
தேடித் திரிந்து சிவபெருமான் என்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாக் கொள்வனே.

இல்லறத்தானுக்குரிய பஞ்ச மகாயக்ஞங்களில் தேவ
யக்ஞமும் ஓன்று என்றே இந்து தர்ம சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.
இறைவனுடைய சந்திதானத்தில் இடம்பெறும் அன்றாடப்
பூசைகளும் வருடாந்த விழாக்களும் ஒழுங்காக நடைபெறாவிட்டால்
வானம் வரண்டுவிடும், பூமியில் மழைபெய்யாது. தானிய
விளைச்சல்கள் எதுவும் ஏற்படாது. இதனை,

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு

எனத் தமிழ் மறையாகிய திருக்குறள் விளக் குகிறது. சிவாலயங்களில் நித்திய நெமித்தியக் கிரியைகளுக்கு முட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால் நாட்டிற்கும், மக்களுக்கும் பல தீமைகள் ஏற்படும். அரசனுக்குத் தீங்குகள் ஏற்படுவதோடு மழைவளமும் குறையத் திருட்டுக்களாம் நாட்டில் அதிகரிக்கும் எனத் தனது குருநாதராகிய திருந்திதேவர் தனக்கு எடுத்துரைத்தார் எனத் திருமூலர் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

முன்னவனார் கோயில் பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றும்
கண்ணங்களவு மிகுத்திடும் காசினி
என்னரும் நந்தி எடுத்துரைத்தானே.

புறச்சில சின்னங்களாகத் திருநீறும் உருத்திராக்கமும்
போற்றப்படுகிறது. “நீறில்லா நெற்றி பாழ்” என்பது
ஓனவைப்பாட்டியின் வாக்கும் ஆகும். விபூதியின் பெருமையை
பதின்மூன்று உபநிடதங்கள் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன.
“விபூதியைக் கைநழுவ விடாதே” என்பதே உபநிடத
மகாவாக்கியமும் ஆகும். இறைவனே பூசிக்கொள்ளும் உடலுக்கு
கவசமாகிய திருநீற்றைச் சிறிதும் தடையில்லாமல் நாமும் உடலில்
பூசி மகிழ்ந்தால் தீவினைகள் நீங்கும். மோட்ச இன்பம் கிடைக்கும்.
இறைவனது அழகிய திருவடிகளை அடையலாம் என்பதைப்
பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது:

கங்காளன் பூசும் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமல் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்காரமான திருவடி சேர்வாரே.

நடராசர் வடிவமே பஞ்சாட்சர வடிவமாகும். பஞ்சாட்சரத்தில்
தூல பஞ்சாட்சரம், சூக்கும பஞ்சாட்சரம், அதி சூக்கும பஞ்சாட்சரம்,
என்ற மூன்று பிரிவுகள் உண்டு. நமசிவாய என்னும் நகராதி
பஞ்சாட்சரத்தை ஓதினால் நல்வினைப் பயன்கள் உண்டாகும்.
இப்பஞ்சாட்சரத்தை செபித்து வந்தால் வலிய தீவினைகள் எல்லாம்
அடங்கிவிடும். “சி” என்னும் எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட
“சிவாயநம்” என்னும் பஞ்சாட்சரத்தை உணர்ந்து ஓதினால்
இறைவன் நேரடியாகக் கருணை புரிந்து அருள்செய்வான்.
பஞ்சாட்சர மந்திரங்களின் மகிழ்வையை பின்வரும் திருமந்திரப்
பாடல் எடுத்து இயம்புகிறது:

நம்முதல் ஓர் ஜந்தின் நாடும் கருமங்கள்
அம்முதல் ஜந்தில் அடங்கிய வல்வினை
சிம்முதல் உள்ளே தெளிய வல்லார்க்கட்குத்
தம்முதல் ஆகும் சதாசிவம் தானே.
பல சமயங்கள் பலவிதமாகக் கூறிய போதிலும் அவை

அனைத்தும் குறிப்பிடும் தெய்வம் ஒன்றே என்பதை திருமூலர் திருமந்திரத்திற் பல இடங்களில் வற்புறுத்துகிறார். நமசிவாய என்ற மூலமந்திரத்துக்கு உரிய மூர்த்தியியாகிய சிவபெருமானை நமச்சிவாயப்பழம் எனக் குறிப்பிடுகிறார். அந்தப் பழத்தைச் சுவைத்து உண்பவர்களுக்கு அது அளப்பரிய தித்திப்பைத் தரும். திருமூலர் தான் அனுபவித்த அனுபவத்தை அனைவரும் பெறவேண்டும் என்று விரும்புவதைப் பின்வரும் தமிழ் மந்திரப்பாடல் விளக்குகிறது:

ஓன்று கண்ணர் உலகுக்கொரு தெய்வமும்
ஓன்று கண்ணர் உலகுக்குயிர் ஆவதும்
நன்று கண்ணர் நல் நமசிவாயப் பழம்
தின்று கண்டேற்கிது தித்தித்தவாயே.

வாழ்க்கைக்கும் வேண்டிய பயிற்சியைத் தரும் நூலாக அமைந்துள்ளது. திருமூலர் தாமே அனுபவித்து உணர்ந்த விடயங்களை நூலின் பொருளாக அமைத்துள்ளார். எனவே திருமந்திரத்தை “அனுபவ ஞானத் திருநூல்” எனப் பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

வெறும் பேச்சு மதம் ஆகாது. கிளிகள் பேசலாம். இப்போதெல்லாம் எந்திரங்கள் பேசுகின்றன. ஆனால் துறவு வாழ்வை, ஆண்மீக வாழ்வை துன்பங்களை ஏற்கும் வாழ்வை, எல்லையற்ற அன்புமயமான வாழ்வை எனக்கு நீங்கள் காட்டுங்கள் பார்க்கலாம். இத்தகைய வாழ்க்கை தான் ஓர் ஆண்மீகவாதியை அடையாளம் காட்டும் இத்தகைய கருத்துக்களும் அவற்றை வாழ்ந்து காட்டிய உன்னதமான வரலாறுகளும் நம்நாட்டில் உள்ளன. இந்தக் கருவுலங்களை வெளியே கொண்டு வந்து ஏழை, பணக்காரர், உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்று இந்தியாவில் மட்டுமல்ல உலகத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரின் சொத்தாகும்படிச் செய்யாமல் இருப்பது ஆழ்ந்த பரிதாபத்திற்குரியது. நாம் செய்ய வேண்டிய மகத்தான கடமைகளில் இது ஒன்று. பிறருக்கு அதிகமாக உதவுகின்ற அளவிற்கு உங்களுக்கே நீங்கள் உதவி செய்து கொள்வதைக் காண்பிர்கள். நீங்கள் உங்கள் மதத்தை நேசிப்பது உண்மையானால், உங்கள் நாட்டை நேசிப்பது உண்மையானால் எழுந்து நின்று உங்கள் சாஸ்திரங்களில் முடங்கிக் கிடக்கின்ற கருவுலங்களை வெளியே கொண்டு வந்து அதற்கு உரிமையான வாரிக்களிடம் தரவேண்டும் என்ற ஒரே கருத்துடன் முனைந்து செயலாற்றுங்கள். இது தவிர்க்க முடியாத கடமையாகும்.

- சவாமி விவேகானந்தர் 1897ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் ஆற்றிய சொற்பொழி வ

12. ஜயாறு வாயால் அழை

பதினேராந் திருமுறை ஒரு தொகுப்பு நூலாகும். இத்தொகுப்பில் பனிரண்டு பேர் பாடிய நாற்பது பிரபந்தங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. திருவாலவாயுடையார் ஆகிய மதுரை சோமசுந்தரப் பெருமான் பாடியருளிய பாடலும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெறுவது இதன் சிறப்பம்சமாகும். பக்தி இயக்கத்தின் முன்னோடியாக இருந்தவரும், திருமுறை பாடியவர்களில் ஒரேயொரு பெண்மணி ஆகவும் திகழ்கின்ற காரைக்காலம்மையார் பாடியருளிய பாடல்களும் இத்தொகுப்பில் அடங்குகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றாகவும் பத்துப்பாட்டில் முதலாவது நூலாகவும் போற்றப்படுகின்ற திருமுருகாற்றுப்படையை அருளிய நக்கீர் பெருமானின் பாடல்களும் இத்திருமுறையில் வருகின்றன. உலகியல் வாழ்வை முற்றாகத் துறந்து பூரண துறவியாக வாழ்ந்த பட்டினத்தடிகளின் பாடல்களும் இத்திருமுறையில் வருகின்றன. இராஜராஜசோழனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க திருமுறைகளைத் தொகுத்த நம்பியாண்டார் நம்பியின் பாடல்களோடு அரசர்களாக இருந்த ஜயதிகள்காடவர்கோன், சேரமான் பெருமான் நாயனார் ஆகியோருடைய பாடல்களும், கல்லாடதேவர், கபிலதேவர், பரணதேவர், இளம்பெருமான் அடிகள், அதிராவடிகள் ஆகியோரின் பாடல்களும் பதினேராம் திருமுறையில் இடம்பெறுகின்றன. இவர்களில் காரைக்கால் அம்மையார், ஜயதிகள்காடவர்கோன், சேரமான்பெருமான் நாயனார் ஆகிய மூவரும் சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய பெரியபுராண அடியார்களில் அடங்குகிறார்கள்.

மதுரையில் கோயில் கொண் டருளி இருக்கும் சோமசுந்தரப்பெருமானின் ஆலயத்தில் இசைப்பணிபுரிந்துவந்த பாணபத்திரர் என்னும் அடியாருடைய வறுமையைப்போக்கி அருளுமாறு சேரமான்பெருமான் நாயனாருக்கு ஆலவாயான் எழுதிய கடிதமே திருமுகப்பாகரம் ஆகும். இப்பாடலில் முதல்நான்கு அடிகள் இதனைப் பாடியருளிய சிவபெருமானின் சிறப்பையும், அடுத்த நான்கு அடிகளும் இவரால் பாடப்பெறும் சேரமான் பெருமானின் சிறப்பையும், இறுதியில் உள்ள நான்குவரிகளும் பாணபத்திரின் சிறப்பையும் அவருக்கும் பொன்னளித்திடுமாறு கூறும் செய்தியையும் குறிப்பிடுகிறது.

சிவனை மறவாச் சிந்தையாளராகவும், பக்தி இயக்கத்தின்

முன்னொடியாகவும் காரைக்காலமையார் திகழ்ந்தார். இவர் சிவனுடைய உருவத் திருமேனியில் ஈடுபாடுகொண்டு அந்தத் திருஅழகின் சிறப்பைப் பல பாடல்களில் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியருளிய பாடல்கள் திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகம், முத்த திருப்பதி கம், திருவிரட்டை மணிமாலை, அற்புதத் திருவந்தாதி என்பன ஆகும். சிவவழிபாட்டில் ஈடுபாடுவதையும், சிவனடியார்களை ஆதுரிப்பதையும் இவர் தனது வாழ்க்கைப் பணியாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார். இவருடைய பிள்ளைத் திருநாமம் புனிதவதியார் ஆகும். பரமதத்தன் என்னும் வணிகப் பெருமகனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு வாழ்ந்த காலத்தில் அவன் இவரிடம் கண்ட தெய்வத் தன்மையைக் கருதி இவரைவிட்டு விலகி வேறோர் இடத்தில் மணம்செய்து பெற்ற பெண்பிள்ளைக்குப் புனிதவதியாரின் பெயரையே இட்டு வாழ்ந்தான். அம்மையாரின் உறவினர்கள் இவரை பரமதத்தனிடம் சேர்க்க முயன்றபோது அவன் தனது புதிய மனைவி பிள்ளை சகிதம் தானும் அம்மையாரை வணங்கியதுடன் வந்த உறவினர்களையும் வணங்கும்படி கூறினான்.

பரமதத்தனின் செய்கையைக் கண்டதும் காரைக்கால் அம்மையார் அவனுக்காகத் தாங்கிய இந்தப் பூதவுடலை நீக்கிப் பேய்யுவும் தருமாறு இறைவனிடம் வேண்டினார். காரைக்கால் அம்மையார் இவ்வாறு வேண்டி நின்றதை பெரியபுராணம் பின்வருமாறு சித்தரிக்கிறது.

அங்கிலன் குறித்த கொள்கை இது இனி இவனுக்காகத் தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப்பொதி கழித்திங் குன்பால் ஆங்கு நின் தாள்கள் போற்றும் பேய்வடிவு அடியேனுக்குப் பாங்குற வேண்டும் என்று பரமர்தாள் பரவி நின்றார்

அம்மையார் பேய்யுவும் பெற்று ஞானம் கைவரப் பெற்ற பின்பு பாடிய முதற்பதிகம் அற்புதத் திருவந்தாதி ஆகும். அம்மையார் தாம் பெற்ற மெய்யறிவினை உலகத்தாருக்கு இப்பாடலின் ஊடாக காட்டியுள்ளார். இறைவனின் அருட்கோலங்களையும் திருவருட் செயல்களையும் இப்பாடல்களில் விளக்குகிறார். இறைவனின் திருவடியே தஞ்சம் எனவும், அதுவே பிறவித் துன்பத்தை நீக்கும் எனவும் கூறி இறைவன் செய்த பெரும் செயல்களைத் தனது

பாடலிலே பாடுவார். பயன் எதுவும் கருதாது தாம் இறைவனை வணங்கி வந்ததாகவும் கூறுவார். இவருடைய பக்தி நிலையின் உயர்வைப் பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது:

இடர்களையா ரேனும் எமக்கிரங்கா ரேனும்
படரும் நெறிபணியா ரேனும் - சுடருருவில்
என்பறாக் கோலத் தெரியாடு மெம்மானார்க்
கன்பறா தென்னெஞ் சவர்க்கு.

சிவபெருமான் திருவாலங்காட்டில் பேய்கள் மத்தியில் அண்டமுற நிமிர்ந்தாடும் சிறப்பைத் திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகங்கள் விளக்கிக் கூறுகின்றன. இறைவனைப் போற்றினால் பிறவித் துயர் நீங்கும். இறைவனின் திருவடியின்பம் கிடைக்கும் என்பதையும் திருவைந்தெழுத்து மந்திரத்தின் சிறப்பையும் திருவிரட்டை மணிமாலை விளக்குகிறது.

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகப் போற்றப்படும் ஜெயாடிகள் காடவங்கோன் பல்லவ அரசராகிய பரமேஸ்வரவர்மன் எனச் செப்பேடுகள் குறிப்பிடுகின்றன. சிவபெருமானித்துப் பேரன்பு பூண்ட இவர் பரமேச்சர மங்கலம் எனப் பெயரிடப்பெற்ற ஊரில் சிவாலயம் அமைத்து அதற்கு வித்தியாவினித பல்லவனிச்சரம் எனப் பெயரிட்டார். பரமேச்சர மங்கலம் என்னும் ஊரை அந்தணர்களுக்கும் கோயிற் காரியம் செய்வோருக்கும் வழங்கினார். இவர் தமது மைந்தன் நரசிங்கவர் மனிடம் அரசியலை ஒப்படைத்துவிட்டு சிவாலய யாத்திரை செய்யப் புறப்பட்டார். ஒவ்வொரு தலத்திலும் ஒவ்வொரு வெண்பா பாடி வந்தார். சிதம்பரத்தில் நீண்டகாலம் தங்கியிருந்து நடராஜப் பெருமானை வணங்கினார். ஜெயாடிகள் காடவர்கோன் ஆட்சிச் சிறப்பை “வெய்ய கலியும் பகையும் மிகையொழியும் வகை அடக்கி அரசளிப்பார்” எனப் பெரிய புராணம் போற்றுகிறது.

இருபத்து நான்கு வெண்பாக்களைக் கொண்ட ஷேத்திரத் திருவெண்பாப் பாடல்கள் இருபத்திரண்டு தலங்கள் மீது பாடப்பெற்றுள்ளன. பாராஞும் பெருமையிலும் பார்க்க பரம சிவனுக்குத் தொண்டனாய் ஒடு ஏந்தி இரந்து உண்பது சிறப்பானது எனக் கூறுவார். இவரை நெற்றிக் கண்ணுடைய சிவனுக்கு

உப்பாக கல்வெட்டு ஒன்று கூறுகிறது. இவர் சிவன் கோயில்கள் தோறும் ஓவ்வொரு வெண்பா பாடினார் என நம்பியாண்டார் நம்பிகள் குறிப்பிடுகிறார். இவர் திருக்கோயில்களில் வேதம் ஓதவும் திருமுறைகள் ஓதவும் நில மானியம் வழங்கினார் என்றும் கூறப்படுகிறது.

முதுமையும் நோயும் வந்து உடம்பை நலிவு செய்யும் முன்பே இளமை நலத்தோடு இருக்கும் போதே இறைவழிபாடு செய்தல் வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவார். திருவையாற்றுப் பெருமானை வாழ்த்தி வணங்க வேண்டும் என்று நெஞ்சுக்குக் கட்டளை இடுகிறார்.

குந்தி நடந்து குனிந்தொருகை கோலுான்றி
நொந்திருமி ஓங்கி நுரைத்தேறி - வந்துந்தி
ஜயாறு வாயாறு பாயாமுன் நெஞ்சுமே
ஜயாறு வாயால் அழை.

சேரநாட்டில் திருவஞ்சைக்களம் என்னும் தலத்தில் பெருமாக கோதையார் என்னும் திருநாமத்தோடு சிவப்பணிபுரிந்த அரசகுலத்தைச் சேர்ந்தவரே சேரமான் பெருமாள் ஆவார். உவர்மண் பூத்த உடம்பினரான சலவைத்தொழிலாளி ஒருவனை திருநீறுபூசிய அடியவளைனக் கண்டு வீற்றுத் தொழிலாளி ஒடுங்கி நின்றான். உம் முடைய வேடம் திருநீற் றையும் சிவனடியாரையும் நினைப்பித்தது ஆகையால் நீர் வருந்த வேண்டியதில்லை என அரசர் கூறுவதை

அடிச்சேரன் அடியேன் என்னும் திருநீற்றின்
வாரவேடம் நினைப்பித்தீர் வருந்தாது ஏகும்

எனப் பெரியபூராணம் சித்திரிக்கிறது. சேக்கிழார் காட்டும் அரசர்கள் அரச பணியில் நின்றாலும் பக்தர்களாக இருந்தார்கள். பக்தர்கள் நாட்டை ஆட்சி செய்த காலத்தில் சைவநீதி அங்கே மிளிர்ந்தது. சேரமான் பெருமாள் நாயனார் நாளாந்தம் சிவபூசை செய்யும் வழமை உடையவராகத் திகழ்ந்தார். இவருடைய பூசையின் முடிவில் நடராசரின் திருச்சிலம்போசை கேட்பது வழக்கம் ஆகும்.

திருமுறைச் செல்வம்

சிலம்போசை கேட்கத் தாமதித்த காரணத்தினால் ஆடவல்லானாகிய நடராஜன் மீது பொன்வண்ணத் தந்தாதி பாடினார். திருவாரூரில் மும்மாணிக்கோவை என்னும் பிரபந்தத்தை பாடினார். சேரமான் பெருமாள் சுந்தரரின் நண்பராகினார். இவர் திருக்கைலாயம் சென்று ஞான உலா என்னும் பிரபந்தம் பாடித் துதித்தார்.

பொன் வண்ணத்தந்தாதி நூறு பாடல்களை உடையது. இவருடைய பாடல்களில் இவரின் சிவபக்தி தெளிவாகத் தெரிகிறது. திருத்தொண்டில் இவருக்கிருந்த ஈடுபாட்டை இவருடைய பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

சிந்தனை செய்ய மனம் அமைத்தேன் செப்ப நா அமைத்தேன் வந்தனை செய்யத் தலையமைத்தேன் தொழுக்கையமைத்தேன் பந்தனை செய்வதற்கு அன்பமைத்தேன் மெய் அரும்பவைத்தேன் வெந்த வெண்ணீறனி ஈசற்கு இவையான் விதித்தனனே.

உலகத்தில் கொடுப்பவனின் நிலையிலேயே நீ எப்போதும் நில். ஒவ்வொன்றையும் கொடுத்துவிடு பிரதிபலனாக ஒன்றையும் எதிர்பாராதே. அன்பைக்கொடு, உதவியைக் கொடு, பணியைக் கொடு. உன்னால் இயன்றளவு சிறிதாவது கொடு, ஆனால் அதன் பொருட்டு விலைபேசுவதை ஒழித் து விடு நிபந்தனைகளை ஏற்படுத்தாதே. நம்மீது நிபந்தனை ஏதும் சுமத்தாமல் இறைவன் நமக்குக் கொடுப்பதைப் போல் நமது தாராள குணத்தால் நாமும் கொடுப்போமாக தன்னுடைய சொந்த சுகவசதிகளை மட்டும் கவனித்துக் கொண்டு சோம்பல் வாழ்க்கை வாழும் சுயநலக் காரனுக்கு நரகத்தில்கூட இடம் கிடைக்காது.

பகை பொறாமை ஆகியவற்றை நீ வெளியிட்டால் வட்டியும் முதலுமாக மீண்டும் உன்னிடமே திரும்பி வந்து சேர்ந்து விடும். வேறு எந்தச் சக்தியாலும் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. ஒரு முறை நீ அவற்றை இயங்கும்படி செய்துவிட்டால் அதனால் வரும் விளைவையும் நீ ஏற்றே ஆகவேண்டும். இதை நீ நினைவில் வைத்துக் கொண்டால் தீய செயல்களைச் செய்வதிலிருந்து அது உன்னைத் தடுத்து நிறுத்தும். ஒருவரிடம் ஒருவர் பொறாமை கொண்டு ஒருவரோடொருவர் சண்டையிடுவதற்குப் பதிலாக ஒருவரையொருவர் பூஜிப்போமாக.

- ‘வீர இளைஞருக்கு’: சுவாமி விவேகானந்தர்

13. வேல் உண்டே துணை

சங்க காலப் புலவர்களில் ஒருவராக நக்கீர் பெருமான் போற்றப்படுகிறார். இவர் சிறந்த முருக பக்தராகத் திகழ்ந்தார். இவர் அருளிய பிரபந்தங்கள் பத்து ஆகும். (1) கைலைபாதி காளத்திபாதி (2) திருங்கோய் மலை எழுபது (3) திருவலஞ்சூழி மும்மணிக்கோவை (4) திருஎழுக்கூற்றிருக்கை (5) பெருந் தேவபாணி (6) கோபப்பிரசாதம் (7) கார் எட்டு (8) போற்றித்திருக்கலி வெண்பா (9) திருமுருகாற்றுப்படை (10) திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம் என்பன அவை ஆகும். எல்லாவிதமான வினைகளில் இருந்தும் நீங்குவதற்குரிய தோத்திர நூலாக முருக உபாசகர்கள் திருமுருகாற்றுப்படையைப் போற்றுகிறார்கள். முருகப் பெருமானிடம் அடியவர்களை ஆற்றுப்படுத்தும் நூல் திருமுருகாற்றுப்படை ஆகும். அருள் கலந்த இனிய இலக்கியமாகிய திருமுருகாற்றுப்படை சாத்திரம், தத்துவம் கலந்த பக்தி நூலாகக் காணப்படுகின்றது. முருகப்பெருமானின் ஆறுபடை வீடுகளையும் அவரின் திருவடிப் பெருமையையும், திவ்விய பராக்கிரமங்களையும், பரததுவத்தையும் இப்பாடல் விளக்குகிறது. திருப்பரங்குன்றம், திருச் சீரலைவாய், திருவாவினங்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழுமதிர்சோலை ஆகிய ஆறு முருகன் தலங்கள் மீதும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இவற்றோடு திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பாக்களாகப் பத்துப் பாடல்கள் இவரால் பாடப்பெற்றுள்ளன. முருகப் பெருமானின் கையில் இருக்கும் ஞானா சக்தியாகிய வேலின் பெருமையை சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
 தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி
 குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
 துளைத்தவேல் உண்டே துணை
 என்ற பாடல் வேவின் சிறப்பைப் போற்றுகிறது.

திருக்காளத்தியில் இருக்கும் புனித தீர்த்தமாகிய பொன் முகலியாற்றில் நீராடி, காளத்தி நாதனை வணங்குவர்களுக்கு எல்லா வினைகளும் நீங்கும் என்பதை நக்கீர் அருளிய கைலைபாதி காளத்திபாதி என்ற நூல் விளக்குகிறது. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் வழிபட்டால் செய்த வினைகள் அனைத்தும்

நீங்கும் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது:

அறியாம் லேனும் அறிந்தேனும் செய்து
செறிகின்ற தீவினைகள் எல்லாம் - நெறி நின்று
நன்முகில் சேர் காளத்தி நாதன் அடிபணிந்து
பொன் முகலியாடுதலும் போம்.

கல் லாடதேவ நாயனாரால் அருளப் பெற்ற நூல்
திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறும் ஆகும். முப்பத்தெட்டு அடிகளைக்
கொண்ட ஆசிரியப்பா இதுவாகும். வேடுவனாகிய கண்ணப்பன்
அன்புருவானவன் என இப்பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்:

முக்கண் அப்பனுக்கு ஒரு கணில் உதிரந்
தக்கிணத்திடை யிழிதர அக்கணம்
அழுது விழுந்து தொழுது எழுந்து அரற்றிப்
புன்மருந்து ஆற்றிப் போகாது என்று
தன்னை மருந்தென்று மலர்க்கண் அப்ப

எனக் கண்ணப்பனின் அன்புச் செய்கையை இப்பாடல் முழுவதும்
விளக்கிக் கூறுகிறார். வேடுவனாகிய கண்ணப்பனின் பாதார
விந்தங்களைப் பணிந்து வணங்கினால் உயிர் நோயாகிய பிறவி
நோய் நீங்கிவிடும் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் வரிகள் விளக்கி
நிற்கிறது:

திருவேட்டுவர்தந் திருவடிகை தொழக்
கருவேட்டுழல் வினைக் காரியங் கெடுமே.

முத்த நாயனார் திருஇரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான்
திருஇரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான் திருவந்தாதி ஆகிய
மூன்று நூல்களும் கபிலதேவ நாயனாரால் அருளப்பெற்றவை
ஆகும். இவர் தனது பாடலில் நாற்பத்தைந்து தலங்களுக்கு
மேல் குறிப்பிட்டுள்ளார். விநாயகப் பெருமான் மீது வெண்பாவும்
கலித்துறையும் மாறிமாறி வர இருபுது பாடல்களைப் பாடி உள்ளார்.
இந்நாலே முத்த நாயனார்திருஇரட்டைமணிமாலை ஆகும்.
விநாயகப் பெருமானை அன்போடு வழிபடுகிறவர்களுக்கு
செய்கின்ற காரியங்களில் சித்தி ஏற்படுவதோடு எல்லாப் பேறும்

கிடைக்கும் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது:

திருவாக்கும் செய்கரும் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வாணோரும் ஆனைமுகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தங்கை.

மனிதர்களைப் பீடிக்கும் கொடிய வினைகளையெல்லாம்
வேறோடு அறுக்க வல்லது விநாயகப் பெருமானின் திருவருள்
ஒன்றேயாகும். நம்மிடம் உள்ள உலகியற் பற்றுக்களைக்
குறைக்கும் சக்தி விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் தலைவனாக
இருக்கின்ற விநாயகப் பெருமானாலேயே முடியும்.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேற்றுக்கவல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணியின் கனிந்து

என்ற பாடல் இவற்றைத் தெளிவாக விளக்குகிறது. கபிலதேவர் சிவபெருமானின் பிட்சாடனர் வடிவத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு நூறு வெண்பாக்களைக் கொண்ட அந்தாதி அமைப்பில் பாடிய பாடலே சிவபெருமான் திருவந்தாதி ஆகும். பரணதேவர் சிவபெருமான் திருவந் தாதியும் இளம் பெருமானடிகள் சிவபெருமான் மும்மணிக்கோவையும் பாடியருளினார்கள். அதிராவடிகள் விநாயகப்பெருமான் மீது முத்தபிள்ளையார் திரு மும்மணிக்கோவை பாடியுள்ளார். விநாயகப் பெருமானையே முத்தபிள்ளையார் எனக் குறிப்பிடுகிறார். இவர் விநாயகப் பெருமானை முன்னிலைப்படுத்தி பாடும் பாடல் மிக உருக்கமானது ஆகும்.

மொழியின் மறைமுதலே முன்னயன்த் தேநே
கழிய வருபொருளே கண்ணே - தெழிய
கலாலயனே எங்கள் கணபதியே நின்னை
அலாதையனே சூழாதென் அங்டு.

காவரிப்பூம்பட்டினத்துச் சைவ வணிகர்குலத்தில் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் தோன்றினார். இவருடைய வளர்ப்பு மகனாகிய

மருதவாணர் எழுதிவைத்த “காதற்ற ஊசியும் வாராது காணும் கடைவழிக்கே” என்ற வரிகள் இவருக்கு ஞானத்தை ஏற்படுத்தியது. காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பெரியவராயிருந்த இவரை எல்லோரும் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் என அன்போடு அழைத்தார்கள். பல தலங்களையும் வணங்கிக் கொண்டு துறவியாய் வாழ்ந்த இவர் சிறந்த பக்திப் பிரபந்தங்களைப் பாடினார். இவர் பாடிய பிரபந்தங்கள் ஜந்து ஆகும். (1) கோயில் நான் மணிமாலை (2) திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை (3) திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை (4) திருவேகம்பழுடையார் திருவந்தாதி (5) திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபாக்கும் என்பன அவை ஆகும். இவரின் பாடல்களில் வடமொழிக்கலப்பு தாராளமாக உள்ளது. புறக் கிரியைகளிலும் பார்க்க இறைவனிடத்தில் நாம் செலுத்துகின்ற உள்ளனபே முக்கியம் என்பார் “பக்தியடியார் பச்சிலையிடினும் முத்தி கொடுக்க முன்னின்றங்குஞம்” என்றும் “போதும் பெறாவிடில் பச்சிலையுண்டு புனல் உண்டு எங்கும் ஏதும் பெறாவிடில் நெஞ்கண்டு அன்றே” என்றும் உள்ளம் உருக இறைவனைப் பாடுவார். இலக்கியச் சுவையிலும் பக்திப் பெருக்கிலும் சமய நுணுக்கத்திலும் இவர் பாடல்கள் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன.

புஷ் சிவ சின்னங்களாகிய திருநீறு, உருத்திராக்கழும் அகச் சிவ சின்னமாகிய திருவைந்தெழுத்து மந்திரமும் முக்கிக்குரிய சாதனங்களாகும். இதனைப் பட்டினத்தடிகளின் பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

காணீர் கதியொன்றும் கல்லீர் எழுத்தஞ்சும் வல்ல வண்ணம் பேணீர் திருப்பணி பேசீர் அவன் புகழ் ஆசைப்பட்டுப் பூணீர் உருத்திர சாதனம் நீறைங்கும் பூக்கிலீர் வீணீர் எளிதோ மருதப்பிரான்கழல் மேவுதற்கே.

சிதம்பரத்து நடராஜப் பெருமான் தில்லையிலும் அடியார் மனத்திலும் திருநடனம் புரிவார் என்கிறார். இறைவனை நாயகனாகப் பாவித்துப் பாடிய அகத்துறைப் பாடல்கள் பல உண்டு சீர்காழியையும் திருஞானசம்பந்தரையும் போற்றிப் பாடிய பாடலே திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை ஆகும். திருவிடை மருதூர் இறைவன் மீது பாடிய பாடல் திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை ஆகும். இந்நால் சமய சாஸ்திர நுட்பங்கள் கொண்ட ஞான நூல் ஆகும். காஞ்சிபுரத்தில் கோயில் கொண்ட ருளிய ஏகாம்பரநாதர் மீது பாடிய பாடல் திருவேகம்பழுடையார் திருவந்தாதி ஆகும். திருவொற்றியூர் தியாகேசப் பெருமான்

மீது ஆசிரியப்பாவினால் பாடப்பெற்ற பாடல் திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபஃது ஆகும்.

பதினேராம் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ள பட்டினத் தடிகளின் பாடல்களை விடவேறுபல பக்திப் பாடல்களும் இவருடைய பெயரால் வழங்கப்படுகின்றன. பதினெண் சித்தர் பாடல்களிலும் பட்டினத்தார் பாடல் இடம்பெறுகிறது. நம்பியாண்டார் நம்பிகளுக்கு முன்வாழ்ந்த பட்டினத்தடிகள் வேறு, பின்வந்த நிலையாமைப் பாடல்கள் அடங்கிய பாடல்களைப் பாடியவர் வேறு என்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் முடிபாகும்.

இராஜராஜ சோழனின் வேண்டுகோட்டபடி திருமுறைகளைப் பதினொன்றாகத் தொகுத்தவர் நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் ஆவார். இவர் திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாரின் திருவருளைப் பெற்றிருந்தார். இராஜராஜ சோழன், அவன் மகனாகிய இராஜேந் திர சோழன் ஆகிய இருவரின் ஆசிக்காலத்தில் இவர் வாழ்ந்தார். இவர் பத்துப் பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார்.

1. திருநாரையூர் விநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை
2. கோயில் திருப்பண்ணியர் திருவிருத்தம்
3. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி
4. ஆனுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி
5. ஆனுடைய பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம்
6. ஆனுடைய பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை
7. ஆனுடைய பிள்ளையார் திருவுலாமாலை
8. ஆனுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம்
9. ஆனுடைய பிள்ளையார் திருத்தொகை
10. திருநாவுக்கரசர் திருவேகாதச மாலை

இவர் ஆறு பிரபந்தங்களைத் திருஞானசம்பந்தர் மீது பாடியுள்ளார். அப்பர் மீது ஒரு பிரபந்தம் பாடினார். திருத் தொண்டர் திருவந்தாதியில் அறுபத்து மூன்று தனிஅடியார்களையும் ஒன்பது தொகை அடியார்களையும் பாடுகிறார். மாணிக்கவாசகரை கோபிற் பண்ணிய விருத்தத்தில் துதிக்கிறார். சம்பந்தரை அருந்தமிழாகரன் முத்தமிழாகரன் என்றும், அப்பரைக் கவியோகி என்றும், சுந்தரரை மதுரகவி என்றும் மாணிக்கவாசகரைத் திருவாதவூர்ச் சிவபாத்தியன் என்றும் பாடுவார்.

தமக்குத் திருவருள் பாலித்த பொல்லாப் பிள்ளையார் மீது

திருமுறைச் செல்வம்

வெண்பாவும் கட்டளைக் கலித்துறையும் கலந்து திருநாரையூர் விநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை என்ற இருபது பாடல்களைப் பாடினார். தில்லைநடராஜன் மீது பாடிய பிரபந்தம் கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம் ஆகும். சாக்கிய நாயனாரும் கண்ணப்பரும் செய்த வழிபாட்டை “கல்லெறிந்தாலும் தன்வாய் நீர் கதிர் முடிமேல் உகுந்த நல்லறிவாளனும் மீளாவழி சென்று நண்ணினாரே” எனத் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். நடராஜப் பெருமானது திருக்கூத்துத் தரிசனத்தைக் கண்டதால் பிறவிப்பயன் கிடைத்து விட்டது என்று உள்ளம் உருகிப் பாடுவார்.

பிறவியிற் பெற்ற பயனொன்று கண்டிலம் பேரொலி நீர் நறவியல் பூம்பொழில் தில்லையுள் நாடகம் ஆடுகின்ற துறவியல் சோதியைச் சுந் தரக்கூத் தனைத் தொண்டர் தொண்டர் உறவியல்வாற் கண்கள் கண்டு கண்டின்பத்தை உண்டிடவே.

சுந்தரர் செய்த திருத்தொண்டர் தொகையின் வழிவந்ததாய், சேக்கிழார் செய்த பெரியபூராணத்திற்கு வழிகாட்டியாய் அமைந்தது திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகும். தொண்டர்களுடைய புகழ் பேசுவதால் பஞ்சேந்திரியங்களும் ஒடுங்கும் என்றும் ஊழினைகள் வாடும் என்றும் பாடுகிறார்.

கூட்டு வழிபாடு

ஒரு தனி இழையை எளிதில் அறுத்து விடலாம். பல இழைகள் ஒன்றுபட்டுத் திரித்த கயிறு (வடம்) தேரை இழுத்துவிடும். அதுபோல பல அன்பர்கள் வாரத்திறகொரு நாள் கோயிலில் ஒன்றுபட்டுக் கூட்டு வழிபாடு செய்தால் திருவருளை ஈர்த்து விடலாம். முஸ்லிம் அன்பர்கள் தினம் ஒன்றுக்கு ஐந்துவேளை தவறாமல் தொழுவதும், கிறிஸ்தவ அன்பர்கள் ஞாயிறு தோறும், ஆண், பெண் அடங்கலும், தங்கள் தேவாலயத்திற்குச் சென்று நியதியாகத் தொழுவதும் போல் இந்துக்களாகிய நாழும் குறிப்பிட்ட நாட்களில் ஆங்காங்கு உள்ள ஆலயங்களில் நியதியாக வழிபடுவது அவசியம். அண்ணல் காந்தியடிகள் இறுதியாகப் பிரார்த்தனைக் கூட்டம் நாள் தோறும் நடாத்தி முடிவில் பிரார்த்தனைக் கூட்டத்திலேயே ஆத்மா சாந்தி அடைந்தார். ஆதலால் அன்பர்கள் காதலாகிக் கசிந்து கடவுளை வழிபட்டு இகபர நலன்களை எளிதில் பெறுதல் வேண்டும். இறைவழிபாடு செய்து பிறவிப் பிணியை ஒழித்துப் பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெறவேண்டும்.

- வாரியார் விருந்து

14. அளவிலாத பெருமையா்

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம் செந்தமிழ்க் காப்பியங்களில் தலைசிறந்த நூலாகும். அன்பும், பணிவும், பக்தியும், தொண்டும், தியாகமும், வீரமும் நிறைந்த சிவனடியார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் நூல் ஆகையால் இதனை மாக்கதை எனவும் அழைப்பார். பெரியபூராணம் ஒரு வரலாற்று நூல், வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த சான்றோர்களின் சரிதநூல், பக்திச் சுவை நலம் பாலிக்கும் பெருநூல், இன்ப அன்பினை இடையறாது விளைவிக்கும் இந்தமிழ் மறைநூல் எனப் பலவகையாகப் பாராட்டப்படுகின்ற நூல் ஆகும். பெரியபூராணத்தை அருளிய சேக்கிழார் பெருமான் கல்வியில் வல்லவராக இருந்தது போலவே, சிவநெறியில் சிந்தை கலந்த ஈடுபாடும் கொண்டிருந்தார். அருள்படைத்த மனத்தை உடையவராக விளங்கினார். பக்திச்சுவை சொட்டச்சொட்டப் பாடும் கவியரசராக விளங்கினார். சீலத்திலும், நோன்பிலும், செறிவிலும், ஆராஅன்பிலும், அறிவிலும், அருளிலும், சிறந்து விளங்கிப் பக்தியையும் கொண்டு ஒழுகியவர்களையே சேக்கிழார் பாடினார்.

இறைவன் வாழுமிடம் அடியார்களின் உள்ளம் என்பதால் தொண்டர்களின் பெருமை பேசுவதற்கு பெரியது என்பதை “தொண்டர்தம் பெருமை பேசுவும் பெரிதே” எனத் தமிழ் முதாட்டி ஒளவையார் குறிப்பிடுகிறார். ஆன்மாவைப் பீடித்திருக்கின்ற மலங்கள் நீங்கி ஆன்மா இறைவனை அடைவதற்குச் சிவாலய வழிபாடும் சிவனடியார் வழிபாடும் துணை செய்யும் என்பதை

“மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்

ஆலயந் தானும் அரனெனத் தொழுமே”

எனச் சிவஞானபோதம் பன்னிரண்டாம் குத்திரம் கூறுகிறது. அடியார்களோடு இணங்கி இருத்தலே ஆண்டவனை அடையைச் சிறந்த வழி என்பதை “அடியார் நடுவுள்ளிருக்கும் அருளைப் புரியாய்” என மணிவார்த்தையாகிய திருவாசகம் குறிப்பிடுகிறது. சூரியனுடைய வெப்பத்திலும் பார்க்க சூரியனுடைய வெப்பத்தை தன் அகத்தே இழுத்து வைத்திருக்கும் மணலின் சூடு அதிகமாக இருக்கும். இவ்வாறு இறைவனுடைய திருவருளிலும் பார்க்க இறையருளைத் தன் அகத்தே பெற்று வைத்திருக்கும் சிவனடியார்களின் அருள் உயர்வானது என்பதைப் பின்வரும்

நீதி வெண்பாப் பாடல் சிறப்பாக விளக்குகிறது:

சுசனைதிர் நின்றாலும் சுசனருள் பெற்றுயர்ந்த
நேசரெதிர் நிற்ப துரிதாமே - தேசுவளர்
செங்கதிர வன்முன் நின்றாலும் செங்கிரணம்
தங்கு மணல் நிற்பதரி தாம்.

சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபூராணம் ஆகிய பெருங்காப்பியத்தைப் பாடுவதற்கு மூலநாலாகச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருத்தொண்டர் தொகையும், வழிநூலாக நம்பியாண்டார் நம்பிகளின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும் ஆதாரமாக இருந்தன. இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழ மன்னரின் (அந்பாயசோழன்) அரச சபையில் அருண்மொழித் தேவராகிய சேக்கிழார் முதல் அமைச்சராக இருந்தார். அரசன் சீவகசிந்தாமணி போன்ற சிற்றின்ப இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு சுவைப்பதை அறிந்த சேக்கிழார் அரசனுக்குச் சிவனடியார்களின் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக விளக்கினார். அந்பாயசோழன் சிவனடியார்களின் வரலாற்றை விரிவாகப் பாடியருளும்படி சேக்கிழாரை வேண்டிக் கொண்டான். இறைவனே உள்ளின்று உணர்த்த, தில்லைக்குச் சென்ற சேக்கிழாருக்கு ஆடவெல்லானே “உலகெலாம்” என்று அடி எடுத்துக் கொடுக்கத் தில்லையிலே ஆயிரம்கால மண்டபத்திலே இருந்து பெரிய பூராணமாகிய பெருங்காப்பியத்தைப் பாடினார். பெரியபூராணம் பாடி முடிந்ததும் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழமன்னன் சேக்கிழாரைப் பட்டத்து யானையிலே ஏற்றி தானே அவருக்குச் சாமரை வீசி ஊர்வலம் வரச்செய்து கெளரவித்தான். தில்லைவாழ் அந்தணர்களில் ஒருவரும் சித்தாந்த அட்ககத்தை அருளியவருமாகிய உமாபதி சிவாச்சாரியார் சேக்கிழாருக்கு ஒரு தனிப்பூராணம் பாடியுள்ளார். “பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடும் கவி வலவ” என இந்நாலில் சேக்கிழாரைப் போற்றுகிறார். மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளும் “தூக்கு சீர்திருத்தொண்டர் தொகை விரிவாக்கினாற் சொல்ல வல்ல பிரான்” எனச் சேக்கிழார் பெருமானைப் போற்றித் துகிக்கிறார்.

திருக்கூட்டச் சிறப்பு

ஓப்புயர்வற்ற பெருமை உடையவர்கள் சிவனடியார்கள் என்றும்,

அவர்களுடைய பெருமை சொல்வதற்கு அரியது என்றும், உள்ளின்று உணர்த்தும் ஆசையின் காரணமாக அவர்களின் வரலாற்றைத்தான் பாடுகிறேன் என்றும் அடக்கத்தோடு சேக்கிழார் கூறுவதைப் பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் விளக்குகிறது:

அளவில்லாத பெருமையாகிய
அளவிலா அடியார் புகழ் கூறுகேன்
அளவு கூட உரைப்பரிதாயினும்
அளவிலாசை தூர்ப்ப அறைகுவேன்.

திருக்கூட்டச் சிறப்பு என்றும் பகுதியில் உள்ள பாடல்கள் சிவனடியார்களின் தன்மையை எடுத்து விளக்கும் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. குற்றமற்ற உடம்பிலே பூசப்படும் திருநீறு எவ்வாறு சிவப் பொலிவைத் தருகிறதோ அவ்வாறு அகமும் புறமும் தூய்மையானவர்கள் சிவனடியார்கள் என்பதை

மாசிலாத மணிதிகழ் மேனி மேல்
பூச நீறு போல் உள்ளும் புனிதர்கள்
தேசினாலெலத்திசையும் விளக்கினார்
பேசலூண்ணாப் பெருமை பிறங்கினார்

எனப் பெரியபுராணம் விளக்குகிறது. நல்வினையையும் தீவினையையும் சமமாக நோக்குகின்ற இருவினை ஒப்பு நிலையில் நின்றவர்கள் சிவனடியார்கள். இவர்கள் இறைவனிடம் எதையும் வேண்டி நிற்பதில்லை. சிவனடியார்களுக்கு எதைக் கொடுக்க வேண்டும். எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது இறைவனுக்குத் தெரியும். அன்பு வயப்பட்டு இறைவனை வணங்குவதிலேயே இவர்கள் பேரின்பத்தைக் காண்பார்கள் இதனை

கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஒடுஞ் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் கும்பிடவே அன்றி
வீடும் வேண்டா விற்வின் விளங்கினார்

எனப் பெரியபுராணம் விளக்குகிறது.

பெரிய புராணத்தில் அரசியல், பக்தி, தொண்டு, தியாகம்,

மனையறம், வீரம் ஆகிய அனைத்தும் கூறப்படுகின்றன. சிவண்டியார்களின் கோலம் தவக்கோலமாகவும், அருட்கோலமாகவும் இருக்கும். உருத்திரனுடைய கண்களிற்குச் சமனாகப் போற்றப்படும் உருத்திராக்கம் சிவசின்னங்களில் ஓன்றாகும். சிவண்டியார்களின் கழுத்தில் இருப்பது உருத்திராட்சம், அவர்கள் அணிந்திருக்கும் ஆடை கந்தை உடுப்பு, நெஞ்சில் இருக்கும் பாரம் முழுவதும் இறை நினைப்பு, அவர்களுடைய உள்ளத்தில் கருணை மழை பொழியும் ஈரம் இருக்கும். இதேபோலச் சான்றாண்மை வீரமும் இருக்கும். இதனைப் பெரியபூராணம் பின்வருமாறு சித்தரிக்கிறது.

ஆரங்கண்டிகை ஆடையுங் கந்தையே
பாரம் ஈசன் பணி அலதொன்றிலார்
ஸர அன்பினர் யாதுங் குறைவிலார்
வீரம் என்னால் விளம்புந் தகையதோ?

பெரிய பூராண அரசியல்

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” என்ற வாக்கிற்கு உதாரணமாக நீதி நெறி தவறாது ஆட்சி புரிந்த மனுநீதி கண்ட சோழ அரசனின் வரலாறு பெரியபூராணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. தன்னுடைய ஒரேயொரு பிள்ளையிலும் பார்க்கத் தர்மம் தவறாத அரசன் என்ற பெயர் தனக்கு இருந்தால் போதும் என்ற நினைப்போடு தனது பிள்ளையைத் தேர்க்காலில் இட்டு நெரிக்க முற்பட்ட அரசனின் தர்மத்தை முன்வைத்து ஆட்சியை நடாத்தும் சிறப்பைப் பின்வரும் பெரியபூராணப் பாடல் விளக்குகிறது:

ஒரு மைந்தன் தன்குலத்துக்குள்ளானென்பதுமுணரான்
தருமம் தன்வழிச் செல்கை கடனென்று தன் மைந்தன்
மருமம் தன் தேராழி உற ஊர்ந்தான் மனு வேந்தன்
அருமந்த அரசாட்சி அரிதோ? மற்றெனிதோ! தான்.

பெரிய பூராண அடியார்களிற் பல அரசர்களும் வருகிறார்கள். சேரமான் பெருமான் நாயனார் ஜயதிகள் காடவர்கோன், நின்றசீர் நெடுமாறன் போன்ற அரசர்களின் ஆட்சிச் சிறப்புக்கள் பெரியபூராணத்திற் சித்தரிக்கப்படுகிறது. பெரியபூராணம் அரசியல் நூலாக விளங்குவதோடு அரசனின் நெறி முறை பற்றியும்

பேசுகிறது. தனது குடிமக்களை நல்ல முறையில் காப்பாற்றும் அரசனை மக்கள் அனைவரும் தெய்வமென வழிபடுவார்கள். என்பதை

முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப்படும்

எனத் தமிழ் மறையாகிய திருக்குறள் கூறுகிறது. குடிமக்களின் நன்மையைக் கருதி அக்குடிமக்களைத் தழுவி நல்லாட்சி செய்யும் அரசனது கட்டளையை மக்கள் தலைமேல் ஏற்று அதன்படி நடப்பார்கள் என்பதை

குடிதழீஇக் கோல் ஓச்சும் மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு

எனத் திருக்குறள் எடுத்து இயம்புகிறது. நாட்டு மக்களைத் தனது உயிர் போலக் காப்பவனே மன்னன் என்பதையும், தன்னாலும், தனது படைகளாலும், பகைவர்களாலும், கள்வராலும், வேறு உயிர்களாலும் மக்களுக்குத் தீமை எதுவும் ஏற்படாமற் காப்பவனே அரசன் என்பதைப் பின் வரும் பெரியபூராணப் பாடல் தெளிவாக்குகிறது:

மாநிலங்காவலனாவான் மன்னுயிர்காக்குங்காலை
தானதனுக்கிடையூறு தன்னால் தன் பரிசனத்தால்
ஊனமிகு பகைத்திற்ததால் கள்வரால் உயிர்தம்மால்
ஆனபயம் ஜந்துந் தீர்த்தறங்காப்பான் அல்லனோ?

சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும், மெய்ப்பொருள் நாயனாரும் சிவசின்னங்களில் ஒன்றாகிய திருநீற்றுக்கு அளித்த மதிப்பைப் பெரியபூராணத்திற் காணலாம்.

பெரிய பூராணத்தில் வீரம்

இறைவனுடைய திருவருளுக்கு முழுமையாகப் பாத்திரமாகி இருந்த சிவனடியார்களின் உள்ளத்திலே வீர உணர்வு வீறிட்டுப் பொங்கி எழுந்தது தெய்வபலம் உறுதியாக இருக்கும்வரை அநியாயத்தைக் கண்டு அஞ்சவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற உணர்வோடு இவர்கள் வாழ்ந்தார்கள். உலக நாடுகளில் “அரசனது ஆணை தெய்வத்தின் ஆணை” என்ற கொள்கை நிலவிய பொழுது அப்பரடிகள் அரசனது ஆணையைத் துச்சமென

மதித்து “நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்” என வீரமுக்கம் செய்தார். முடியாட்சிக் கொள்கைக்கு எதிராகப் போர்க்குரல் எழுப்பிய வீரபுருஷர்களில் அப்பர் பெருமான் முதன்மையானவராகக் காணப்படுகின்றார். “நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்” என இவர் வீர முக்கம் செய்து பல்லவ அரசனின் ஆணைக்கு எதிர்ப்புக் குரல் கொடுத்தார்.

நம்பியாரூர் இறைவனைப் பரவையாரிடம் தூதாக அனுப்பியதைப் பொறுக்காத ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் கந் தரர் மீது வெறுப்புக் கொண்டார். எல் லையற்ற துயரத்துடனிருந்த ஏயர்கோனுக்குச் சூலைநோய் ஏற்பட்டது. கலிக்காமருடைய கனவிலே தோன்றிய இறைவன் “உன்னை வருத்தும் சூலை, வன்தொண்டன் தீர்க்கில் அன்றி முந்துற ஒழியாது” என்று கூறினார். பரம்பரை அடிமையாகிய தனக்குற்ற நோயை இறைவன் தானே அருள் செய்து தீர்க்காமல் தன்னால் ஆட்கொள்ளப்பெற்ற புதிய அடிமையைக் கொண்டா தீர்க்கப் போகிறார் என்று கோபமுற்ற கலிக்கம்பர் தனது கொள்கையை இறைவனுக்காகக்கூட விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லாத சான்றாண்மை வீரத்தின் உயர்வு நிலையை “மற்றவன் தீர்க்கில் தீராது ஒழிந்தெனை வருத்தல் நன்றாய்” எனப் பெரியபூராணம் சித்தரிக்கிறது.

அன்பர்க்கட்கு அடாதன அடுத்தபோது அந்த அடாதசெயலை விலக்குவதற்காக எடுத்த கருவியே எறிபத்த நாயனார் கையில் எடுத்த பரசு ஆகிய ஆயுதம் ஆகும். அஞ்சவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்ச வருவதும் இல்லை என்பதே சிவனடியார்களின் கொள்கை ஆகும். புகழ் சோழாரசனுடைய பட்டத்து யானை மதம் கொண்ட காரணத்தினால் வயது முதிர்ந்தவராகிய சிவகாமியாண்டாரின் பூக்குடையைப் பறித்துச் சிதைத்தது. எறிபத்தர் தனது ஆயுதத்தினால் பட்டத்து யானையைக் கொலை செய்தார். நல் லவர் களைக் காக்க எடுக்கும் கருவி பழிப்புக்குரியதல்ல என்பதை எறிபத்தர் வரலாற்றின் ஊடாக சேக்கிழார் உணர்த்துகிறார்.

மழைவளர் உலகில் எங்கும் மன்னிய சைவம் ஓங்க அழலவிர் சடையான் அன்பர்க்கடாதன அடுத்த போது முழையாரி என்னத் தோன்றி முரன்கெட எறிந்து தீர்க்கும் பழமறை பரசுந்தூய பரசு முன் எடுக்கப் பெற்றார்

என்ற பெரியபூராணப் பாடல் இதனை விளக்குகிறது.

15. திருப்பெருகு சிவஞானம்

பெரிய புராணத்திற் பக்தி

பெரிய புராண அடியார்களிற் பலர் பக்தி மார்க்கத்தையே இறைவனை அடைவதற்குரிய வழியாகக் கொண்டார்கள். பக்தி என்பது, தான் - இறைவன் என்ற இரண்டிலும் ஓர் ஒருமை ஏற்பட்டதாக உணர்கின்ற உணர்வேயாகும். உண்மைச் சமயத்தின் உயிர்நாடியாகத் திகழ்வது பக்தியே ஆகும். இறைவனைப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று மனித மனம் முயல்கின்ற முயற்சியே பக்தி ஆகும். ஆன்மாவுக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள உறவு ஒன்றை மட்டும் ஆன்மா விரும்பி நிற்பதே பக்தி ஆகும். ஞானமே வீடு பேறு அடைவதற்குரிய வழியெனக் கூறும் சங்கரர் தனது தோத்திரி நூலாகிய சிவானந்தலஹரியிற் பக்தியின் சிறப்பை பின்வருமாறு போற்றுகிறார். “இறைவனே! என்னுடைய மனம் உன்னுடைய பாத தாமரைகளிற் பதிவதாக; எனது வார்த்தைகள் உன் புகழ்பாட்டும்; என் இரு கைகளும் உன்னை அர்ச்சிக்கட்டும்; இரு செவிகளும் உன் பராக்கிரமங்களை மடுக்கட்டும்; என்னுடைய புத்தி உனது தியானத்திலும் எனது கண்ணிமைகள் உன்னுடைய அருட்கோலப் பொலிவைக் கண்டின் புறுவதிலும் திளைக்கட்டும்; இவ்வாறு சரீரம் முழுவதும் உன்னிடம் ஈடுபடும் நிலையில் நூல்களால், சாத்திரங்களால், தத்துவ விசாரணைகளால் யாது பலன்? எதுவுமே இல்லை என்கிறார் சங்கரர்.

தன்னை மறந்து தற்போதமில்லாமல் ஒரு செயலைச் செய்தால், அது உள்நின்று தூண்டும் இறையருளாற் செய்யப்பெற்றதாகவும் இந்நிலையே உண்மையான பக்தனின் நிலை என்றும் பெரியபுராணம் சித்திரிக்கிறது. அடியார்களின் செயல்கள் அனைத்தும் ஆண்டவனின் செயல்கள் என்பதை “சித்தம் சிவமாக கிச் செய்தனவே தவமாக்கும் அத் தன்” என மணிவார்த்தையாகிய திருவாசகம் குறிப்பிடுகிறது. சாக்கிய நாயனார் பொத்த மதத்தினராக இருந்து கொண்டு சிவபெருமானை வழிபட்டார். நாள்தோறும் சிவலிங்கத்தைக் கல் எறிந்து வழிபட்டார். எந்த வேடம் கொண்டாலும் எந்த நிலையில் நின்றாலும் சங்கரன் தாள் மறவாமை ஒன்றையே சாக்கியர் தனது இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தார். பக்திவயப்பட்டுச் செய்யும்

செயல்கள் எதுவாக இருந்தாலும் அது இறைவனுக்கு ஏற்றதே ஆகும். பக்தி நிலையில் நின்று செய்யும் செயல்களை அறிவாராய்ச்சியால் ஆராய் முடியாது. சாக்கியர் நின்றகோலம் முக்கியமல்ல அவர் நின்ற நிலையே முக்கியம் என்பதைப் பின்வரும் பெரியபூராணப் பாடல் விளக்குகிறது:

எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலங் கொண்டாலும்
மன்னிய சீர்ச்சங்கரன் தாள் மறவாமை பொருள் என்றே
துன்னிய வேடந்தனனைத் துறவாதே தூயசிவம்
தன்னை மிகும் அன்பினால் மறவாமை தலை நிற்பார்.

பெரியபூராண அடியார்களிற் பக்தியின் உயர்வு நிலையில் நின்றவர்களிற் கண்ணப்பர் மிகமுக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறார். குடுமித் தேவரைக்கண்ட மாத்திரத்திற் கண்ணப்பர் அன்புருவமாக மாறினார் என்பதை “பொங்கிய ஒளியின் நீழல் பொருவில் அன்புருவம் ஆனார்.” எனப் பெரியபூராணம் கூறுகிறது. கண்ணப்பனுடைய வடிவம் அதன்பின் வடிவம் அவனுடைய அறிவு இறைவனை அறியும் அறிவு அவனுடைய செயல்கள் அனைத்தும் இறைவனுக்கு இனிய செயல்கள் எனக் கண்ணப்பனின் தன்மையை பின்வரும் பெரியபூராணப் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது:

அவனுடைய வடிவெல்லாம் நம்பக்கல் அன்பென்றும்
அவனுடைய அறிவெல்லாம் நமை அறியும் அறிவென்றும்
அவனுடைய செயலெல்லாம் நமக்கினியவாம் என்றும்
அவனுடைய நிலை இவ்வாற்றி நீ என்றஞருள் செய்தார்.

கண்ணப்பனுடைய பக்தி வைராக்கியத்தின் சிறப்பை முற்றும் துறந்த துறவியாகிய பட்டினத்தடிகள் “நாள் ஆறிற் கண்ணிடந்து அப்ப வல்லேன் அல்லேன்” என்று குறிப்பிடுகிறார். மனிவாசகப் பெருமானும் கண்ணப்பனைப் போன்ற அன்பு தன்னிடம் இல்லை என்பதைத் திருக்கோத்தும்பிப் பாடலிற் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

கண்ணப்பன் ஓப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என் ஓப்பில் என்னையும் ஆட்கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்து என்னைவா என்றவான் கருணைச்
கண்ணப் பொன நீற்றற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

பெரிய புராணத்தில் தொண்டு

பெரியபுராண அடியார்களில் பலர் சிவத்தொண்டும் பகுத்தொண்டும் செய்து வாழ்ந்தார்கள். “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற வாக்கையே ஆதாரமாகக் கொண்டு வாக்காலும் வாழ் வாலும் அப்பர் பெருமான் ஒருமித்து வாழ்ந்தார். திருநாவுக்கரசரின் திருத்தொண்டு நெறியின் சிறப்பை பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது:

திருநாவுக்கரச வளர் திருத்தொண்டின் நெறிவாழ்
வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர் வாய்மை திகழ்
பெருநாமச் சீர்பரவலுறுகின்றேன் பேருலகில்
ஒரு நாவுக்குரை செய்ய ஒண்ணாமை உணராதேன்.

நாவுக்கரசர் பெருமான் கையில் உழவாரம் ஏந்திப் புல்புண்டுகளைச் செதுக்கி ஆலயங்களிற் சிவப்பணி செய்து வந்தார். சிவக்கோலத்தோடு கண்களில் இருந்து அருவிநீர் சொரிய மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றினாலும் இருவினை ஒப்பு நிலையில் நின்று இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்து வந்தார். உலக மக்கள் அனைவரும் சிறப்பாக வாழ்வதற்காக அப்பர் பெருமான் திருத்தொண்டு செய்தார். என்பதைப் பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந் திருவடிவும் மதுரவாக்கில் சேர்வாகுந் திருவாயில் தீந்தமிழின் மாலைகளும் செம்பொற்றாளே சார்வான திருமனமும் உழவாரத் தனிப்படையும் தாழும் ஆகிப் பார்வாழத் திருவீதிப்பணி செய்து பணிந்தேத்திப் பரவிச்செல்வார்.

இறைவனிடம் நீங்காத அன்பும் கையிலே உழவாரப்படையும் கண்களிற் பக்திப் பரவசத்தினால் வடியும், ஆனந்தக் கண்ணீரும் சிவபெருமானுடைய திருப்பாதங்களிலே இலயித்திருக்கும் மனமும் உடையவராக வாழ்ந்து வந்த அப்பர் பெருமானை வணங்குவது சிவனை வணங்குவதற்கு ஒப்பானதாகும். “நடமாடும் கோயில்” என அப்பர் பெருமானைக் காஞ்சிப் புராணம் குறிப்பிடுகிறது.

இடையறாப் பேரன்பும் மழைவாரும் இணைவிழியும் உழவாரத்தின் படையறாத் திருக்கரமும் சிவபெருமான் திருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சும்

நடையறாப் பெருந்துறவும் வாகீசப் பெருந்தகை தன் ஞானப் பாடல்
தொடையறாச் செவ்வாயும் சிவவேடப் பொலிவழகும் துதித்து வாழ்வாம்.

இளையான் குடிமாறர், அப்புதியடிகள் இடங்கழியார் அமர்ந்திநாயனார், மானக்கஞ்சாறர் முதலிய முப்பது நாயன்மார்கள் தாம் செய்யும் சிவப்பணிகளோடு அடியார்களின் பசிப்பினி போக்கும் அன்னதானப் பணியையும் சிறப்புடன் செய்து வந்தார்கள். இளையான் குடிமாறநாயனார் இந்தச் சோறிடும் பணியை மிகவும் சிறப்புடன் செய்து வந்தார். வறுமை வந்துற்ற போதும் மனச்சோர்வு அடையாது அடியார்களுக்கு அமுது அளித்தார். இரவுநேரத்தில் பசியால் வாடி வந்த சிவனடியார்க்கு வயலில் விதைத்த விதை நெல்லை எடுத்து வந்து அமுதாக்கிக் கொடுத்தார். மனையறும் காத்த மங்கையாக இவருடைய மனைவியும் இவரது பணிகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். அன்பர் பணிசெய்த இந்தத் தம்பதிகளுக்கு இறைவன் அருள்செய்த வரலாற்றைப் பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் விளக்குகிறது.

அன்பனே அன்பர் பூசை அளித்த நீ அணங்கினோடும்
என்பெரும் உலகை எய்தி இருந்திக் கிழவன் தானே
முன்பெரு நிதியம் ஏந்தி மொழிவழி ஏவல்கேட்ப
இன்பமார்ந்திருக்க என்றே அருள் செய்தான் எவர்க்கும் மிக்கான்.

பெரிய புராணத்தில் தியாகம்

பெரியபுராணம் காட்டும் மெய்யடியார்கள் அடியவர் மனத்து நினைப்பன யாவையும் வினைப்படமுடிப்பதுதான் என்று உறுதி கொண்டு வாழ்ந்தார்கள். சிவனடியார்கள் ஏவினதைச் செய்வதே பெறுதற்கரியபேறு என வாழ்ந்தார்கள். தூர்த்த வேடத்தில் வந்த சிவனடியார் அவருடைய காதல் மனைவியை வேண்டி நின்றார். தனது அன்புக்குரிய மனைவியையே சிவனடியாருக்குக் கொடுத்துவிட்ட இயற்பகையின் செயற்கரிய செயலைப்பார்த்து இறைவனே ஒலக்குரல் எழுப்பினார் எனப் பெரியபுராணம் சித்தரிக்கிறது.

இயற்பகை முனிவா ஒலம் ஈண்டு நீ வருவாய் ஒலம்
அயர்ப்பிலாதானே ஒலம் அன்பனே ஒலம் ஒலம்

செயற்கருஞ் செய்கை செய்த தீரனே ஒலம் என்றான்
மயக்கறு மறை ஒலிட்டு மாலயன் தேட நின்றான்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார், பரஞ்சோதியார் என்ற இயற்பெயருடன் பல்லவ அரசனின் படைத் தளபதியாக இருந்து வந்தார். சாளுக்கிய மன்னர்களோடு நடைபெற்ற போரில் பல்லவ அரசனின் வெற்றிக்காகப் பரஞ்சோதியார் அரும்பாடுபட்டார். சிவபெருமான் பயிரவச் சங்கமர் வேடங்கொண்டு வந்து சிறுத்தொண்டரிடம் நூற்பக ஊன்வேண்டத் தனது பிள்ளையையே கறியாகச் சமைத்துக் கொடுத்தார். சிவனடியார் அழுது செய்ய வந்தபொழுது சிறுத்தொண்டரின் மகனையும் அழைக்கும்படி கூறினார். இவர் மைந்தா வருவாய்! செய்ய மணியே சீராளா வருவாய் என்று அழைத்ததும் சிவனுடைய அருளினால் சீராளதேவர் பாடசாலையில் இருந்து ஓடிவருவதைப்போல ஓடி வந்தார். சிறுத்தொண்டரும் மனைவியும் சீராளனை அழைக்கும் சிறப்பைப் பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் விளக்குகிறது.

வையம் திகழும் சிறுத்தொண்டர் மைந்தா வருவாய் என
அழைத்தார்
தையலாருந் தலைவர்பணி தலைநிற்பாராய்த் தாமழைப்பார்
செய்யமணியே! சீராளா! வாராய் சிவனார் அடியார்யாம்
உய்யும் வகையால் உடனுண்ண அழைக்கின்றாரென்றோலமிட.

பெரிய புராணத்திற் சைவசித்தாந்தம்

பெரியபுராணத்திற் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. பதி, பச, பாசம், சைவநாற்பாதம், தீட்சை, சிவசின்னங்கள் ஆகிய சைவசித்தாந்தக் குறியீடுகள் அனைத்தும் பெரியபுராணத்தில் வருகின்றன. சிவாஞானபோதத்தில் வரும் எட்டாம், ஒன்பதாம், பத்தாம், பதினேராராம் குத்திரங்கள் முறையே கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை கூடுதல் என்னும் நால்வகை ஞானநெறிகளை உணர்த்துகின்றன. ஞானப்பால் உண்ட சம்பந்தருக்குக் கிடைத்த நால்வகை ஞானத்தின் சிறப்பையும் சேக்கிழாரின் பின்வரும் பெரிய புராணப்பாடல் விளக்குகிறது.

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞஞானம்
தவ முதல்வர் சம்பந்தர் தாம் உணர்ந்தார் அந்நிலையில்.

இரவு நேரத்தில் வந்த சிவனடியாருக்குக் கறியமுது
கொடுப்பதற்காக விளை நிலத்தில் பசளிக் கீரையை
இளையான்குடிமாற நாயனார் பறித்தார். இச்செயல் அவருடைய
பாச வினைகளை வேரோடு கலைந்தமைக்கு ஒப்பாகும் செயல்
என்பதை,
குழிநிரம்பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்
பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க

எனப் பெரிய புராணம் சித்திரிக்கிறது. உலகியல் துன்பங்களில்
இருந்து விடுபடுவதற்கு நகராதி பஞ்சாட்சரமாகிய நமசிவாய
மந்திரத்தை ஒதுவேண்டும். நாவுக்கரசரைக் கல்லோடு கட்டிக்
கடலிலே போட்டபொழுது அவர் உச்சித்த பஞ்சாட்சர மந்திரத்தால்
கல்லே தெப்பமாக மிதந்து அவரைக் கரையிலே சேர்த்தது
என்பதைப் பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் தெளிவாக
விளக்குகிறது.

இருவினைப் பாசமும் மலக்கல் ஆர்த்தலின்
வருபவக் கடலில் வீழ் மாக்கள் ஏறிட
அருளும் மெய் அஞ்செழுத்தரசை இக்கடல்
ஒருகல்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க வேண்டுமோ?

ஆன்மாக்களுக்கு அவை செய்த வினைகளைப் பொருத்தி
வைப் பவன் இறைவனே என்பதையும் வினைகளையும்
செய்தவனையும், அதன் பயனையும், அவற்றைச் சேர்த்து
வைப்பவனையும் ஆகிய நான்கினையும் விளக்கும் சிறப்பு
சைவனெறி ஒன்றுக்கே உண்டு என்பதை உணர்ந்த சாக்கியர்
சிவவிங்கத்திற்கு கல் ஏறிந்து வழிபட்டார். இதனைப் பெரியபுராணம்
பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறுகிறது:

செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பயனும் கொடுப்பானும்
மெய்வகையால் நான்காகும் விதித்த பொருள் எனக்கொண்டே

இவ்வியல்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக்கில்லை என உய்வகையாற் பொருள் சிவன் என்று அருளாலே.

சிவசின்னங்களில் ஒன்றாகிய திருநீற்றின் பெருமை பெரியபுராணத்திற் பல இடங்களிற் சித்திரிக்கப்படுகிறது. தென்னர்குலப்பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவையாகவும், மனையறும் காத்த மங்கையாகவும் வாழ்ந்த மங்கையர்க்கரசியாராலே தான் பாண்டிநாட்டிற் சைவசமயம் மீண்டும் தழைத்தது என்பதை “எங்கள் பிரான் சண்பையர்கோனருளினாலே இருந்தமிழ் நாடுந்த இடர்கள் நீங்கித் தங்கள் பொங்கொளி வெண்திருநீறு பரப்பினாரைப் போற்றுவார் கழலெலம்மால் போற்றலாமே” எனப் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகிறது. திருஞானசம்பந்தர் பாண்டி நாட்டிற்கு வருகைதந்ததால் பாண்டிநாடு உய்ந்ததோடு பாண்டிய அரசனும் உய்தி பெற்றான். திருநீற்றின் ஒளியும் சிறப்படைந்தது என்பதை “வென்றிகொள் திருநீற்றெளியினில் விளங்கும் மேன்மையும் படைத்தனம்” எனப் பெரியபுராணம் சித்திரிக்கிறது. முத்தநாதனால் வஞ்சகமாக தாக்கப்பட்ட மெய்ப்பொருள் நாயனார் தனது ஆயுத்சியை நடாத்துவார்களுக்கும் தன்மீது அன்புள்ளம் கொண்டவர்களுக்கும் திருநீற்றைப் பாதுகாத்து நாட்டைச் சிவநெறியில் நடாத்தும்படி கூறுவதை “விதியினாலே பரவிய திருநீற்றன்பு பாதுகாத்துயப்பீர்” எனப் பெரியபுராணம் எடுத்து விளக்குகிறது.

இவ்வாறு சிவனை மறவாச் சிந்தையாளர்களாக கோலத்தாலும் சீலத்தாலும் ஒருமித்த வாழ்வு வாழ்ந்த சிவனடியார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் சைவத் தமிழ்க்காப்பியமே பெரியபுராணம் ஆகும். பெரியபுராணம் அரசர்களின் வரலாற்றை மட்டும் கூறும் காவியமாக இல்லாமல் சமூகத்தின் பல்வேறு நிலைகளில் வாழ்ந்தவர்களின் வரலாற்றையும் கூறுகிறது. அந்தனர்களாகிய சம்பந்தர் சுந்தரரையும், வேளாளராகிய அப்பரையும், அரசராகிய சேரமான் பெருமாள் நாயனார், ஜயடிகள் காடவர்கோன், போன்றோரையும், மீனவராகிய ஏறிபத்தரையும், இடையராகிய ஆனாயரையும், புலையர் பாடியிற் பிறந்த நந்தனாரையும், இவ்வாறு பல்வேறு சமூகப்பிரிவுகளில் வாழ்ந்தோரையும் இணைத்துச் சிவனடியர்களாகப் பெரியபுராணம் சித்திரிக்கிறது. “தொண்டர் குலமே தொழுகுலம்” என்பது பெரியபுராணம் காட்டும் முடிபாகும். சைவத்துமிழ் மக்களிடையே குடிமக்கள் காப்பியமாக ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் நூலே பெரியபுராணம் ஆகும்.

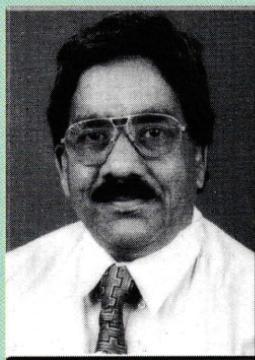
நிறைவேர

ஆன்மீக ஞானத்தில் தீளைத்த அருளாளர்களின் அனுபுதி வாசகங்களே பண்ணிரு திருமுறைகள் ஆகும். இறைவனை அடைவதற்கான வழிகளைக் காட்டும் திசைகாட்டியே திருமுறைகள் ஒதி உணர்வதற்குரிய நால்களாகவும் வழிபாட்டிற்குரிய நால்களாகவும் ஆடவல்லானாகிய ஆனந்தக் கூத்தனை அகத்திலும், புறத்திலும் காண வைக்கும் ஞானப்பெருநால்களாகவும் திருமுறைகள் திகழ்கின்றன. இறையுணர்வை ஏற்படுத்தும் நாலாக, மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கு வழிகாட்டும் வாழ்க்கை நாலாக, சைவப் பண்பாட்டைத் தெளிவாக விளக்கும் கருவுலமாக, பக்தனிடம் பக்தி ரசத்தை ஏற்படுத்தும் பக்தி நாலாக, சிவசின்னங்களின் பெருமையைச் சிறப்பிக்கும் திருநாலாக எல்லாம் பண்ணிரு திருமுறைகள் காணப்படுகின்றன. கோலத்திலும் சௌத்திலும் சிறந்து விளங்கப் பரமசிவன் புகழ்பாடும் பெருமையையே வாழ்க்கைப் பணியாகக் கொண்டு வாழ்ந்த அருளாளர்கள் மொழிந்த வாசகங்களே திருமுறைச் செல்வம் ஆகும். இந்து மகாசமுத்திரம் போல மிக நீண்டு விரிந்திருக்கும் திருமுறைகளில் அடியேன் எனது நாலின் ஊடாக காட்டியிருப்பவை இச்சமுத்திரத்தில் எடுத்த ஒரு வாளி நீருக்குச் சமமானதே ஆகும். ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் பார்ப்பது போலத் திருமுறைகளின் சிறப்பைச் சுருக்கமாக இந்நாலில் விளக்கியுள்ளேன்.

இந்த நாலில் திருமுறைச் செல்வம், உள்ளம் கவர் கள்வன், எங்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே, மீளா அடிமை, தெய்வவாசகம், நானோ இதற்கு நாயகமே, பல்லாண்டு சூறுதுமே, தவயோகியின் தமிழ் மந்திரம், திருமந்திரம், காட்டும் வாழ்வியற் கருத்துக்கள், திருமந்திரம் காட்டும் தத்துவம், திருமந்திரம் காட்டும் சிவாலய வழிபாடும் சிவசின்னங்களின் பெருமையும், ஜயாறு வாயால் அழை, வேல் உண்டே துணை, எனப் பதினைந்து கட்டுரைகள் அடங்கி யுள்ளன. திருக்கோவையார் தவிர்ந்த ஏனைய யாவற்றையும் எனது நாலில் தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறேன். சைவத் தமிழர்களுடைய இல்லங்கள், பாடசாலைகள், உயர்கல்வி நிலையங்கள், ஆலயங்கள் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் திருமுறை ஒலிகேட்க வேண்டும். திருமுறைகளின் சிறப்பை உணர்த்தும் நால்கள் பலவெளிவர வேண்டும். திருமுறைக்குக் கிராமங்கள் தோறும் விழாக்கள் எடுக்கப்படல் வேண்டும். அருளாளர்களின் குருபுசைத் தினங்கள் கொண்டாடப்படல் வேண்டும். தெய்வத் தமிழின் ஒலி நம்மண் முழுவதும் கேட்க ஆரம்பித்தால் நாம் அனுபவிக்கும் துன்பங்கள் அனைத்தும் ஆதவனைக் கண்ட பனிபோல நம்மைவிட்டு நீங்கும். நமது நாடு மீண்டும் சிவபூமியாக மாறும்.

இந்து சமயப் பேரவை வெளியீடுகள்.

தரிசனம்	ஆத்மஜோதி முத்தையா சவாமிகள்
அர்ச்சனை மாலை	ஆத்மஜோதி முத்தையா சவாமிகள்
என்னை எனக்கறிவித்து	
எங்கள் குருநாதர்	ஆத்மஜோதி முத்தையா சவாமிகள்
திருமுறைக் கதைகள்	ஆத்மஜோதி முத்தையா சவாமிகள்
முத்தான தொண்டர்	கவிஞர். வி. கந்தவனம்
புதிய சைவ வினாவிடை(முதலாம் புத்தகம்)	கவிஞர். வி. கந்தவனம்
தங்கம்மா நான்மணிமாலை	கவிஞர். வி. கந்தவனம்
சிவபோக சவாமிகளின் அருள்மொழிகள்	
பன்னிருமாத நினைவுகள் ஆத்மஜோதி முத்தையா சவாமிகள்	
கன்டாவிற் சைவ சமயம் கவிஞர். வி. கந்தவனம்	
ஸமத்துச் சித்தர் குடைச்சவாமி	பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன்
சைவத் திருமுறைகளின் விழுமியம் பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன்	
புதிய சைவ வினாவிடை (இரண்டாம் புத்தகம்) கவிஞர் வி. கந்தவனம்	
நல்லூர் நாற்பது	கவிஞர் வி. கந்தவனம்
ஓலியிலை நாடாக்கள்	
சமய வாழ்க்கை	ஆத்மஜோதி முத்தையா சவாமிகள்
சைவத்தின் பெருமை	

சிவத்தமிழ் வித்தகர்
சிவ மகாலிங்கம் அவர்கள்
குப்பிமூன்
விரிவுரையாளர், பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை

ஸ்ரீலூர் ஆறுமுகநாவலரையும், சைவ சீத்தாந்த சீகாமணி காசிவாசி செந்திநாத ஜியரையும் தனது மாணசீக குருவாக வைத் து வணங்குபவர். அனைத் துப் பணிகளையும் சீவப் பணியாக ஆற்றி வருபவர். தீருமுறைகளையும் சைவசீத்தாந்த சாஸ்திரங்களையும் உயிராக நேசிப்பவர். சீவவேசச்துக்கு கனி மதிப்புக் கொடுப்பவர். நாடறிந்த நல்ல பேச்சாளர். சீறந்த ஆசார சீலர். எமது தேவஸ்தானத்தோடு கால் நூற்றாண்டாகத் தொடர்பு கொண்டு வருபவர். பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி விரிவுரையாளராக பணியாற்றுபவர்.

செல்வி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

தலைவர்
ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பளை

சிவத்தமிழ் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி J.P. அவர்களின் 70 ஆவது பிறந்தநாள் (07-01-1995) விழாவில் சிவ மகாலிங்கத்திற்கு வழங்கிய பாராட்டுரை.
